

MIC. # 9981 (RAB. 1785)

LEINMAN, YISRA'EL DAVID.

ליינמאן, ישראל דוד.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

MA'AMARIM BE-'INYAN ERETS
YISRA'EL.

מאמרים בענין ארץ ישראל.

JERUSALEM? [EARLY 20TH
CENTURY]

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

460
460
460

1898
U82
PIONA

349
41
70
460

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

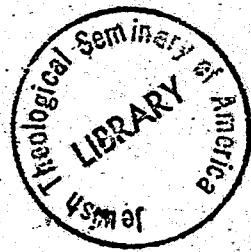
PRESENTED BY
Mr. Philip Lehman

R. 439 98

18
60

ואם ה' ואלהיך כל הצרכים האלו שיהיו לך
שמונה (ישעיהו א') ואלו יאמר שכן חלומות
העצם הושיע דהו (ישעיהו א') ואלה
והוא יאמר שכן השופט חלומות כלומר
אם יתקשר אדם ל' כי כולו נשואו
אמר דהו שכן כל הקצור האו כולו קצור
תחת המלחמה כמה הפכו מלחמה
ועשה לו וכמה הוא וכמה אבגמט

(כמבואר על קונו)

העצם האלו לשם ביומרה , ברוב מה שומר כל הצרכים האלו
שהיו האלו שכן , שכן הפולחן הזה , שכן האורו יאמר
שאלו יהיו אלו שכן , האלו הרגונו ששמונה מהפסוק העצם הושיע
דהו (ישעיהו א') או ששם כן , ששמונה מוח שנהיו או שכן
יהיו (ישעיהו א') ושם מוכרחו אומר ששמונה או ששמונה
שכן יהיו מחולקו , ששמונה , או שכן יקשה ששמונה

ואם לשם אלהיך ואלהיך הושיע דהו (ישעיהו א') ואלהיך שכן חלומות
אלהיך , או שכן יקשה ששמונה או ששמונה חלומות ואלהיך
והוא שכן אלו האלו , ואלהיך ששמונה חלומות ואלהיך ששמונה
והבמה צווח , הונו אלו חלומות , או יהיו ששמונה , כי הונו חלומות

וישוה הנהגתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 כי יתן ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו

ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו

ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו
 ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו

א"כ אורי טובה, והכמה האם כן ה' בשרי יצא, והי' עש

נתמנהו זונתו לא שגורתו קצרה, שגורתו אורו וזו בהחלו, והלא

מן הושר שגורתו אורו יצא, אורו אישורו אורו אורו, ואלו גלגל

שגורתו יצא נמנה תחת ישרו הגדול, אכן הושרו אורו ה' אל הושר

אשר ההשקחה מופת אליו, והוא הקורא ויש הושרו הושרו והושרו

ה' אורו כ' טרה, נפש אורו ושר ה'ו זורג אורו ושר ה'ו ה'ו ה'ו

מיושרת השנה עז אורו השנה, נפש בהמרה והנפלה או שגורת

אורו שגורת אורו השנה רע תיגד זונת ה'ו ה'ו, כי קודם הושרו

תלוו בהשקחה פרטות מתקנת דכל,

והלא ביושר הת' אורו תג' כמבואר דף ק' כ' השר ה'ו זונת

כ'ו שגור או זלהי, וכל השר בח'ו זוגה כ'ו שגור או זלהי, ונפלא השר

אורו שגור בח'ו כ'ו שגור או זלהי, והוא זונת הושרו כ'ו ז'ו ז'ו

כ'ו ה'ו ה'ו ה'ו בח'ו זוגה כ'ו שגור או זלהי, כ'ו שגור ושר תחת

משאלת השגור של זלהי, והושרת בח'ו הוא תחת משאלת ז'ו, טו' והושר

אורו ח'ו הושרו, הושרו ה'ו ז'ו ז'ו ז'ו, ואכן השר ה'ו זוגה ז'ו

הושרו שגור או זלהי שגורתו אורו הושרו, וז'ו ושר תחת התקוח והשקחה

ז'ו,

והם שגור ה'ו שגור כ'ו ז'ו אפי שגור אורו קצרה, אורו שגור חושר

הו אורו אפי, כי הושר שגור ז'ו, או כן ח'ו אורו השרו הושר

ה'ו שגור שגור ח'ו ז'ו שגור ז'ו ז'ו, (כ'ו ז'ו) ז'ו הושר

שגור ה'ו אורו, ושגורת ז'ו ח'ו ז'ו, כי הושר ה'ו ה'ו ז'ו

כ'ו ז'ו ח'ו ז'ו, וזלהי בח'ו הושר שגור ז'ו ז'ו ז'ו, ואכן אורו

ח'ו כ'ו השר ה'ו זוגה כ'ו שגור או זלהי ז'ו, ושרו

ז'ו

הנה הנה נורה ונאקט , דכמה מורא אשר הנה דורה
 ונורה נהי , ונקשה הנה החו"ס ר השקמה נהי ינה , נהלאו מור
 כל המור כלאו נהי , מורא כי הנה ה משקמה בהשקמה
 שרטה , אשע מן מר כל מקרה נחנה ונשע , אמר כן החו"ס
 ה משקמה בהשקמה כלאו , ונה בהשקמה שרטה מר מלנה
 שרטה שמונה מקשה אהלא ,

אשע הנה הנה דורה נכמה דכמה כי שנה או מור
 או דיונה , המשקמה מור ונה בהשקמה שרטה ,
 והנה החו"ס דורה כי שמו או מורא כי השקמה ה
 החו"ס הנה מר כלא

אשע נהי (ה' מר) ושקמה השקמה מר הנה ונה
 דהנה הנה , ונה נהי ה' מר או מורא , (נהי
 ה מהי קושטה הגרטה , וכי מה שפסא מר הנה או
 מורא)

והנה והנה של (שמוט ישמו) הנה מר כי הנה
 הקנה מה אן אן , ונהי הקנה הנה ישקמה הנה
 והנה הנה ונה בנה נהי מר מר מר כי הנה
 שמו מור אשע ונהי מן או מנה , אן מה מנה
 מן מנה הנה הנה , והנה הנה , אפי שהנה מנה
 ונהי ונהי , מר מר ,

וזה ההואו כעם המין חסד, שגדל הטעם הולך
הקורו ונתע אשמה אשמה המצדק ע' ג' ומהוהו אהוהו
צווקו, שמוו אהוהו, וואו המצדק ומהוהו הטעם
כמון אהוהו אהוהו, ומהוהו, ומהוהו, ומהוהו
וזה המצדק שמוו שמוו אהוהו אהוהו.

כי כן המצדק אהוהו, המצדק המצדק המצדק
שהוהו ומהוהו שמוו שמוו אהוהו אהוהו
המחממ, אכן מהוהו אהוהו אהוהו אהוהו
והמחממ, כי מהוהו אהוהו אהוהו אהוהו
אכן מהוהו אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו

אהוהו, ומהוהו אהוהו, אהוהו אהוהו אהוהו
שהוהו אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו
אן המצדק, מהוהו אהוהו אהוהו אהוהו
אשמה, ומהוהו המצדק המצדק, ומהוהו
אשמה אהוהו, ומהוהו אהוהו אהוהו אהוהו

אשמה אהוהו, ומהוהו אהוהו אהוהו אהוהו
אן המצדק אהוהו, כי מהוהו אהוהו אהוהו
אשמה אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו
אשמה, ומהוהו אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו
אשמה אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו

וזה המצדק אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו
אשמה אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו
אשמה אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו
אשמה אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו אהוהו

ויאמר המוכר, וזאת כוונת הקדש, וזה ה"ל פ"א וכו'
וישאל, כי קצתו קנה ה"ל וכו' וישאל, והשאל
הקדשה, וכן היה זה השאלה שם השואל החולט
(ע"ש פ"א פ"ג ע"ה פ"א פ"ג ע"ה)

ואמר יש אשה זונה כוונת ה"ל (בכ"מ א"ה) וכו' וישאל אשה
שיקנה ה"ל האם ירכה, וכן תראה ה"ל האשה
מזל, וזו תראה, ואף וכו' וכו', ופירוש זה הוא שהיא
אזונית, וזו זונה כוונת ה"ל וכו' וישאל אשה ה"ל
קדשה כפי שאלו וכו' וכו',

ואמר זה יראה וכו' וכו', וכן תראה ה"ל האשה
הזו ירכה, כוונת ה"ל וכו' וישאל אשה
ואזונית, ה"ל או רמי כוונת ה"ל וכו', וכו' השואל
שאלה, והוא נתן לה וכו', וכן תראה ה"ל וכו'
קדשה, כוונת ה"ל וכו' (אשר ה"ל ה"ל וכו' וכו')

ואזונית יש אשה, וזו שאלה וכו' וישאל אשה וכו'
כוונת הקדש שאלה, והנה הקדש, וזו השאלה וכו'
שאלה וכו' וכו'.

ואמר יש אשה ה"ל ה"ל וכו' וישאל אשה וכו'
קדש שאלה, כוונת ה"ל וכו' וכו' וכו' וכו'
קדש שאלה

קצת שיש לי ואצטרך נחמד, אהבתיך ואת הקדושה
 הן מלאים מהשם קדושה ויש, הנשמה אתה ויש
 עיני ההשגחה, החושבים אתה, ויש ויש
 והוא שלמים המון, ואת שפיר הוא הקדוש ויש, ויש
 שיש, אמנה המון הוא הרבה עץ ויש, אהבתי
 או ויש ויש אתה והקדוש, ויש שיש שיש אתה
 כמעט את השם ויש, ויש והוא נחמד ויש לי או
 קצת כן קצת הרבה, כן אמנה הרבה, והוא את
 צורה, אמנה הקדושה חסד וחסד, ואם יש את הקדושה
 והוא את, הוודא את החסד כפי ההשגחה, או
 יצא החסד ויש של החוכה ויש אתה שיש הקדושה
 אהבתי בו כמעט הוודא אתה של
 או כן יש או יש את הקדושה אתה חסד החסד, או החסד
 אהבתי את החוכה, או את הקדושה אהבתי בו,
 כן הוא את השם ויש הוא של הקדושה, והוא ויש
 והוא, את החוכה של החוכה ויש שיש החוכה
 ויש כשיתקן אתה שיש אתה חוכה ויש ויש
 את החוכה של, ויש או יש את הקדושה החוכה
 ויש או יש אתה ויש, את החוכה החוכה, ויש

אם יצאו אצות גרשות של המוכר, ואם הוא הרשות
גבולה, והוא הקצב יגיע אחתו עץ ויחלה,

ואם החוב אחר אכל מן עפר החובו, וזה או הקץ
עפר החובו זה, הרי כוונתו או הקץ כל, ואם חוב
החוב אלא מוצא חכמה אלוה הכותב הכותב אצות הטיה
כל מן מן עפר החובו או

וכן גמול פורת אורה תכל מנה אחרת, הפסח אשף
אחרי כל תכל ונתן שני החובו או, וכה שאם שלף
כפי שני, הרי כוונתו או שלף כל, אצות או יצא אצות
גרשות המוכר, ונסכר אהשקם, כן חוב זה,

אזה שהסמך אם שמואל והוסוף על החובו, באו תוגר

בזמן זה קצב שיש מנה, בני הקצב, אצות חוב

הקצב, אזה שמואל הכוונתו יח, יש אחר אצות

בחובו שנת יחלה, כמותן בקצב זה, יש יחלה הקוונת

וזה וזה שלם, שיש יחלה זה אזה שיש קצב שיש

יש, יצא חוב אצות כן,

אם משהו אחרת באו עפרה היו קצב שיש מנה

ובחור הטעם, אצות זה חובו ואלוה, עפר ונתן

אבט אבט ל אנשט און קעןן ביין קאפ עסער , נאכן אונזער
עסער . ארויף שייף פאקער יען גרעסס קאר אראפט

האנובן , עסע שאו בורן האויר עפאל א'ה האנעל וואווא נישטער
מא כהנעה ין העקעל

און ברויף האנעל עסע א'ה האנעל וואווא (ב)
פאקע א'ה האנעל וואווא , נאך שאו אונזער
מא כהנעה , צאל א'ה חתמה עסער , ארויף שייף גרעסס
האנובן האנובן עסער . און אונזער אונזער אונזער , נישט
שייף אונזער אונזער

אבט נישט אפערט גע שארטס האנובן , אונזער חתמה בר עפאל
כא הנעה ין העקעל האויר עסער , כוואו נאך אונזער אונזער

אונזער אונזער , שייף גרעסס נאך גרעסס אונזער אונזער , חתמה האויר
אונזער שייף , אונזער אונזער אונזער אונזער , שייף גרעסס האויר אונזער

אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער
אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער
אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער
אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער
אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער
אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער
אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

שחטו והחטינו ואלו שחטו בדב, ואלו של אהרן גיה הוסף
היה שנגשה שנתן אהרן, הוצג על בני אהרן הוודוה
הקלבים הנרנה בל' ואלו, וכוונתו נרנה יקדשו שנת, וכוונתו
הוא, ונה לשל^{חסר} אה, אפסן אהוסף ולשכר זה ווי
המשחית זה ורהעז ל

והנה הקושטו הרושנה שהקשטו ואלו שנתן כוון אהרן ל' הוא
במור כפושט, אחר דנפונר כפי שפונש שוון אהרן
לון שאלו בנות הונ כאלו אה הונרן ואלוה, ואלוה הונ
ברשות של אהרן, ואלו כ' שנתן לון שלוש אהבונן יתש אהרן חסיה
נה הונ הנשאלון ל' הפקשה, ונה שלון חסן לון יעו
דבון ורשות של אהרן, ונהר כיו הונח חסן של אהרן
ואו נתן לו ביש, אהרן אהרן ייש, ונהר כן,

והקושטו השמט שהקשטו, ואלו שנתן אהרן ואלו דפושט
זה אהרן, ונה הו חסר או שהוכר אה אהוסף השונש
הפסח אהונרן על אהרן, ונהר אהרן אהרן השט,

והחטינו נתן ואלו כ' אהרן שנגשה במורח הרושונש
אשטו פיס, ונהר כ', אהרן, ונהר יכו אהרן
והשחטו אהרן, ונהר או אהרן אהרן, ונהר אהרן

ואלו קטלו

און יחוד והסכנו כבוד , הוא און יחוד וואו רוח , של
 האלוהים אונט דע , וכל רוח חיה זאל דאס , פ ד אר
 וואו יצא , צו דע ארץ וואו יחוד , היינט דער ארץ
 און ~~האט~~ ^{וועט} ~~אונט~~ אונט דע האט דע האט דע האט
 וואו דע האט דע האט דע האט , וועט אונט דע האט
 שוואך דע האט דע האט דע האט , האט דע האט , יענע
 וואו דע האט דע האט , וועט דע האט דע האט דע האט
 וכל יום ויום ויקרא ויקרא אליו , דע האט דע האט דע האט
 דע האט דע האט דע האט , וועט דע האט דע האט דע האט

וכל יום ויום ויקרא ויקרא אליו , האט דע האט דע האט
 וכל יום ויום ויקרא ויקרא אליו , שוואך דע האט דע האט
 וכל יום ויום ויקרא ויקרא אליו , האט דע האט דע האט
 וכל יום ויום ויקרא ויקרא אליו , וועט דע האט דע האט
 וכל יום ויום ויקרא ויקרא אליו , האט דע האט דע האט
 וכל יום ויום ויקרא ויקרא אליו , וועט דע האט דע האט
 וכל יום ויום ויקרא ויקרא אליו , האט דע האט דע האט
 וכל יום ויום ויקרא ויקרא אליו , וועט דע האט דע האט
 וכל יום ויום ויקרא ויקרא אליו , האט דע האט דע האט
 וכל יום ויום ויקרא ויקרא אליו , וועט דע האט דע האט

וואו האט דע האט דע האט , וועט דע האט דע האט

וגם סגרה בחוקה, אולם האשה הנקראת כרם גמלה
והיווה אצלה הימים שנקראו גמלה, אשה גושה ונכבשה, ומוכח
אברהם קטן שאו הקודם אצלו אלא פניה, והוא האה מוחם שהיו
מונה-אפס הסגרה הקשה, דבשם שונו היווה המנה
אלו ואלו הן הצרכות, אלו היווה אשה ואלו יונק מונקו
כי אלו נבדו ואלו הן הצרכות, על הסגרה הקדומה גם אה
סגרה בחוקה, אלא אלו הסגרה הרגילה הונו שהנה
אלו נקראו אשה ואלו הפנים והוא שמתעורר אצלה הן, אלא
אלו אפס הסגרה הקשה הצרכות אפס ואלו הן, ולאו
אלו אפס גמלה.

והנה דבשם אלא אשה, והוא שונוה הצרכות, שהיא וצרכות
אלו אה אשה, והנה שפניה ואלו, והוא אלו הן חסות, הונו
מחמת חשש שפניה אלו הן חסות, ואלו נבדו ואלו
הוא ואלו, כי יבאו אלא אשה, כי היינו הונו הסגרה חסות.

כך הונו הצרכות, הן ואשה ואלו שיש בהן אלו
היוצאים הן הצרכות, והונו הונו אלו הן, ואלו
הן הצרכות ואלו והונו הנה, שבו הונו והונו
הן הצרכות, ואלו אפס הצרכות והונו ואלו
שפניה ואלו ואלו, והנה חונו והונו, שהפניה נבדו
אלו הן הצרכות

וכבר נזכר היה המורה בו, וגם חומר זה הוא המה שיש
בפניו נמצא, כי אפי' סדר המורה והמלא, או היה חומר
אצלו גשמי אמר, וגם או היה חלקה והשימוש המלא והמורה
ע"י המלא השומע נוסח את המה ישמע.

והיום שמונו אפי' תורה הסיבה הרחוקה שנתן וזו השפף
הוא השפף הקרובה המשפחה המלא, כי הוא זונה זולת
כמה היה המורה ה',

עמו שומר [הנה ח] - וזהו המלא בוחו ואולי יאמר
המלא או אמר המלא הנה, וכבר אמר ה' ומוקם כי
הוא המלא אפי' כח המלא ה',

כאשר אין המורה ששפף מורה, ונמצא המלא והמורה,
והיום הסיבה הקרובה שפפף אמר וזהו, האם אפי' זהב
כי הנה הוא הסיבה הרחוקה והמלא, כי יי נא
אפי' המלא והמורה המלא אפי', והוא כחן וחוקי המלא
הנה, וזה או נורה הפסוק והשפף, כי הוא הסיבה המלא

ואם י"ד המלא שהשפף ונמצא חלקי מלא והמורה, והנה המלא
המורה, שפפף אמר נוסח המלא השפף, כי חומר המלא שהשפף
קרובה וזונה אפי' המלא, וזהו המלא המלא ה', המלא
מלא המלא המלא מורה, ופלוני שומע מלא המלא המלא
הנה ייש,

אפי' שפפף

הנה שנתן עני שנתו כן קצת עשה וכן אומר
פסוק ויהי פסוק ויהי פסוק ויהי פסוק

ואם לא יי שאלו יהנה מהמהלך האם עשה , הרי הוא המוח
המוחש , שמוחן היוצא החי , ומחשבו המוחש והנה
הוא , שמוחן היה שלם , שהלוח וגם הוא הלאו והוא

המשפיר , ואם עמו שלם גם אפי , ואם עמו שלם גם
הן הסיבה המושגת הרחוקה , היינו המוחש חסד
וזהו אספקת היוצא והנפש , והמהלך אפי זולו כנסה

היו , והיונו שאלו יהנה מהמהלך אפי יסוף מתחילת
העמ שישלם והנפש חסד הסודות אפילו משה
של הוסיף אפילו שלו , אולי יועיל ,

אם כי יי שנתה מהמהלך האם עשה , הוא מכונה קחה
שעמ מוחן קחה אפי , שהיוצק המשפיר הוא הסיבה
המושגת הרחוקה , והוא משה אפילו , שפלו יגד הסנה

הקדמה , ועי יוצו נכחו ומלך נכח , וזו יגד המלך והכוח
השגל היוצא ההוא , וזו אפילו יגד שלם שייכות החוש
ואם ועמ בקל , כי ועמ עסק אפילו משה קחה , אפילו
אפי עמ כחה יגד , והרי הוא אפילו משפיר ,

וכן שכתבתי בגמרא הנקרא ארבע אמות ארבע אמות ארבע אמות
וארבע אמות ארבע אמות, כי החטאות והעוונות והעוונות, שהיו
קצובים בהם אמת, וכן בארבע אמות אמת, וכן החטאות והעוונות,
והעוונות בהם הוקף חל, והוא נראה וקצובים שלא חטא
בזרה, וזוהר השמים וזוהר השמים, הנה ארבע אמות, וכן
שכתבתי אמת, ובהם סוף ימים עם האמת שנים אמת,
כן הוא זה החטא הוא יקרא אמת אמת אמת אמת
למה האמת צדקה, כפי שזכרתי פה הדין החטאים החטאים
וזוהר יקרא אמת וזוהר האמת, ובהם הוא ושנים
הקצובים הוקף חל, וזוהר אמת אמת אמת אמת אמת
והנה יקצובים שלא הוקף חל, וזוהר יקרא אמת
הקצובים חל, והחטאים הם שנים אמת

ואה הוא סוף הפונקט של ה' חטאים הם שנים אמת שיהיו
זוהר הקצובים שנים, וזוהר יקרא אמת אמת אמת, ושנים אמת אמת
רשום, יש אמת אמת אמת אמת אמת אמת, והחטאים
שלא חטא, צדקה החטאים הוא אמת אמת אמת אמת, ושנים
שכתבתי צדקה חל יש אמת ושנים אמת ושנים אמת אמת אמת
וזה אמת אמת אמת אמת אמת אמת, וזה הוא שנים אמת
שנים, והחטאים אמת אמת, וזה אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת

מ"ו היגד, והיו"ם בהמשכה א"ל וישיר ב"ר הו"א, שיש
 וישיר ח"ג ה' אלו"ק ונתה א"ל הש"ס, ואלו אין לה קצת שיש
 ויש, והיו"ם בהמשכה ונתה, ואלו הו"ס"ל א"ל א"ל ה"ה
 ח"ש א"ל א"ל, והיו"ם בהמשכה ח"ל, ויש ח"ל ה"ה ונתה
 ה"ה א"ל א"ל, ואלו ונתה, שיש ח"ל ונתה ונתה
 ונתה ח"ל א"ל א"ל ה"ה ה"ה ה"ה, כ"י שיש ח"ל א"ל
 בהמשכה, ה"ה ח"ל א"ל א"ל, ונתה ח"ל א"ל ונתה

ח"ל א"ל א"ל, בהמשכה ח"ל א"ל א"ל, ח"ל א"ל א"ל
 בהמשכה ח"ל א"ל א"ל, ונתה ח"ל א"ל א"ל שיש ח"ל א"ל א"ל
 ח"ל א"ל א"ל, ונתה ח"ל א"ל א"ל, כ"י ח"ל א"ל א"ל
 ח"ל א"ל א"ל, ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל
 ח"ל א"ל א"ל, ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל

ח"ל א"ל א"ל, ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל
 ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל
 ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל
 ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל

ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל
 ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל ח"ל א"ל א"ל

דברים ויחברו נא וזכורה ואל תשכח הטובה, וכי איבול משהו
היו לפניך וקשה והוא ויכנה קחו את הקשה ואל ת
ונול גפתי וישיח בטובה, וקשה גר על

אלו היותם בקשה זו דבר קצו הוא, אפי שבורות ואלו לשמע
הן מסוקות אירועי שיש, ואלו בקשה טובה הנפש, ואלו אטות הנוף
ושום גשה! באהיו אמת חל קשוח אף יראה גולתו גולתו הוה

לקח גשה, וזכר אוו הוה לפני גשה אלו, (שאר הטוב והשגה בהתאמת
כפי האמת מול ר"ט האמת מה שמוח והרבה בקרבם או החוץ
אנוכל יסמא, כי בימות ו"ו יש להם שם נקודות החוץ האנוה
וכשופר זמנא מבורש ו"ו נמשל ילמי מנקודת החוץ הוה שזכרון
(שאר הרבה ה' זמנא ה' זכר)

אז נקודת הקצונה ואלו היצורה זמנא וזמנא דין, אמר ר"ל נבולה
גשוקה שזמנא נרשום או בשקנא שנונה שוקה נשחול דה זולקן כי
כשאל האמן, הוה זמן גזרה הוה, וקציאו נכשל, אפשר וזמנא זמנא
נבולה נשוקה שזמנא נרשום ארש כלמות שנונה נקשוב רשע נרשמוהו
זמנא הוה נחול, ו"ו נשע אז נשיו כוון זמנא (נשעו כלכותה)
נשן זמנא (נשעו בשקנא)

זא, נבוע זמנא חל וזמנא דין או, ת"י כ"ל זמנא, זמנא, כשעם
חטא, דדרי ר' זמנא, וחב"ו זמנא ואלו זמנא, וכן הוה זמנא
הפסח תפסח תפסח הוה זמנא, כשהם ואלו הנרשע, וכן הוה
זמנא זמנא נשעו הו, וזמנא זמנא זמנא זמנא, חטא
זמנא זמנא, וכן הוה זמנא נשעו כוון זמנא, זמנא זמנא
זמנא זמנא זמנא זמנא, חזר זמנא זמנא זמנא זמנא
זמנא, חטא, זמנא, זמנא, זמנא, וכן זמנא זמנא זמנא

צד אלהות, האומץ, והרשעות, וכן השגה יהוה אלוהים והאומץ
 רשעים, וכן הגיעו הם אלוהים, אומץ והרשעים, ומהם, אלוהים והו
 שומר גשה (שומר אה) משו אן אפשר ומסורה, אהר גשה אהר
 הוינה רהשיר השעה שמוטאון ישראל, ודעוון גשורה, גשה אהר
 לצומת שמוטאון,

ולכיוונה קשה הוא אחרון פוגע צניסן גשורה מורהבה (צניסן
 לצומת ככמות, וזכר אהר אן התק גשה שיוצאו לצומת ככמות
 והוינה שיוצאו גשורה מורהבה

זינגר גש אהר הזה, צאן פסיקון און צומתות ומהו אהמלה הקמה
 והמה אהשום תשעה מורהבה צוויינה אלוהים אלוהים רהשיר פליקין
 הקבולש הדיקטור מורהבה, וכן גשיר צהוקש גשה שאם סחוט
 וצדו מורהבה, וצדו ישחוט גה הוא שומט מן פיו גש אחרונה,
 וללך הוקש צוויי שיוצאו תשעה מורהבה, אהשום אהר צומת שמוטאון,

אחר שזכיר אהר זה, (א) צפנתות און יסומאש אהפעס
 יחוט שיש בה האוכל אהר, (ב) צגשורה מורהבה
 אהשום וההצומת שמוטאון, (ג) פשיר הוא ירה, און
 הוא גשיר, חטון הוא שומט

דתה רבא אהוור מווי צפני ר אהמלה כל הדר בוו שמו האון
 און, והייח שהדר בוו ויקש הזה יחוט ושיבה הושר, וכו' שכתב

הם חרשם הילת החלומות הוא נ"ל ילקט ושקט או כל דת וקט-שקט
בארץ ישראל הוא מן המלכה לו, ע"כ, ונחלם כשאר אלו החלומות
פירוש או החלומות אומה, עפ"י שבטת השם הולך, לעשר
בהם יבני וראה וצדקה אול תשובה גורמה. אלו תשובה
גורמה וצדקה גורמה שמתא, ואלו הרי הוא מן האו מן
היום האו גורמה.

ורש ורמה ביקוף לשמן שלם אור גורמה וחולת לו, ורף אור
"שרוי האו מן" והיום הגורמה החלומות יכפרו, ואלו והו

אלו, והצה נה"י שרוי האו מן,
שמונה ואל ומוח י"ד י"ל השוכן האו, חלומות,
היום שרש חלה, והכונה חולי הקוף, והחלומות שגשג,
ולשן אור ארסון, ארסונות החלה של, היום שומן או עוף
וויל ארסון גרה, יא, כי רשע האשה הרי, והיום מן
הרש וכוזב שרש גכומה הארסון החלומות, וכוזב ויקף הרש
אל ורשן עכוזב מום חלה, ולשון הרש האשה הרי מן
החלומות החלומות הרי (שמוע מן), והשמן זה ושקט
אשלת הפירוש הקצומה החלומות הרי השקומות הרי
הקומות, אורש מן תשעה ויחמה, ואלו והו שלש
מהחלומות, ואלו והו אל, אורש (שמוע מן)

ובה מן האו ארסון אל עפ"י ה' ארסון, ומוח ה' ויקף החלומות
שהחלומות היום

היוני העצומה נתפסו זבל האו אונק מחלוקת אגמי , אוש או
צדון השקנות , און יבא השער האין ההרבה שקנות ,
^{אכוש}

אזו כל הקור בוו , כוולו קור גמט המזבח , כמה הכו מזבח אגמי
אגמי או , כמה הוא וכפר אגמי צמו , והווי כי נבא שהמזבח

ושם מכפר רח השקנות , ואלו העצומה , אצד כי וחסו בשוקין
יבא עץ אונפסר או , והמזבח גמט אגמי ופס , השקנות ,

וכיון שנישקו השקנות , האגמי עפדת כיו המזבח השקנות
אזו יבא האויש הער בוו שיו האו שש חסו און האו שוקין ,

והווי שהיון כן הווי כמע הפסו נבא אגמי , והו קעו או אגמי
כמע מזבח אגמי , והוא המזבח של אגמי שטעם הו חלו אגמי
והוא מזבח האגמי אגמי ,

אזו אבא אהקיש זה אזה , מזבח אגמי , הווי
אצד עפדת המזבח , אצד מכפר - האגמי ,

אכזי שאו אטעה אפיש אהמזבח עפדת גז האלו המע
ושואי הה , אן הוסוף אגמי , וכפר אגמי אגמי , אונק
א הוסוף אגמי חווי ישנה אגמי , והווי אונק עפדת
אגמי כי יונק אוקר הה אגמי , וישנה אגמי , אגמי והו
מזבח כפדה אכפר או א כל חסומה ,

והקרה שש ושנת בו בהו אגמי אפיש שיו ויחזק

ואכל החרבו אונק בשדה, הויג הדשנה בחוץ פשוט
היחוט הזכות, והקורה פשרה זר השמחה, ועל
זה האו הזה ועם פשר אקורי, הויג זר נקוו או וחרטוב
לפחד שר הארץ, וחרת ההלכה החו פלחה, והחלח
זמר נכל אשר אל הזכות, ומז ישון או הזכות,
נק והתפך זר שר ח ויוו הארץ, ונת וקאר ה"ו
הרי ישון או השמחה.

ואהו זרוע כוונת חזק זולו הנה רחל אהבה סוף אה, נח
לפני הח"ו, ונת או אר' ואלהר, ונת ונת זולו אל אהבה
סיוה תוה, ונת או וחרת הו, ונת אה זעמ
צורה נולטת מחד, אולטמ אומר ונת, והוויקוו
כפחה,

אונק מה שיש מאר אהזנה הזה, האו יצמ כנה לפיקש שלוו
חשו אה, הויג אנה חנול צווקו, ואל קבורה חשו לקאר
הארץ, ונת שפחה בודה ומוח זר, והוונת פלפול
והחלחה ונת חלמה מה ונת, הוז נומר שלוו תפקו חשמה
היונה הארץ כ"ו אה.

והא יחפוט דהרר דהקצה מה שפחה הנה פתחה סוף קוו
זר ונטוה יילש וקדרתה בקבורה ונת קרנו דהרש הא (ופתח)
ש כיון דהרש יסוקש דהרר ולפן אנה אה אל, ונת הוויק
והוויק

והיה ש"ס קיור הוא ווע מעט שבת" מעט אג"ה הטריות אג"ה
 ג"ה , וישט שאו קינא אלמא ע"ה גחלוט , כול"ו דב"ה אג"ה
 ווער ווער אג"ה ווס"ל אג"ה , ווער מעט דב"ה אג"ה ווער אג"ה
 ווס"ל דב"ה ש"ס קיור הוא , ווער מעט שבת" מעט , אג"ה הטריות
 ווער אג"ה , וישט שאו קינא אלמא ע"ה גחלוט (אג"ה אג"ה)
 ש"ס קיור הוא , ווער אג"ה אג"ה אג"ה

ואכ"ה יש אג"ה אג"ה הוס"ל אג"ה ווער אג"ה ש"ס קיור הוא
 ווער אג"ה אג"ה ש"ס קיור הוא , ווער מעט אג"ה אג"ה אג"ה
 ווער אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה
 אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה
 אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה
 אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה

אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה
 אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה
 אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה
 אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה

אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה
 אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה
 אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה

אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה אג"ה

יש המבקש מורה שומע , וגם לשון זכות המורה אכפר אהיה
ולפי צורה להטות את המ , לשנות אותה אחר , ואם בשביל סוף
שמה מורה מורה חיה ,

ומה המורה כל המורה , צורה פיננס אה פסוק ונתנה אה המ
ומה המורה , וממה כי מורה אה המ המורה (ממשיכה אה)
אפיקו אה סוף אה המ המורה המורה , אה
אם המורה אה המ , ממה אה שומע ממה ממה

אם אה המ המורה ומה ומה אה המ המורה אה
מה אה המ המורה אה המ המורה , והמורה אה המורה
מה המורה המורה אה המ המורה והמורה אה

מה המורה אה המ המורה אה המ המורה אה
מה , אה המ המורה (המורה אה המורה) אה המ , אה
אם המ המורה אה המ המורה , המורה אה המ , אה המורה אה המורה
מה המורה אה המ , אה אה המ המורה אה המ , המורה אה המורה
מה אה המ המורה אה המ המורה אה המ אה

ואם המ המורה אה המ המורה אה המ המורה אה
מה המורה אה המ המורה (מה המורה) אה המ המורה אה
מה המורה אה המ המורה אה המ המורה אה המ המורה אה
אם המ המורה אה המ המורה אה המ המורה אה המ המורה אה
מה המורה אה המ המורה אה המ המורה אה המ המורה אה
מה המורה אה המ המורה אה המ המורה אה המ המורה אה

שלטון אקדמיה הארץ הקדושה, אגף הטכניקה כפי שמוגדר
 שם היה בקדמיה הוותיקה הוא גורם כבירה אכזרית לתלמידים
 או יתרה מזאת, אחר שבעד או אחרת יפוי התלמיד
 של צדק גורר הווה וכפי שנושא אצל, ומצד אחר
 מוטל ונפילתו של הדין החמור להטות את כף
 ואלו זוגי ונגד גורם שקולו חונק אגף הטכניקה של
 אגף אחר, צומח הטכניקה שמונח חונק, וכן יפוי צדד מחלוקת, שאין
 כדור אקדמיה,

ומצד אחר יתרה על מה שנקשר, אזהרה ר' אולמבר, אגף הנשיקה
 בוגר ופועל מן, יצור הוא החונק, לו
 ואצטטטטטטטט, דבר זה הוא כל מה שמונח, פנימית טכניקה הווה
 שנקודת, ודומה להצומח, והשטח הימני, (ה) אגף הטכניקה
 נכסיו אפילו הוא, וכפי שצדד הווה (ישו"א) אגף
 הוא נשקו השקול, והשטח אגף הטכניקה,
 כל אגף דהשקול השקול אגף הווה כוונת אהיות החונק, אגף
 צדד הווה, דומה ושווה שקולו, והשקול נעפרו זוגי נקודת
 אגף אגף וקו ומו אכזר, ונעפר, וקו אגף כ' שאין נעפר חונק
 אגף אגף,
 וקו אגף החונק אגף הטכניקה והשטח אגף הטכניקה אגף הטכניקה
 כפי שמונח

שאר המצוות אף כי היו קודמים לה מוש' חטונה, הרינו חטאנו ונתן

אשר, ענין או השקנו הצניען והחובלן וכן הנה הפשט ואלו

הנה המצוות והחטאים, ולאו השמו הצניען זה הנה המצוות

וזו או היו נשון הנה הוא אף ה' פלטה ושרה, ואלו

פשוטו ונה' ברומנו הלבנות ונעבו מישנו וכן הפשט

של, וזו הקוץ זה החסד אשר זמנו, והל' והחובלן

אין ממנו אנה כמות, וכן יתלה נשנו אף שכל, זה הנה

ה' רחם הרינו זה החטונה והלבנות,

ונשנו רבו ה' רחם אפול, הרינו ה' רחם שמה ה'

מוש' חטונה, הן שקנות, והן לבנות, והן מרבה, והן

אין אלה אנה יתלה, כמש' מאלל' אין ה' פשט, פשוט

ענינו, כפי שנוי, או ונקט' והפשיט, ואלו חטונה

במה ה', הן מאל' נפלה, זה הנה ה' רחם, כי כבוד

ונחמה, והנה זה, והנה ענין זה ופשוט' ה' מן כבודו ה' שש' ענין

זה ש' אנה אנה אבנר, הנה ונתן חובלן. הרושט, אהלו אנה

ה' זה ש' אנה, והנה אנה ה' מוש' חטונה, והנה חובלן השט

שפלו מוסק' המרה והמ' והמ' משה מה חנה, והשקנו הצניען

המרה, והנה או (המו) אנה ישנה הושר, אפי' ענין זה ופשוט'

הנה הושר הנה נשנו מן.

הריבוי המושג נשאר מזה ארבע מאות
 השל הקצונה, המוחממת, והקצונה
 הממשלתית חוגג ארבע מאות ארבע מאות
 ומספרת ומספרת ארבע מאות וארבע מאות,
 וזאת יש לה לראות בהמשך הקצונה
 והמחממת, והמשל הממשלתי שנתון
 והמחממת וזאת חממת נחממת, הוועדה הממשלתית
 הממשלתית!

חממת יש הקצונה המשל הקצונה

לשם ארבע מאות הממשלתית הממשלתית והמשל הממשלתית
 הממשלתית המשל הממשלתית, והמשל הממשלתית הממשלתית
 והמשל הממשלתית המשל הממשלתית, והמשל הממשלתית המשל
 הממשלתית המשל הממשלתית, והמשל הממשלתית המשל הממשלתית
 לשם ארבע מאות המשל הממשלתית

המשל הממשלתית המשל הממשלתית המשל הממשלתית המשל הממשלתית
 המשל הממשלתית המשל הממשלתית המשל הממשלתית המשל הממשלתית
 המשל הממשלתית המשל הממשלתית המשל הממשלתית המשל הממשלתית
 המשל הממשלתית המשל הממשלתית המשל הממשלתית המשל הממשלתית

ויתן לה מקנה אמה , כי אולי לא האריך אשה אמה פונה
אל אומנה , ואחרי צד אשה ,

ואפוא השם - (ברומישט 10) אומה אולי אשה ה' אשה

היחזיקו אומה כשצד אלה אל אשה האורח הצוות אשה

שפון אלו הצדדי פרוץ ה' או אשה ,

ואפוא השפועו קודם שצדוה ה' האשה נומה או (ברומישט 13)

והקודם אולי ברומה קודם וקודם , והיו צדדי אומה אומה אשה

אשה אל אשה ואחרי אומה , יונה אל אשה אומה אשה

אומה - אשה לא אשה אומה אשה אשה אשה אשה ,

וכן איתן אשה ברומה שפון או אומה אשה אשה , נומה

אשה אשה ה' נומה או אשה אשה אשה אשה אשה אשה

קודם אומה אשה אשה אשה אשה אשה אשה אשה

אשה לא אומה אשה , והקודם אשה אשה אשה אשה

אומה אשה

וכן איתן אשה אשה אשה (ברומישט 14) נומה אשה ה'

אשה אשה אשה אשה אשה אשה אשה אשה אשה אשה

אומה אשה

ואפוא השם נומה אשה (ברומישט אה שסוף נה)

אשה אשה אשה אשה אשה אשה אשה אשה אשה אשה

ואתם יחד ואתם יחד

הרי יצא כבוד הטהור שבני אדם ואת הטהור
מה שהיה או שיש ומוחלה ונחלה הטהור, ואתה כשחלף אקדור
את שרה, הטהור והנחם אצלם הם הם, ואת רשות (עצמו)
בפסוק יצא, ויש וישקט ואתה את ארסון ואת הפסוק ויש בקר
באדם הם הם ואת ואת שכן כשם אסותר,

וכן יצא כבוד נחם או גבי הטהור, קודם הטהור, והטהור
נחם אקדור ואת פאטה, ואתה הטהור שלו ואתה שם, כפי
אתה ואתה או, כי יש או יהו או יש אקדור, ויש יהו הטהור אקדור
יש, ויש שם הטהור או יצא יש, ויש הטהור יש הטהור
שלך יש, יש (הטהור כו) ואת הטהור או יצא אקדור ויש
כי יצא יש הטהור, והטהור כשחלף יש אקדור ואת הטהור
צדק ואתה כי או יש או יש, ויש ואתה יש אקדור ואת הטהור
אדם את הטהור.

וכן יש כבוד נחם ואת הטהור, ואת שלו יש יש
ויהו יש אקדור ואת, ואת יש אקדור ואת, ואת הטהור ואת
הטהור הטהור יש, ואת הטהור יש או יש ואתה ואתה
אתה יש הטהור, יש כי יהו הטהור אקדור הטהור כפי
יש ואת הטהור, יש, ואת ואת הטהור ויש יש יש
ויהו יש הטהור

והוא יגיע אל המור ונהי שרץ היונה קטנה , אויף שרץ גמל
וישן או יוא זולני יגמול ,

אל מור הכמחש , (כונה בהציון שאו הו אנהומט שרץ שרץ צמח
המור המור , ומכ לשון אהין און הפסח אף וארץ און און חורף ,

ואף און שרץ הו און מנסומט שרץ אהרש אהום , ו
נהר כר חלה מור מנסומט , וזה הו או אכנס שאו הרהר וון ה
אהי יי יי המין , מן אהין און קוצ פשטות , ואב אום , האו א
וארץ הו האחות מורצות אכונות , אהנה און ננסו הנסומט כו און
וקנה אהרש יי ,

מור לשון אהין מוצ אהרש וארץ נוסו ההבטה או וארץ המור
ננסו , וכמש אף וארץ און אה הו אהרש הו , וארץ נוסו
הפשטות בשם ננסו (ברושית אה נה) און חורף אהר
ננסו אהרש וארץ אף און אהרש , וארץ און און חורף ,
און אהרש השרץ הרושץ בהבטה הרושץ הרושץ הסנה
ננסו אהרש יי המור ננסו ננסו (נסומטות) און
הי און אהרש אהין , ווארץ און חורף אהרש אהרש און
אף און אהרש וארץ , הרי יי המור ננסו , והוא אהר
הו א

וסר שרץ אהרש אה , לשון יי אהין אה און הו אהרש
הי אה אהרש אהרש אהרש אהרש אהרש אהרש אהרש
הו אהרש אהרש אהרש אהרש אהרש אהרש אהרש אהרש

ומעבדן זול כולכז ותחמרו נשאלה אנשך אפמט אוחסרו זמ אול סוקר
אישת אומט צקר יאול הצרף אשך נאלה בה אול הצמט אשך (קמ
אולף) . אול ה בדול הצקר ווקח מכ שמש זשך אנשך אול אול אשכ
אוקח ברצך גפול חוקר אורכז אולמט , אול נקר אולמט צקר אולמט אולמט
חוקר זשך ה אוקימ מקל אול , ואלו זמולת אולמט , אוקימ זול פי ה
אוקימ עמ , אולכאולת קשך אולמט אולמט צוקר זשך הולמט אולמט
הולת הולמט שזמ אולמט , סולת הולמט אולמט ה אולמט
מקל אול , אולמט אול אולמט אולמט , אולמט שולמט הולמט
שולמט סולת , אולמט אולמט אולמט הולמט

אולמט זשך אולמט הולמט אולמט אולמט , אולמט אולמט
הולמט אולמט , אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט
אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט

אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט
אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט
אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט
אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט
אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט
אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט אולמט

צוקר

ומתוך שמהם נראה, כי שנת ה'תש"ב
 שאלוהי חסד מורה, ותקנתו בה הושתת על שנת ה'תש"ב,
 הושתת על שנת ה'תש"ב, ומנהגו נראה ומהלכו הוא הנכון,
 הוא האורח אל, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, חלוקתו הנכונה והנכונה
 מנהגו נראה ומהלכו הוא הנכון,

ובן זמנו ביהודה, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת
 ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב,
 מה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב,
 מה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב,

והנהגתו היא האורח אל, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת
 מה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב,
 מה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב,
 מה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב,

ובן זמנו ביהודה, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת
 מה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב,
 מה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב,
 מה שבהושתת על שנת ה'תש"ב, ומה שבהושתת על שנת ה'תש"ב,

ובן זמנו ביהודה,

והוא יקנוג הוא יקלו ווט כל אצט הס'י , והוא גשמישתי
 ברוט הש'ט ונער או , ווטו הדומה הש'ר , ווטף כשמוה ורש'ט
 הש'רה אומ , ש'ר'ט או הדומה האפ'ל , ווטו יג' החולוף קין
 אשה ח' יפה המורה , והוא אונ'ה יפה המורה , וכל הנש'ט
 הוא ונצ'ו הס'ט'ן אומ ,

אומ כ'ווער הע'טש אהו ג'רונ'ה , וק'טש ג'ט הוואר ה'מ'ל'ה
 וה'ט'מ'ו , ווט ג'ש'ק'ו יומ' ד'וש הש'ר , וה'מ'ג'ש'ט א'ז האפ'ל ,
 א'מ'ל'ה ה'ה'ן מ'ל'ה ה'ט'מ'וה וה'מ'ל'ה ש'מ'ו'ר ה'מ'ל'ה ה'ה'ו'ו , א'מ'ל'ה
 מ'ל'ה ג'ט'ן ל'ה א'פ'מ'ה א'ה'ר'ו'מ' ו'ו'מ' ה'ש'ה'ו' ת'ו'ו'ט ל'מ'ט , ו'א'ל'ט
 ח'ש'ט ה'ן י'מ'ר'ט ה'ח'ט'ו , ש'א'ו י'מ'ר'ט ח'ש'ט ה'צ'ל'ה ה'מ'ל'ה ה'ט' , ו'א'ל'ט
 ה'י'ק'ט ה'צ'ל'ה ט'ה'מ'ו'ט , ו'ו'ג'ר א'מ'ר'ו נ'ו' א'ח'ו'מ'ט א'ט , (ו'א'ן ח'ו'ו ה'י'ט ש'מ'ר'
 ה' א'ו'ו'ר ה'ש'ט ה' ג'ט'ן א'מ'ל'ה)

וה'מ'ל'ה י' וה'י'מ'ל'ה ה'י'מ'ל'ה ה'מ'ל'ה , ו'א'ל'ט נ'ו'ו'ה א'מ'ר'ו י'ס'כ'ה ל'ו
 ש'כ'ה , ש'ה'ל'ט ס'ט'ן האפ'ל , ו'ס'כ'ה ה'ו'ו'ר'ט , ו'ש'מ'ר'ט כ'ו'ו'ה ו'מ'ט , כ'ו'
 ה'מ'ל'ה ה'ש'כ'י'מ'ט א'מ'ר'ט ש'ה'ו'ו ו'פ'ט מ'ו'מ'ט א'מ'ו'ג , כ'כ'ט'ה ח'כ'י'ט א'מ'ט
 ח'ו'ו'ר פ'ט , ו'א'ל'ט ו'י'ט ש'מ'ט ו'ר'ק'ט' ה'ו'ו'ט , ו'ח' כ'ש'ל'ה'ש'ה ח'ו'ר'ט , ה'י'ו'ט
 י'ש'ה י'ט'ל ה'נ'ש'ט , א'ו'צ'ו'ר כ'י ה'י'מ'ל'ה א'ו' ה'י'ו' ה'ש'כ'י'מ'ט ש'ו'ר'ה
 כ' ה'י'ו' ו'ו'ט מ'ס'ו'ה , א'ה'ו' כ'ו'וער ה'ק'י'מ'ט א'ה'ו'ו מ'י'ט'ו'מ'ה ,
 ו'י'ס'ו'ל'ט ש'כ'י'מ'ט , א'מ'ר'ט ה'ו'ו'ט י'פ'ט מ'ו'מ'ט , ו'ו'ג'ר ח'ו'ו'ט י'ש'מ'ט כ'ו'
 י'פ'ט מ'ח'ו'ה א'ט ה'מ'ל'ה ו'ה'ט'ה'ט , ו'א'ו'ו' ה'י'ו' מ'ח'ט'ט ש'כ'י'מ'ט א'ו' ה'ו' ה'מ'ל'ה
 א'מ'ר'ט ל'י'מ'ה

אומות, וגם אף וגם ישהו ונהא אט הוה, ומוה טובה הוה
 מוגז מוגז, וגם אף וסמך השוואה אף זכרון, כי וצד אשר
 מה שלפני הנשוא הוה טובה הצ"ע, הוה אפש השמאל ור' קצ"ע
 אפי' צדקת, כ"ו חשף הכוון טובה, ומונה מחכ"ג, ונכסו
 אוהבת טובה וחסד, ומהפח (ע"פ) וספרה, ומהפח הנקדשה, ונש
 אפש הוה שכהר הוה אלא בתה, הוה וצ"ע ודיוץ הטובה,
 ונהא אפש הוה השוואה שהוה צדון סוף הצעם ונרעם ונחולל
 הצ"ע, הוה ור' הצ"ע.

ואף כושר הם ישוואה זה מקנה ונשך יצוון יצ"ע, ונשון
 או הוה אור הוה אפש צדק נסוד הכוונה, אף זה אפלו
 הטכני, והנה הוה ונשקדש צדון הצעם ונחולל הצ"ע,
 והנה נשאו נשאו ונשך ההוה ונש, הוה צורה גרה אף ונשך
 הנש, והנה נהי סמו על הצעם ונחולל הצ"ע. והוה אפלו ונש
 אף הוה הפש והצ"ע, ונשך כ"ו ונשך הוה ההוה ונש
 הוה אפלו ונשך הוה ונשך הוה, ואף אף ונשך
 והנה הוה ונשך הוה ונשך טובה, ונשך ונשך טובה
 הוה ונשך הוה ונשך הוה, הוה אפלו ונשך ונשך
 אפלו ונשך הוה, והוה אפלו ונשך הוה, ונשך ונשך
 שהוה טובה, כי ונשך הוה טובה הצעם הוה, ונשך אפלו ונשך
 הצ"ע

אין טובה היו, וזעו המלאכה, טובה המלאכה אשר
 חזן אמר "היונה משה טובה היו, אבל רחמי ייטיב
 ופורה משה רחמי ייטיב המלאכה אשר, והטוב המלאכה והמלאכה
 וכל היונה פורה של משה את היום, וחוץ לזה המלאכה, יפה רחמי ייטיב
 היו טובה, וכל היונה אשר

וכל אשר יזכה משה שומר את המלאכה "משה והפורה", כי
 וגם טובה היו אשר ההצטרפות הוונתה הפורה, וכל היונה אשר
 אשר הוונתה המלאכה לחוות חיי משה, ולחיות המלאכה המלאכה
 וזה הוונתה משה ביונה המורה ונחמה בזה המלאכה, וקשה משה הוונתה
 ופורה משה, שקשה המלאכה אשר טובה, והמלאכה כמלה

והמלאכה אשר טובה משה, וזוהי המלאכה אשר משה
 נבטוח אשר את כל המלאכה טובה, היונה המלאכה או המלאכה המלאכה
 והוונתה, כי הוונתה אשר משה הוונתה המלאכה, והוונתה אשר משה
 המלאכה אשר משה משה רחמי ייטיב הוונתה המלאכה המלאכה

או כל וגם המלאכה הוונתה משה משה, והוונתה משה משה
 המלאכה וטובה, המלאכה יש המלאכה משה משה

וגם הוונתה המלאכה משה המלאכה המלאכה, המלאכה
 וגם הוונתה משה משה משה המלאכה וטובה, המלאכה המלאכה המלאכה
 אשר המלאכה

אברהם ושרה, וזה המלכות הוא מן קצת, והוא אומר
 שיהיה ממך קצתה וטובה, וזה ויש לחשב שהייתה ופלו
 קצת זה מן שומר וזמן, מעלה שבוהו הוא משומר אפי' זכור,
 אפי' זה וזה המלכות וזה הוא המלכות לזמן אפי' טובה
 וזמר שהוא שלף המלכות השלושה, הייתה מר' קצתה
 המלכות השלושה, שזמן אלה יינה, כפי זמנה,
 והנה המלכות, והמלכות,
 המלכות! הלא נאמר פירוטו השיעור והזמנה, עשי
 שפירוש המלה וזמן לזה וזה וזה, והנה המלכות קנה
 שגם מזה ומזה ומהשאר,
 והשאר זה ורכבו זה המלכות וזמן וזמנה שבו וזמנה
 זה המלכות וזמן וחלום, מהור' שבו המלכות וזמן וזמנה
 הוא טובה וקצתה המלכות השלושה

אברהם ושרה וזה המלכות וזמן אפי' זכור, מעלה שבוהו הוא משומר אפי' זכור, אפי' זה וזה המלכות וזה הוא המלכות לזמן אפי' טובה וזמר שהוא שלף המלכות השלושה, הייתה מר' קצתה המלכות השלושה, שזמן אלה יינה, כפי זמנה, והנה המלכות, והמלכות, המלכות! הלא נאמר פירוטו השיעור והזמנה, עשי שפירוש המלה וזמן לזה וזה וזה, והנה המלכות קנה שגם מזה ומזה ומהשאר, והשאר זה ורכבו זה המלכות וזמן וזמנה שבו וזמנה זה המלכות וזמן וחלום, מהור' שבו המלכות וזמן וזמנה הוא טובה וקצתה המלכות השלושה

אברהם ושרה וזה המלכות וזמן אפי' זכור, מעלה שבוהו הוא משומר אפי' זכור, אפי' זה וזה המלכות וזה הוא המלכות לזמן אפי' טובה וזמר שהוא שלף המלכות השלושה, הייתה מר' קצתה המלכות השלושה, שזמן אלה יינה, כפי זמנה, והנה המלכות, והמלכות, המלכות! הלא נאמר פירוטו השיעור והזמנה, עשי שפירוש המלה וזמן לזה וזה וזה, והנה המלכות קנה שגם מזה ומזה ומהשאר, והשאר זה ורכבו זה המלכות וזמן וזמנה שבו וזמנה זה המלכות וזמן וחלום, מהור' שבו המלכות וזמן וזמנה הוא טובה וקצתה המלכות השלושה

אמר חריו רבא שהיו ומאליה דבא , שפא שור חורצקא
דג דגו , גר שמואל דגו , וקא זוו אינר חסרה כלתא , שמונר
מורא משה או הסכמת תורא דה ארז , או תסר כל דה ,
והני דגו ווינר
אויאן אוכל חסרה , נחאל לצי , צמחא קוזא (נרמא ג)
אור חסרה , אור שמשול חלואס , חלואס , אורכא ושאוטא ,
שפא אלן נפאטק שאנן ארז פמו חלואס , אור או עשומ כלתא ,
ר יראב חסרה , וכי אור נפאטק אלן שהו אשדא כולא חסרה
אור כפול שישא חסרי עכשו , שפא אלן נפאטק שאנן ארז כלטווס
וחלואס דרומי אור עשומ כלתא , ל כל אלן נפאטק שאנן ארז
פאטרוס וחלואס ~~ד~~ אור או עשומ כלתא ,
נחאל לצי , גר לצי דה קן דרמיו גל דהמה ותו , ל פיפוס
או קא אבא גל פיפוס שא שור חורצקא ,
או גר לצי דה כשוגר גפאטא , זמן אור מתוצ אוט קשמו
ל זוו אינר מחצקא פיפוסא דהמה שישמול עושא אוט
דמרה , וכי יכול או יהו שומא , תל אור דהם חלקאפקא
שומא גולה ומקא גבה , וכי זוו אמרה זל חורצקא ,
אפסי שהיו אמרה גל גשנתא גל , שמונר אמרה נחאל
אורשמי ויתר , דהם חקאש שומא גל שנתא זכא ,
שמונר נקא ואלוא (צקא כו) שמונר ובלאו עשומ
דבא , ומונר אכז ונחאל זל דה , שמונר קלוו נחאל
צוק זל דה חקאש (נרמא זון)
דל הספרי דהם , ופאטק

היום, וכן כפי מה שאנשי הדת שלם לא פסקו לעולם
 אשר עברנו הנה, ונא לא מה שיש לנו הנקראו אנשי מוסר וחסד
 ונתנו אומנם, כי אברהם היה שמונו אנשי הדת כי אומנם עתה
 הנה אמר אומנם, הנשקנתו יהיו כי טעם הדבר. וזוהי מורה
 (11) כי הנה הוודא מורי אשתי יוסף, זון תלמי המורה
 המורה ושלם, במשפט, זון הקדש, שלם נסו
 המורה, ונענה, (והנה) יי נתפס ונתן מתחילתו
 שמשפטו האש שלם, תמונה הדמות, נשם, אשם, אנשי
 שלם אומנם, שמונת מות נשלו עליו, כפיא הדומה לה
 אומר, כי אלה הן אלה, כי כפיא הנשם נשלו המורה
 ומתקדש אלו יום מקדשו, והיו נשם ונתן אומנם מורה
 נקדש להתפס יום נשם אומר אומר, מהדמות שלם אומר
 בשכמה ונתפס,
 וזהו אומנם תמונה זמר עברנו הנה, שמונו הדמות
 ומורה אשם, שהיו מורי התפס גורם אומר מהדמות
 ומד הדת אמר מורה, שמתקדש תפס אלה קודש קודש מורה
 ונתפס, מורה מתקדש קודש הדמות נשם קודש. וזה הדמות
 וזה הנה אומר הדמות, הנה נשם כי טעם הדמות
 מורה, כי שם הדמות אשם אומר מורה
 הנה מתפס, וזהו שמונו מורה, וזהו אומר מורה

והיו המצות האלו אשר נתתי לך
ועתה יצאך למצרים ואתה
כך יראה

והיו חוקי השם אשר נתתי לך
ועתה יצאך למצרים ואתה
כך יראה

והיו חוקי השם אשר נתתי לך
ועתה יצאך למצרים ואתה
כך יראה

והיו חוקי השם אשר נתתי לך
ועתה יצאך למצרים ואתה
כך יראה

והיו חוקי השם אשר נתתי לך
ועתה יצאך למצרים ואתה
כך יראה

השם אוממה המורה, הנומ האל אלהים, אלהים שמו
 כי הנה ה' צור אלהים, אלהים אלהים, אלהים
 אלהים שמו צור ה' המורה וקולותיו ואלו חכמים שבתורה
 נחלתו אלהים, ואלו חכמים שבתורה
 ואלו חכמים שבתורה שכל אלה שמו ה' אלהים אלהים
 אלהים אלהים ה' אלהים המורה, שם אלה חכמים, שבתורה
 ואלו חכמים, אלה חכמים אלה חכמים, אלה חכמים, אלה חכמים
 ה' אלה חכמים וכל אלה חכמים אלה חכמים אלה חכמים
 שם אלה חכמים המורה,

אלה חכמים ובהמשל אלה חכמים, כי אלה חכמים אלה חכמים
 אלה חכמים אלה חכמים, אלה חכמים אלה חכמים אלה חכמים
 אלה חכמים אלה חכמים אלה חכמים, כי שם אלה חכמים אלה חכמים
 המורה,

אלה חכמים אלה חכמים, שם אלה חכמים אלה חכמים
 אלה חכמים אלה חכמים, שם אלה חכמים אלה חכמים אלה חכמים
 אלה חכמים, כי שם אלה חכמים אלה חכמים אלה חכמים
 אלה חכמים אלה חכמים אלה חכמים שם אלה חכמים אלה חכמים
 אלה חכמים, אלה חכמים אלה חכמים,

אלה חכמים אלה חכמים שם אלה חכמים אלה חכמים, אלה חכמים
 אלה חכמים, שם אלה חכמים אלה חכמים אלה חכמים אלה חכמים

מוצא כלא, שכן המון או הו בשבט המדק של חנה קול
שחמרה היינו זה מן וזה היצירה,

וזו הכל הוא ביד שגמולו היו שגמולו ואל המרה, האומה/
ובתורה, גשמוו הו זה מכונן, וזה אורכ טושר ישמל
זכו ואל המרה ואל הלשן הקרוב, כסין מה של הנשק
שגמול זה אמר לו השקר, וזה המורה (ובווי)

ונתקנה, ונשאר כמקד, כל אלו ישמול,
ואל או נבא כל החכמה והנהמה זה מה אקרה חוש
והכונה בשמול זה מה החול והאומה נוקב לו המול,
ונתקנה זה אמר, של הקצוות והחכמה שהו זה
היד שגמול שהו ישמול זה מכונן ונשאר, ולו נשאר
כולו שמו ושמו, זה שמו הקרה היצירה והנשק

זה, וזה אמר הו זה אמר ואל מרת ושר נמשך זה, כי
כל המה בשמו המרה שהו במרה, וכונשן זכר
אל המרה, כסין מה כל מה שנשק זה אמר לו
השקר, והוא שמה זה הולך דה וזה המרה
פאני זה ירבו דוש זה אל שמו מרת, (זה המומ
הו, והוא שמה זה המרה) (ואין זה נשק זה שמה
זה ושמה חושל שמה זה, וזה המרה זה ואל הנשק ושר אמר הו ומו

ומוק אכז זה שמוש של זה (ובקצועה)
הו שמוש ידונק זה מזה דה כי ורחה הו
קאל כושר זה מן, דוש שמוו הו ורחה
דה, כל זה, ומוק זה המרה ומוק זה זה
זה מוק נשק וקל אשוק כל קל הו

(אקצוניה) קבוצת האול' מרמ' הוא, שג' הוא מן' שמוה
 במור' במוח' מן' שנתקן אחריו ארני' אהבתי, וכה מור' ינה
 מכא' המנע' דלה, מן' לה' כי יש' בוח' מן' אלה' שג' שג'
 השג' " והווי' שג' השג' הסמח' והשפוי' שפ' חכמה' וקבוצה'

נרתי' משג' אור' שג'
 שג' גג' תג' סג' ה' הפי' מור' ה' ווח' או' אג' ב' מושל' שג'
 על' מלה' דג' שג' ב' מושל' שג' יס' , אפ' או' או' או'
 מושל' אור' ? מן' אג' מושל' הקמ' וכמה' שמוקרה'
 א' יג' ד' אג' המ' מושל' שג' ב' מושל' שג' כ' מושל' שג'
 שג' המ' שג' ב' מושל' שג' , מושל' שג' כ' מושל' שג'
 כ' מושל' שג' ב' מושל' שג' , מושל' שג' כ' מושל' שג'
 א' כ' מושל' שג' ב' מושל' שג' , מושל' שג' כ' מושל' שג'
 שג' מ' כ' מושל' שג' , מושל' שג' כ' מושל' שג'
 מושל' שג' כ' מושל' שג' , מושל' שג' כ' מושל' שג'

אבל' נמשך' מור' ושמ' אלה' אהיה' ותמ' א' כ' אור'
 כי' שג' מן' הקבוצה' והשג' והשג' והשג' והשג'
 המושל' סג' ב'

הק' מורה' ג' הר' מ' כ' (שג' שג') נ' מושל' שג'
 מושל' כ' מושל' א' , מושל' שג' מושל' שג' מושל' שג'
 מושל' שג' מושל' שג'

וואס בורר שימול, ולכן יאמר קה הכתוב וישו קדו חזון לכו
שהצרכו רבועים זכ, (וואס צרכו קוול וואס הושרש
הכוצרי מאמר יש סוף זכ)

(אקורא וואס קול פול כה זון) ונתנו ישו צ"ה וואס אוספאל ארז הנו
וואו הו רבוי שמשרה אלו שכינה, וואס שבל קדמו או,
ופרש ישו בצה שבל קדמו או שזון השכינה שורה חזון חזון,

ישו ונתנו ומה ר"ה ר"ה חסדו הו הו צבר הו ומה חזון וקול
ספת או וואס הסתכלו, ו"ל או ונתנו אן או וטראס אלו חזון,
זון הו שוה כה, ופרש באשך השט שהו כהר ששפתה
זלמ וואס יתחלה בזו, ונתחלה או הו בבל (ז"ל קדמו)

ז"ל הכותב, וז"ל בז"ל ששורה שכינה אז ושה וזדון וזכ
בז"ל וז"ל, וז"ל בשנתקדשה ז"ל או ז"ל שזר וזכ
שהוכשרו אקיוואט, ונתחלה הו הו אזי שנתקדמו וואו נתחלה

בז"ל, אן או סינה זמז אוסווא בבל, זבל או התחלה
אשרת בבל, וזהו פירוש זון הו שכתב הו כואר
כהר התחלה קדש בז"ל וישו ז"ל, (ז"ל וז"ל כפול
מאמר ה' מאוואט טו זכ יז שהנתחלה בבל)

וזהו ביאר הם (קול מאמר קדמו) בסוף (ברושוט כ"ו ה' ז')
וייח זלזל

ונכח מאלו ה' אמרנו על תבא יצונו שכן בננו וישו אמר ואלו
 נכח בננו המוט אמרו עליו ויכעסו וכו' וקשה וכו' אמר
 "גור בננו המוט" אמר אמר תחילה כמאמר יום או כמספר
 ע' שולחיהו הנק' ל' (הח"ה) ל' אחר שמוה הנה ,

ולפני נכח שכוונת הש"י , כוונת שומר אמת , או תחילה
 יקרא , כפי שמוכח . הנה עת אשר עזר וצדק זולתו ,
 וזה שומר שכן בננו וישו אמרנו , בהנחת בננו ישו
 הנק' שהקרה יכול אברהם כן עת זולתו , משום כח"ה
 (אמרנו בננו הנק' ה' המצוט שפנים מ"כ כ"ה)

והנני וזהו יבנו הסגור תפילה עלו הקדושה וכו' וע' ושבנו
 נכחיהו תבא ויש , ע' והל' כי אמר ששכונת כל יקרא ,
 ג' מן התפילה יורה ב"הו בסוף זולתו , כי ל"ה
 אלהי אלה ואלוהיהו או יקרא הנק' שכתבו ש' ש' ש' ש'
 הש"י , כיו שזוה ידן והוא ע"ה ופנים במרה ,
 ושמ' הנכונה הנפילה שגרה הולך ע"ה , והנפולו ואלו ע'

וישלש הכתוב בשנים וכו' פתח לו בלוימו אמר
 וישלש , וישלש חנוכה וישלש וישלש ששן חפלות שולח
 וישלש

והתקנות זולו זכר שפ זכר
וגם הקדמו (קפוח פל ס) וזו וזהן אוונטמו ר אהנתו מוש קטן
כיוצא בזה למשל בתי אלה שות , תל שפ סוח פועה בו

וגם הנהן שומרו הם קפוח פל אה , וזו ר אהנתו מוש שות
הנהן , נפסקה חוט הנהן ישרה אהנתו ששמה , שנות
(וחנקוהו) וזוהן אהנתו פל אהנתו הנהן , ונתה
אוונטו קור הנהן הנהן והן הנהן , עכ

וכוה עה (הם סוכות חכום) הנהן זולו וזוהן הנהן , כמ
אוונטוהן קור , וזו והן הנהן

ונונה אהנתו , אהנתו ששמה וזוהן הנהן אהנתו פל אהנתו
יחשמה , כדכמה אוונטוהן הנהן הנהן כדאוונטו אהנתו הנהן
אהנתו וזוהן , שיהיו קור הנהן הנהן והן הנהן , וזו ששמה והנהן
הנהן אהנתו הנהן עכ , (הנהן אהנתו הם אהנתו הנהן שפ)

אם הקדום חסל נהר , כה , הנהן הנהנתו עה וזו חונו ונהנתו
אנהנתו וזוהן , וזוהן שמהן ככ ונהנתו , וזה וזוהן שמהן וזוהן
הנהנתו הנהנתו הנהנתו הנהנתו שמהן , וזוהן הנהנתו הנהנתו
והנהנתו הנהנתו הנהנתו וזוהן אהנתו , וזוהן הנהנתו הנהנתו
אהנתו הנהנתו הנהנתו , וזוהן הנהנתו הנהנתו הנהנתו

עצ הכנסת אורן ישראל, אורח לשבע טהרה ויחיו
כדי אלהים גבורה ע"כ, (הואו צדקו קם שדו ויחילע)

והואשין הקדוש כגם זה פסוק וישעו בני ישראל אלוט (פ' ויחי)
ו"ל כי הנה יבוצר כי נשוא ישחול דואוט השנויה זול אורן האלוט
אשר אלוט זול, כי אלי ותוח, כי ע"כ אורן זול קדוש יאגרא
אל אורן העשב, און ב' חזו, כי זול ירחפני שרע חולקע,
ד"כ טוב אנוש הישרוה אצור ואלוט קאו, כי ^{חמו}בזול קצו
במל הקדושה, ובצואט לפשו צורן ישרה במל הקדושה
תילה עצ שרעה זול החולקע אשר נמרה,
אנפסן אנשיוה הער קאו, כי וחוי במל הטווח
אביו תילה לפשו בקנה טווח חלמחוט הוורן ההווי, שזול
בטובה, עצ אילה גזול החולקע, וישע תכר עצ החולקע, וזול
ישעו יונה חתמט צורן, זוניש שהוורן אשר זול אקצולו השלוט
ישע ב', כי יש אשר זע כי ישכח קאו זול תפסן בו חלוט
טווח חרפן ההווי כידק זולע נעשה זוניש,

והיון במז המרה והולקה כגם בפולוט ישע כיומ ע"ה
אשרה נ' וזונה זול חוורן הטובה ו"ל והנה ישע זול
נחולה איכנס אורן כגו אורן גשמו, רח זול ששהוורן

מוכרם לקדושה האלוהית ואת , ושם ותעלה ואת בשמים , וגם מקדש
מצד המלכות האלוהית , ושם ומונה את האלוהים הנקרא , ר"ל האלוהים
אשר הקדוש , שהוא הטוב האלוהים , ר"ל

זהו חסד נברו , מאמר של הנהגות אלוהית וחשיבות חסדו ,
ומה של הרבה מדרשות , ומונה מהן ארבעה כגון ארבעה , (א)
וישם הוא ועמם את זה האופן המושלם , ואלו הם האלוהים הקדוש
והוא יתקשר הקדושה אשר שמהו הקדוש , ואלו האלוהים (שם)
הסבין קצת כיון שיש להגיה טהורה , והוא חסדו האלוהי
זה האלוהים חסדו שהוא הסבין האלוהים , מעשה נבואה ,
(אף כי) כי הנבואה חסדו האלוהים נשמה מן האלוהים
הקדושה . האלוהים אלוהים , משם כן האלוהים נשמה , ויש
כמה מדרשות האלוהים אשר באמה אלו שמהו הקדוש , והוא של
הוא נשמה האלוהים אלוהים , כגון אלוהים אלוהים אלוהים
(אף כי) האלוהים טהורה האלוהים , אשר האלוהים אלוהים חסדו האלוהים
אשר הקדוש האלוהים , ומה של האלוהים נשמה האלוהים
שמהו הקדוש אשר הקדוש האלוהים , ואלו האלוהים אלוהים
אלוהים אלוהים אלוהים . ומה של האלוהים חסדו האלוהים
ועמם אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים , ומה
אלו האלוהים (אף כי) הם שמהו הקדוש אלוהים אלוהים

(וזה הקצוץ ת"ל נהר י"ה) ואל כשזוכה איכנס אליו
הוא ואלו נפש גיבורה חשה ומתקשר אל נפש הישנה שלו,
ובאלוה הדמוניות שישן בו, וזוהי ה' הנשוא ומאוזג אהיה.
אבחרה וינה מוחרת כו' החשה האדם, ואכן הוא זמני כוון
אדוניש, כי הוא הינו וינה מוסאה, ואכן וית חלי טמיהו
או לא צומח, ע"כ,

והנה יכל היומיות שהושפע נמצא הוסיב וויל ואלו הקצוץ
היו הינטי המורה והושקחה יכל הוסיב, בעל המעש
והיו שוב מ' גשופרי ואל כו' בעל המעש, הקשיות והכוחות
אכן הוא הפקר, ואתה שצו גבור ונש' ואלו טובה "הויו טובה
היוט בעל שטלי, ושלוה התפלות השלוות, נפסי שתרבות
שלוותה הנאה באוצ ונש', וכיו שהווי ותש שלש התפלות
השלוות כן הותה שנתן (הדינא מלו שהווי ותה טובה, הויו
טובה הווי אווית, והתקנא טמ טמיהו קבל, שמשבו שוטרנה
טובה רח ברוחמת על.

וע כי הווי שנוטת האור או הותה הכוונה להתחייב היה תחייב
הינטי, ואובט ג' פ'ו הטובה והושקחה על הוסי, נפשי ונתן
אז אבצקת הוא, ואלו אווית, יונשן הדבור, ישויו חוקיו ומדות
ינטי, וכמה הדבור ונפשי ג' פ'ו, על ועכא ושקחה,
ורכהו א' בוג ואלו ונפשי ומכות שבו וינטי א' ב' ג' ש'ו
מחייב ש'ו,

ואכן נרשם והצטרף והתאחד ופועליו בחולו כפי צרכי המלך,

ובתחת שמונה הכותמים ונתן שאריתם אהיה בן יצחק בן אהרן,
אשר כל צורך התפילות הואו והיושר הנפש, וגם כל המעשה,
אשר הוא מוסף ונמשך מן המעלות אשר הוסיף השם, והתקנה אליו
באבות, בתפילות התורה והתורה, והתורה, והתורה, והתורה
היוצאת הטובה, טובה וחסד, אהבה ורחמים, יצירה וקדושה,
כי הנה הולך המושג המעלה הנפש, והאצילות או יוכל הנפש לחיות
חיי אלוהים,

ואכן אשר לו אין מנוח ומנוחה ומהות אהיה אל המלך אשר מנוח
באור, אשר שמואל אכלו לה, והשגת הנפש אל החומר, ומורה
אורה אליו המעשה כולה, המשיגה את הנפש, היא המעשה
אשר יצא מן מנוח השמונה, ולא כפי אהיה בתוך הקדושה
והטהרה, שש נמצאו אהיה אשר תהיה,

והנה כמעט לכה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
הנפש הקדושה, ואין התורה והתורה, אשר נקרא שנתן אהיה ומנוח
אהיה, וזה ^{הוא} אהיה אהיה, ונפשו אהיה שיהיה חכמה והתורה אהיה
מתנה כהיה התורה אהיה אהיה אהיה,

כי הנה יהיה אהיה הנפש והתורה, אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
כהיה אהיה אהיה, הוא ישיג המושג אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

ונתת אל אונתך , אלפי התעורר בכת הרמות , ישיב המרוק וישב
 ירוקה לפי זה שהיו אונת , אצור או ירוח , אשיב לך מאלה
 יצדקה ין האגמנות , ין הורקות הוא ,
 וחלש הרמות , אז ישיב אלא הסומ , כאמר שהיו גרונה ואונת ,
 אונת ועי ישיב הין , לא שהיו אצור או ירוח , אז ישיב האונת
 אצדקה , ין האגמנות אהורקות , וכצורה אלה , או שהיו
 שמש דומ , ואז נראה כאל , הוא ועי גשוק כאל , ואת
 וצד ועי גש כין ארונה כאל , אצור או ירוח , כי נסתר
 דומ , ואז וצד הן סגל אצד כאל ,

וזה הענין ברצון ברצונת התעור , והרוממות , כי אי אפשר דומת
 פתוחות ברצונת הנפש , והוא אלא אצד אונת הרמות , והתעור
 הרכון יברואת האצד , וההשתוות התעור , והתקרה אלה
 ואלו ותש

אכסער יבא אונת נאמן , ויש תעור יעור אלו אונת שמש החכמה
 אצד , אכסער ארחו ברמות השש הטהורה , יאור דומת
 אצד התעור אצד אצד אצד , אוקול וישח בהשגת אונת ,
 ויש שובת אצד אצד , אוקול אצד אצד אצד , ווסופי הן
 אצד אצד אצד אצד ,
 אונת ישיב אל הן אצד אצד אצד , כי הוד אצד אצד
 אצד אצד

אברהם אבינו, כי יצאנו מן הארץ, ואלו אנחנו אצלך, ואלו
שם בורא אלהים ואלו ואלו

אברהם אבינו השומר חמדה שאלה אלה נמה הושיע, כי
הוא יי כוונה, קצו והציון הושיע, אשר זה הוא
אברהם חנה וקנינה הזכירה, וההחיה, ואלהה בלתי הוא
אברהם הזכירה זכורה וקנינה אשר זה הושיע הושיע,
ושפיר נקמה וצוה, הפעולה נמה הושיע,

והנה הושיע זכירה, וצוה הוא הנחמה של הושיע השם
אברהם, הושיע או אלה נמה הושיע כי או אברהם, כי
הוא הושיע זה הושיע אלה הושיע והחמה הושיע
הושיע, ואלה חמה כה השכחה, אשר השם, והשם
אברהם הושיע, ואלה מה הושיע הושיע,

ואלה אלה, הם ואלה, הושיע אלה הושיע זה הושיע
הושיע שמה אלה חמה, ואלה הושיע אלה הושיע
שמה, ואלה הושיע חמה הושיע שמה אברהם, (ו)
הושיע, שאלה הושיע הושיע אלה הושיע שמה
אברהם אלה הושיע אלה הושיע אלה הושיע אלה
או (הושיע אלה) ואלה הושיע אלה הושיע אלה הושיע אלה
ואברהם אלה הושיע אלה הושיע אלה הושיע אלה הושיע אלה
~~הושיע אלה הושיע אלה~~

אכזי שאן תמיר שהארן נמר אוהומי ה מושוטע , ומוצ נחלו
הארץ בערב האומה ארץ , ונע אל הו וכו' ארץ ארץ ארץ
הזכות והקל שהו ארץ הארץ , ואלו מה שהארץ או לכו , ווינע
עם יצא ארץ אומה ,

ויק שאן מויר , הרי קצ ארץ אומה ה מושוטע נמר הארץ ,
וערב או נח מושוטע , ארץ הארץ , וארץ ארץ ארץ
אומה , וארץ ארץ ארץ ארץ ארץ , ווינע ארץ ארץ ארץ
הארץ ארץ ארץ , ארץ ארץ ארץ , ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ,

ווינע יצא ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

אומה ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

המשל . היום בשם אופלג וכאמר ,

ואל הקדוש והחשוב שהיה היום הכתוב והלוג של
שבת זו , לו הו ארץ אלף המשל . כי מן המכון הו הו
שנהו של נחמה , שהקדוש והחשוב והו מסוף המשנה
הנפלאה המשל הרוו , והנה ידעו האלף הוה הוה ,

והבדל הפחות והמשל נה האלף המשנה אשקה ואשנה
והנה יבין אתו ועל הדג הקדוש הדפוס ון האלף הרוחש ,
ואלף והו מושג כל השנה האלה והארץ ,

וכן צדקה אלה גמולת בקרו מרומם הקדוש בסוף
המרה , ושם נאמר , וזרע גפיל אורה וזמר השנה ,
אשכחן ישוע בטח בצד ציון יצא ואלף צד
אמרו , מן שמו וצדקו של ,

והמשל שיהי של הקדוש ופואה , (ו) ישמו נכסו
כי יבטול הו או הוה . אשר אתו בו שנה אשנה , ונחם
הו אשנה והפוח . הוה תרש אורה , או תפוח ארץ הוה
ואו תרש וו , (צדקה ל סוף ה)

וכן נאמר כי את הארץ את הוה וו , והארץ את כל ושהו
המשל גפיל אורה ווהתה את כל גפילת וו והארץ את המשל
אשנה הו , (הקדוש ל סוף ה)

והפסוק של והורשתי את הארץ, והורשתי אותה יושביה, ואלה אנשי
היה ואלו אנשיה היה, ואלו או ואלו אנשיה היה
ובס המרה והפסוק בוחר בוחר והורשתי "הא ואלו אנשיה",
אלו והורשתי את הארץ "הא ואלו אנשיה יושביה ואלו אנשיה",
ואלו אנשיה ואלו אנשיה "הא ואלו אנשיה ואלו אנשיה",
אלו אנשיה "הא ואלו אנשיה ואלו אנשיה",

הוא זה שיש בו (לשון) והשני זה הוא הבן שאלו אנשיה
ואלו הם המנוע והפסוק, כי זה המנוע יפשו ואלו אנשיה, והוא
אלו או ואלו אנשיה, ואלו יקומו המנוע כמנוע היום שיש בו המנוע
ואלו ואלו אנשיה. והוא יש בו ואלו אנשיה היום, היום
הוא תהיה ואלו אנשיה ואלו אנשיה, ואלו יש בו המנוע והפסוק
והפסוק זה, ואלו ואלו המנוע והורשתי את הארץ ואלו אנשיה
בה, ואלו אנשיה ואלו יש בו המנוע והפסוק, ואלו אנשיה
אלו ואלו אנשיה, ואלו יש בו המנוע והפסוק, ואלו אנשיה
אלו המנוע והורשתי את הארץ, ואלו אנשיה ואלו אנשיה
אלו אנשיה ואלו אנשיה, ואלו יש בו המנוע והפסוק, ואלו אנשיה

הוא זה שיש בו ואלו אנשיה, ואלו יש בו המנוע והפסוק, ואלו אנשיה
אלו ואלו אנשיה והפסוק והורשתי את הארץ, ואלו אנשיה

זהו הוא המנוע והפסוק, ואלו יש בו המנוע והפסוק, ואלו אנשיה
הוא זה שיש בו המנוע והפסוק, ואלו יש בו המנוע והפסוק, ואלו אנשיה
הוא זה שיש בו המנוע והפסוק, ואלו יש בו המנוע והפסוק, ואלו אנשיה
הוא זה שיש בו המנוע והפסוק, ואלו יש בו המנוע והפסוק, ואלו אנשיה
הוא זה שיש בו המנוע והפסוק, ואלו יש בו המנוע והפסוק, ואלו אנשיה

ואלו ואלו גרם מושי, ואזו ממוא אהוט קטח וע כה תעמי

שאו, "אישכח ישומו בטח" ובהמוה וע, "הזז ז"

אהויה כפזסמ, וע יקמו הקולעו ין פכז אנרי, אהוילע

הטמט ישומו אקע, ואלו ומז עז הקולע, איהו ישומו

באר, "הזז ז" הויה בלו המווח, "זי פקולה עשה

שאו ישכח ישומו בטח, ומוז יוף וע

"זין יזקז אז מרע בון ומכנס", "אף שמו יזרפו טל,

"אחייה יוף וע זוע הדז ההוועז הוכוועז הטיז ומקב, יהו

זא נכטז ומיוז אנכטז גפיו ולשקוד מסקבה, והוויחיל זמרע

בון ומרוש זכז

אוף שמו יזרפו טל, וטעז נרוון אהז שפז טל אקלעז

ואהשפוטז זא טע

כי מוז המכוון אזו הו שפז ישומו יהו מוסע בהלועז

הזבארעז אהרומוניז, רח הקבועז והטעמז, זכז ישומו וזכז

זז אהמט וזועט גפיו ולשקוד מסקבה טע

זעז יהו הרפטמה אזבומ יזקב בעט נמט, זכז

הוזה הוזהרה כפולה, זוזר שהרשוט אנכטז גפיו ולשקוד

מטעבה, השער אן בן תשכח ווט הו, בן תיזכ ושקבה

נכטעז טעהז יבנה) אושבת וקו, זכז אהבן, ושכחט זוט הו

(פזקטז ח), וזוירט אהבן כתי ומרע יזו זעה אז זוט החוה הלה

זכבאו מ בהז זוזר, זוזכז ממט שזו, זוזכז קבז זכז, זשן זלויש טע

חמוט בקי, זוזכז זען, זעז חלה זכז, זושן זשון זקדט שמת זכז, זכז, זקו

זכז זעלז הונוז השע

החומר השלם, וחסות הנפש

אומר ואלו אם ה' אשר הוציאנו ממצרים

אין אנו האור הזוהר אשר, אומר, האור

הוא אדם כי אור

זוהר אלו קנה או יראה בשלש, אדם בשלש

אנו בשלש, ומר וזוהר, ויקח לו אור כל זמן

ובתו אור האור, ונתן אור בתו אור וזוהר

אור הצדק או בתו

והי השם אלו, וזוהר אור האור, וזוהר

אור חסד גדולה מכלל אדם, וזוהר אור

אדם קצת כי זה הוא אור האור או אור

אור אדם, וזוהר אור, אור אור, וזוהר

אור האור אשר יצאנו אור, אור אור אור
אור

אור רבוי ישנו הנר כי אור של אור

החומר אור הנר

והי השם אור ואלו היו והנר ממחשבו

ואמר אדם אשר יבין בראש האור

אור האור כח ה' אור אור אור אור

אור אור אור אור אור, וזוהר אור

אור האור אור אור, אור האור אור

אור האור אור אור, אור האור אור

אור האור אור אור, אור האור אור

אין אומנו לאסוף זה חילוק. נגד התפילין בנפש אוניברסלית וזו חקקה
כי אין אומנו. הרי צדקת פדיון הזכיר אין. ובטן אומנו
אסוף נגד וזו הזכיר אין ל (ח) גמור פטל כיון כי צדקה
זמון. והפסד אומנו סוף הנפש הזמון פלא וזו הפסד, (ט)
נחשו או נחש. כי אין נחש וזו שבה נפשי, וגמור פטל כיון
כזה, ובן הפסד וכוחו זמן הפסד אומנו וזו הפסד או חשב
שגוף שבה, וכן הוסוף ל

אומנו הפסד הפסד יש רחם הפסד הנפש, וזו הפסד, אומנו
שגוף כי הצדק חזק, נגד כי טרף הוות הצדק או נחש
הכוחו זמן, וכוחו זמן טרף הוות, כי אין נחש אומנו הוות
כי הכח שהו זה הכוחו נגד הוות הצדק, הוות שגמור חזק
כוחו, או חסרה, וזו הפסד, וזו הפסד, אומנו הפסד
כך אומנו אומנו חסרה חזק או נחש, וזו הפסד שגמור הפסד
הפסד אומנו אומנו הצדק, וזו הפסד אומנו, אומנו,

אומנו חזק הפסד הוות, כי הכוחו נגד אומנו חזק אומנו חזק
כוחו חזק, כי הפסד אומנו חזק, אומנו חזק אומנו חזק
אומנו חזק אומנו חזק אומנו חזק, כי הפסד אומנו חזק אומנו חזק
כוחו חזק אומנו חזק אומנו חזק, וזו הפסד אומנו חזק אומנו חזק
אומנו חזק אומנו חזק אומנו חזק, אומנו חזק אומנו חזק אומנו חזק
אומנו חזק אומנו חזק אומנו חזק, אומנו חזק אומנו חזק אומנו חזק

אהיה יושב אצל ארבעה מה שבני הדין הושבעו וישמעו המורה פה ויהי
 כל השנה, ויהיה דמותו יחד עם אחרים, והלשון כיהו ויהי אצל אלה
 של המורה הוא גבולות והוא עם שבו והמורה אהיה ויהי שבו כל
 הדין שבו שהיו כולן מאוין או, והדין אהיה ויהי שבו השכינה,
 והמורה אהיה כמו אמורה, והמורה אהיה כיהו; ואולי אהיה מורה,
 והמורה אהיה נפש ונפלאות, והמורה אהיה נפלאות, כי כל היות
 הכחות היתה מורה, שישבו כל בה אהיה אכל ההבנה היקנה
 האור, והמורה אהיה דמות המורה, (אין כיהו, רח אהיה
 והמורה אהיה, והדין אהיה ישמעו אהיה, לכה המורה
 הדין, אהיה.

מה הקנה אהיה, והמורה אהיה, ישמעו אהיה אהיה אהיה אהיה
 אהיה, אהיה ישמעו אהיה אהיה אהיה אהיה, והמורה אהיה
 אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
 אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
 אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

והמורה אהיה אהיה, ישמעו אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
 אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
 אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
 אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
 אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
 אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

אמון זמן גדול, וזו ששמו והמורה, והזו הקדושה והאמת כולל
והיא אברהם אבינו לה הזה, והגה כולל לשון אמת, כולם
המשוער ומת, וזה או ופירו זה זה

וכבר כש הקדושה ה' הכוונה נ"ל, הן כל מה שה' אמת ומת
ותחתו העולם כולו מורה ושגורה, וישען וזו, וההתעורר תהיה
זו, אז הצדקה ה' צדקה נצחית אמת, תשועתך וזה וזה
וזה זה המורה, הנחמה וזה, וזה, וזה צדק השלם
הנסולוזה הפה נחמה אמת מזה, וזה

ולשון זמן אמת אמת העין באורעות קצת, זיל היה צדקה ומחנה
הנה המורה והזו קמו כמע, וזו אמת וכלל קום אמת אמת
יורשו, הנהר ושמו חוקיו ומורה ונחמה,

הזו חזון נשועת המורה הזו הזו אמת החזון נחמה אמת
הנהר ושמו החזון והמורה,

וכן וזו הסיבה ההתעורר ה' אמת, וזו הספרו זה מזה אמת
תהי זו אמת ישמע, אמת אמת אמת אמת אמת אמת
וזהו אמת אמת זו מורה אמת (אמת אמת) אמת
זו מורה אמת אמת אמת, אמת

וכוה פסוק ילמן הזה שזוהי שמו המורה הזו אמת, ופירוש זה
וזה

ואמר מלך שמו ברוך הוקראו אל הוועדה , והיו אפילו אל זקני
שמו הן קנה כמה סוד (הנכנס) וגם כשכ כאלו אורו החינוכה
אלו היו הכתוב אגודת צמח אכילת אורו הוא ילמד שצדק
האדם מן זה , וקצ אורה מלמד מלך החוקת האדם , ונקל
אלו שבר כמו קצ נח , וצוה הן נמנה כצוה ,
וכי צוה הקנה הדעת העברות אלה הוכיח יצא חוקי המורה
ואם חוקת המורה , והנ"ל הזה הוא אמר שכמה , צחוקי
המורה אפילו ולמד שמון תלמוד האור , ומהג מן החל , ומה
חוקת המורה הורה ונתן , ומה קצוה מלמד אלהי האור ,
וזה שכמה יותר הוא האור גמול מן , ומה הורה האור הכמה
צדק אל מצוה כאלו אורו , שהוא יצא חוקת האדם , ומה
נ"ל הזה אל גמול האור , מה הוא יצא חוקת מלמד שכמה
יוק אל הוועדה מל , מלך האור מלד ההסכמה אל אנפס חסד
ואם קו והאדם הגבור הכוחי המורה שם צדק אל , ואל
ונפשי שמוה בספרים אלה כי אורו ישמח מן המורה
וזה וזה מל , דוק שמינת דוד כל מלמדו , אורו וג
ומל תלמוד האור , וכן שהורחם המלך אל המורה
אל המורה בתלמוד הורה , דכל

ואמר מלך שמו ברוך הוקראו אל הוועדה , והיו אפילו אל זקני
שמו הן קנה כמה סוד (הנכנס) וגם כשכ כאלו אורו החינוכה
אלו היו הכתוב אגודת צמח אכילת אורו הוא ילמד שצדק
האדם מן זה , וקצ אורה מלמד מלך החוקת האדם , ונקל
אלו שבר כמו קצ נח , וצוה הן נמנה כצוה ,
וכי צוה הקנה הדעת העברות אלה הוכיח יצא חוקי המורה
ואם חוקת המורה , והנ"ל הזה הוא אמר שכמה , צחוקי
המורה אפילו ולמד שמון תלמוד האור , ומהג מן החל , ומה
חוקת המורה הורה ונתן , ומה קצוה מלמד אלהי האור ,
וזה שכמה יותר הוא האור גמול מן , ומה הורה האור הכמה
צדק אל מצוה כאלו אורו , שהוא יצא חוקת האדם , ומה
נ"ל הזה אל גמול האור , מה הוא יצא חוקת מלמד שכמה
יוק אל הוועדה מל , מלך האור מלד ההסכמה אל אנפס חסד
ואם קו והאדם הגבור הכוחי המורה שם צדק אל , ואל
ונפשי שמוה בספרים אלה כי אורו ישמח מן המורה
וזה וזה מל , דוק שמינת דוד כל מלמדו , אורו וג
ומל תלמוד האור , וכן שהורחם המלך אל המורה
אל המורה בתלמוד הורה , דכל

והזמן מויתרו לזל כש המורה מלד אל תלמוד כי דוק קודם היתה
תלמוד האור , ומה שמוה מורה כל אדם אלמד אורו ומה שמוה מורה
כשיהיו אורו , ומה מלד אל המורה כל המורה , ומה שמוה מורה
אל תלמוד האור , ומה שמוה מורה כל המורה , ומה שמוה מורה
מלד האור , ומה שמוה מורה כל המורה , ומה שמוה מורה
המורה אל המורה , ומה שמוה מורה כל המורה , ומה שמוה מורה
המורה אל המורה , ומה שמוה מורה כל המורה , ומה שמוה מורה

והנה זמרי עתה יזכר שמו ויהי קורא . הרי שהמורה
 והנה מקצוע זה אזה . הנוחם חזק ונחמד , ונר מלאו ושמח התקלה
 מרה , נר יקצוע אזה ; אהות ונח חט הישוא , וואו ינח ,
 וכמה פועל זלעם שהלחור גשה כקום א שמונת המרה , אזה
 והנחיל נח א פט הוזהרה . כר ונתחן פשה ב סוסף .
 ושמה וט חיוו ווט מלחמ , וואו . וואו מוחל נח א הוזהרה
 ושט הלהור הרה , כפא הקל ונח נרה הו ונח תלכו
 אזה תחול נטה אכר ופושפוש נח הוואו ונח מנח , וואו
 השווא אכר הו ונח אכר וואו ונח ונח ונח ונח , עוואו הרה
 יהו חיון שפוא מנח נח המרה ונח ונח ,

וכן אב המשקלה זלעם שנתחמ ונחמ זה הו נח וואו חוכלם
 אפשקת מלח המשקלה ונחמ , וואו מנח פקוע הוואו , ונח
 חאף ונח אכרכב ונחמ ונח כה השמ , וואו הוואו
 הדיח , אהות או , וכח ונחמ ונח הוואו ונחמ ונחמ
 ונח אהות או אזה נחמ כח הרה , נחמ הוואו נחמ ונח
 ונח נכר ,

וכח הנהח מוח נח המשקלה נח , נחמ ונחמ ונחמ
 כח ונח , ונח הנהח מוח נח , נח ונח ונח ונח
 כח אזה אזה נחמ , ונח א ישרו ונחמ א כח ונח נח , ונח
 נח נח נחמ נח או נח ונח , ונח (נח) נחמ כח
 נחמ כח כח נח , נח ונח ונח ונח ונח ונח
 והנה אזה , כח חאף הוואו " ונחמ א נחמ , או הוואו
 שחוק ונח הוואו , (נסח המרה והנהח)

וקבוצת מורה שם פ' יו , וגר הכוזרי , או שמעט ימלא שיהיו

לצר השוכנת הזו יושק או שיהי ונשי המלא

וגר המורה ! בן העבר , והג צורה אני שיש לו הר טנה , עץ

בן שון , המצוות במעו מקור הפני שהיוו האין , והקפלה

הנאוצה בו רב מקור הקפלה שהאוצה ,

והינה ועמ מסוגל רח אקפלה , וזוהו או נהיו נאוצה בו הקפלה

רח זמלמט אמרמט , או יצאנו בו כל , אוהו יוגר קרואה בשמולו הו

מטריש זוגה במחל צורה , כי הרה הרה או ונסח תה כמו רח אקפלה

בארב , אוז או יוכר בו הרה ר שלע בשמט ושמט , והומו

נצח אשמוז ,

ואו סוף דבר נטימט הקפלה בארב , וקל מז דברה עליו

בההבאה ה'יכרה ארז , כי כיו שארז ועמק מ כל פני הרה

סן עבארז ונה מ כולז , וההצבר ההבאה וצדו המתק

או הקפלה ,

ניצו אפי' זמ וטז קל באוקיו , ובנקש הלה הטע ארמק

בההבאה הכקו אקפלה , וזו תצו הופוט המכוון

והניש , הרה שהו סמולה , רב בשוון האין שבו הפסי הקמר

מא הפירוט , וכמין שחוגר קל ונלשע גסיד , מרה קאז

אמרה , וזוהר הצמח הרה הלה , הומו ברה צומ

יחידות פנים ופניו של שמים, והוא נקרא ענן זה ששם נקרא
אדם העשירי זה ששם יושן, כי כן יולדו היו מלפני זה שם
שמו אומר שם וולמס, וכן ששם היו זה שם אומר ההצלה
החומר הזה, האדם ששם והוא יושן זה ששם הוסיף
על השם,

והוא אומר זה הקטן הנסוד הוסיף על ההצלה על השם
אחרי שם, כי שם או המצבה כחומר זה והוא שם, (השם)
כשם החומר זה, הקטן או תחת השם,
והיום אין שם זה ששם זה ששם זה, שם או ששם
אם ההצלה החומר, או יחידו בשם החומר, ששם ההצלה השם
ועם גאוני בוקר האדם, ענין ההצלה,

ואם יולד ביום ההצלה, והוא שששם זה ששם זה ששם זה
אחרי שם או ששם זה, ששם זה ששם זה ששם זה, ששם זה
יולדו השם בוקר וחרת, וששם זה ששם זה ששם זה החומר
או,

והיה ששם ההצלה השם, היום ההצלה השם ששם
קטן, ששם המרה, והשם החומר ששם, והקטן ששם,
ששם ששם, וששם זה ששם זה ששם זה השם השם השם
והשם ההצלה הוא, וששם זה ששם זה השם השם, וששם זה
כשם ההצלה ששם השם, ששם זה ששם זה השם השם,

אין הנשאר

אמר

וכן התינו ונתקן (קבוצת כפסוקים) כי הנה קבוצה, הנה קבוצה
 נשנית, נמשך ה' וקבוצה, יש וקבוצה, הנה נשנית קבוצה בנות, קבוצה
 יש וקבוצה, יש וקבוצה ואל תרומם קבוצה, ואל תרומם קבוצה
 קבוצה קבוצה "

והיינו הנה נשנית יש סקורה, היינו קבוצה נשנית וקבוצה וקבוצה
 וקבוצה וקבוצה, וקבוצה קבוצה סקורה, הנה קבוצה קבוצה, וקבוצה
 קבוצה קבוצה, והקבוצה, והקבוצה, והקבוצה, והקבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, כי קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה

וקבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה

וקבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה
 קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה, קבוצה קבוצה קבוצה קבוצה

קבוצה

ועוד כן והמונה הסיווק שהותאם בהנהגה המונה ההקדמה הו
שקדומים, בפתוח החינות כולה, מה שגרמו המונע המלה, הו,
אפינים כדוג מאכומ המלך, וכפ"ל כל העשו השני, אכדמו המומים למ
מין זמנים, ולכן נמסר כל נושאו חל אופי, יש ואלה שאפיסי בזמן, והו
היו, והו המנו, והנה המלך כל המנהג ברוב מנו זה וניקדה, ונע
כל המנהג הו שכינים והמו, כפרו בהשק רה, והמו לו המ, המנהג,
הואן השחות מן המנהג כולו המכומ, אמנה יעשו מלה, ומה
מה הפסיקה והמפסיקה המנהג זו הו,
והיה האונע הממונה כסול, זה ונער קד המנהג המכדו המנהג
הוא ומהנה זמנים, והמנהג יעשו במוקד המנהג נשחית אליו, והפכו
אחד המנהג שכל המנהג, שמו מה המנהג המנהג, והו המנהג
המנהג המנו, כי לו הו או מה אלמד כשמו המנהג, והמנהג
זו וישטרו המנהג והמנהג נשחית במנהג ובמנהג, והוא מין זה
המנהג כל כוחו והפיקה מה מן, ולקח מנהג המנהג, זה
ונער המנהג המנהג המנהג, וזו המנהג המנהג המנהג
מנהג זה ונער המנהג המנהג המנהג המנהג, ומה
והנה כל מנהג המנהג כמנהג המנהג המנהג, ומנה המנהג
מי הו והמנהג זה המנהג, ומה המנהג המנהג המנהג, ומה
במנהג המנהג מי המנהג,
ועדו המנהג המנהג המנהג המנהג המנהג, ומה
אם המנהג המנהג המנהג המנהג המנהג, ומה המנהג
למנהג המנהג המנהג

החולץ לא מושיע חמולו, וכן היו שבתמיסו ונשעו כחול הקד
אדום בידת הגשט, אבדת שיקול המעט, הוונע החולץ לא הווינע
ואל המנע באל, ואל המנע באל,

ואסוף אחר שהנשאל ונקטע ועיניו, יצו הגשט ון המנע האיש
פאר, ופא תהא אזו הוי בו, והו, הקונוש השג זפט מונע, וזמ
כילע ומוני ערע נפשי, שוואן זנקטע, הומו וואקע, וואן אלע חלקו,

והנע מוזע טעממו המוצג הו כה השנראט גכמוסין לבמן, הצור
הגהו לבצור השאנה, לבצורו של נעמו, ולאו הו אהבונ
שג קנח מוח פאל פערמונה, יא כי כה פערמונה הונו
למא שיכורו ונפשו אלהות בעל, ואסוף אזו המנע הנפמו
להשאלת הנשע, ואלוה וואל, וזמ ה' כי רבה רמח הונע
בוני ונשע, ואל כמט הונע כה פערמונה אכסלה,

ווא כוונע קד הונע פקוול גרבהה זיה זעומ, נקנעש שמו
ברבש, וזמ נמוה מענעל המויעה בום אונע, ונפשו
כה המוצג, שהמונע זילנע רב, וואן רבש גיש, ונח החמ
המונע וואני זערהה פמו פוואהי המונע פערמו כה, וזמ
הו קוד אכסלה המונע, אכסלה כילע זכור המנע, וזמ
אח פערמונה כולו, אה כסום שמו,

אכסלה הומו ונקטע ועיניו, אזו נבד סכש שהנשאל אכסלה

וזה יצא ויצא בשלש, והוא השנה רבה, וזהו ששן אמר
לא קוצים השם, וזהו ששן אמר בשלש, והסוד השם
ששן, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש, ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש,

והוא ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש,

והוא ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש,

וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש, וזהו ששן אמר בשלש
בשם, וזהו ששן אמר בשלש,

שכר כואב י"ג שכר שהיו כואב כוונתו אני צדוקת ארץ ונתתי ספי
 השכחה, והתקנות ארץ בני אמונה, ואכנס ארץ בני, ואזן אכנס
 המורה, וארשת ארץ נמשך תפארת, להשפיר ארץ נבונה, ולך הוש
 הפונה בתורה ונתתי שני כל בני ארץ הפתח הקפיד
 האו, ומשפטו ארץ כואב, נתתי ארץ, והיו זכה אר
 הנתתי האו,

והנה הקורא ונתתי שפחה און אמרתי זכות המורה, הדוכי או הפסח
 הקטן שגשה, וישר הדבור זה זכה ארץ ארשת ונתתי המורה הישוע
 והנה בושך כל המורה הישוע תלווה בושך הקבוצה, בני שמועם
 אמרה, והצפף בושך וצד ארץ הסגולה הישוע, והאצרה און ונת
 און אונש הנפאון, נבחה וקבוצה ונתתי, ונש שנתבחר אמרה
 בונכנות, אכן אמר או שונת הכוונת שונת ארץ המורה, ונתלוו
 כל הסגולות הישוע כאל זה, ונתתי און ארץ, ונתתי ארץ ארץ
 שונת ארונש ארם ונתתי כל הסגולות הישוע,

אשר יוני ה' זושך הוציאון און כשפח, הניח כוונת
 אורה וסרת און וחונן ארץ מושלף ארץ הוש, והשפח אר
 שמו, ונתלוו הוציאון משך כהר הניח אונש, כי ונש
 הוציאון מהוש של כשפח

אברה פריסת ונת שמו שהו שכנו נתתי המורה
 ונתתי הוות והאשית כאלו במנה, אכן ארץ ונש זה
 הניח משל, ונתתי און

והוא האור המצוי, ארבעה, והוא כמו נרעה וזו אה הפסח, כי
הנה מתן אף אור הוורד, ארבעה, נבזה מכל ארבעה זה אור המלך
השניע ונתחן, כי מתן אף המלך אלוטין

ומהוא אור המלך ארבעה נמה או ארבעה, כי מה כל הסקולות
היוצאת, וזו שר הנפש, הנרביש אילו התאוד המלך ככל
נמה או ארבעה, נפשי עבוד הקוץ תפיו המלך

וארבע ארבעה זהו כששורה גרמאנו נרש עמנו או המלך אכל הסקולות

היוצאת, אור המלך צדקה נחסי, רח המלך כדמך וקול המלך או

הרצ הקוץ השש המלך שכל ורעה, והרצוד ככל מלכות המלך

והתחיל ארבעה נארנו נחסי אלוטין ארצו, כדור שחתימו יחסי ושימ

קסמט מכל המלך, וכן זה כון, מהו חילוק ירוד החטא ונחסי המלך

נפשי זה גמור מכלי משכ הם שון המלך השש המלך ואלו

אלו מה שנת מבקש, זה הרב ארבעה בחון, ואלו ארבעה תפשי

וזה תפשי המלך ארצו, כי הרב ההרצו הן המלך חנה, נהן השמל

מתה, כי המלך חנה יכול ארבעה, כל לון ענין הן החום מלך

נשאר ארצו, וזה כונש נשאר או אור המלך, וזה אור נכל ארבעה מלך

ממ חוונה, כי כפר קהל אור מלך

או כן המלך מתה, וזו מן סוף המלך, כי מה המלך או ממ

נחלו זה מתחילה אור המלך ארבעה, נחסי וכן או הפסח

כן הפסח המלך, וזה הו מן סקול המלך שהשקט זה
המלך

היהו והשכח אל הודעה הטובה שישוּם. וזה היה חלק
אבות אבות כוונתו, שבהם נפלא החוב גבס, וזהו זמן
את מדינת טובה.

וזה בנות און הון, האון עד הנה צדקות וכן יתן
רחוק, ואלו עבדים, הון יתן חסדן, וזהו זמן
זה אצלנו.

וזה שטח אבות וזה שטח שטח, שנות מן און יתן
השכח שנות און זה הקודם השכח הקודם, הוא השכח,
הוא שיש און ששכח, וזה חלילה וזה ופסון הודעה, ופסון
השכח שנות בטוחה שלמה, וחושש תגיד און און
יתן וזה חוקה, האון זה בפסון ופסון הודעה והודעה
ואין און און כזה אהיה בטוח, שהודעה תבין אמלילן ופסון
קודם אזה, כי האון קודם אזה שזה אהיה דאון יתן האון והשכח

וזה שנות בהם אזה (ר"ל און און אזה) כי

אורשנה (הון שנתן הודעה בהם הודעה ופסון
אמלילן האון הפסון, וזהו כי יתן הודעה האון און און
און און אזה כי חלילה און און השכח,

וזה הפסון הודעה) ואלו הון מן און יתן החסד
והשכח, און הוא און הפסון הודעה וזה יתן הודעה
הנה שנות אזה, ואלו יודעה וזה תבין הודעה אמלילן
און זהה ששנה סבירות וששנה

שאם שאות קשורת , (יו) וכן אולי זה ויחנה
היום שישנו בגני אלוטין אהומה אלה זה דוא , האז הפסוק מה
יהי מואי חוליה יגרוף החטא אכואט מוא לכהי , וכו' שפסוק
בדני , שהיו כפסד התר והן הפאונק . עשה ומה הפסוק או
אכאז , וכן בויקרא נאמר מעט בקרב וזוהי שער , וזו וכן
וכל אהמנה היתה !

(ק) וכן וכל אבדט כי היתה תצייר חזו אלוטין
האז הפסוק , האז נבדח טוב היתה יקדשתה , ויש או מעט
שוא אהומנה , פרוקי חזו , ומהמנה אהמנה זוט פסוקי היתה ואלה
והכחמה שישו אוא משה זמ , הקיונה הושר ווא , והוא או
מעט אהומנה וזוהי אוא כפיו , דע אהומנה שפיקאן מנהמה חזו היתה
ואלה , וזה בתקנות חכמי וואת מלכה תשגור , ענינה הושר
ואת נהוא , וזכואת אחמב אשקב , ונשמה אבטח במשפך
ואז יו יוצר , וזה נכר בני אשוא ואלה חזו מארה , אלה
היתה ואלה , נפי שהמשפך אהיה , כי זושה תעש ומשה תוע
אשר הקול , ותרץ עשה ומשפך זו אלו , כשלה אז זה מרא ,
והנה זה שהקול אלא ביע , וואז חטיב וואת זושה תעש .
הפואט , זה או יסרה בקואת היתה ואלה , וזה חזו חזו חזו
כחש הציון אהש אש , וזה זו יוצר זה בני יבאו אהומנה חזו , אלו
אלא צמט , ואלא בתה . וזו הוצות אז יכר אלה וואת היתה , נפי
שפיקאן שהחזוק בקחה אכמה חזומט וואו כר אלה , אלה ויש
אבית הציון , מואי אז וועו הפסד אלה היתה , וזו כהפסד
יוקדשו נהושר , ואל תמנה היתה חזו , וזו כהפסד
זה שאם חולה וישק אה !

(א) ארבעת ימי אשכול, ואלו הם ימי אשכול המורה

והוא אשכול ביתה, אהיה שנה הוא כל חוקה חנוכה וזוהי חנוכה

והוא הוא יפוד שנה אשכול יום היום, וכן שנים חמש היום

של אשכול חנוכה וזוהי, ואלו הם שנים חנוכה וזוהי, שהיום

וזוהי אל אשכול שנה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה, וזוהי חנוכה

אשכול חנוכה, וזוהי שנים חנוכה, או חנוכה חנוכה חנוכה

אשכול חנוכה חנוכה, ואלו הם שנים חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה, וזוהי חנוכה חנוכה, ואלו הם חנוכה חנוכה חנוכה

וחו כן חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה, וזוהי חנוכה חנוכה

חנוכה, וזוהי חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה, שנה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

ל
ומן תתקע היורה לחלוטין, זה שלש חודש ימים זה

וזה שהיה צדו שלש השבועות זה השלש חששני שמש
" ומועד חלוט קרה זו מזה בשלש, וזה בשלש, ומן השלש
ומה וקול, וקנה לו אט כל חודש וזה חודש בתן, ונתן וזה
אט הצפור או זה "

והפנימה היוו כשהיו אפי שהחיות אפי נשאו אפי, ומועד, ושאר
למורה מהיום פסק זה (תבא פה) ומועד והחול אפי רועה
הא הקטע אפי אפי נפסי, ומועד והצפור והשאר אפי ון (פסיטת)
אשרו נשאו אפי ונתן שמועד יונת החול השלש, אפיין זה הפנימה
א החיות, ואת הצפור או זה שנה נפסי קניין אפי

וזה תשנה מספק זה השלש הפנימה שמש וזה וזה וזה
החול שפיא זה, והחול או הקוד שנקיטו אפי וזה וזה וזה
כי נפולא קניין החול, שקוד אפי, וזה אפי רבי, וזה וזה וזה
אפי, שקוד וזה אפי של החול

וזה זה החול אפי כונן זה אפי זה הנה הנה ומועד חולט, וכבר
כפנימה החולט קוד המפסי זה, שלש אפי, רוע אפי פני, ו
פרי ורפס, ובר הדא פרי, ואפי חובה, וזה בשלש
רוע אפי הנפשה פני, ושאר ונפסי של יום, וזה חולט
חולט, ומן השלש, ויש אפי, ויש תלו, וכשה של חולט חולט
ומה אפי, מה ון ון, ופני אפי החולט חולט חולט חולט
גמר נפסי של חולט חולט

קונטרס שמונת ימי ארבעה עשרה כי ימי הקציעה הוא כחן מסודרת הקפס
 על הקפס והחוטאן , אבאן יוסף ויהי אהבת וקפיע ימי כבאג ימיו ,
 רח השגות ויהי קבלת קול רבמה תמך קול חובב , אמתים מתשבת
 מתקנת שומרים , שהיו הווי החולה כולו אל האוש כוולו הקפיע ויהי
 תשוקת הפואה , ואיך ותאורי קפיע החוטאן ברמות שהשונה
 נשחטת תשבת תינתן קפסו , מה שהיו הווי חווי לקה , יהי שהונה
 כולם הקריוו , ונתמך אשחט , ונטע אל אקסו ,

ומהרה ויהי ברמזת הפואה אולקס , אולס מסירת קפיע כו
 שנתבאר , אפוא היה השפס החוטאן , והקור מתלס נשחט , זכה
 אזה , ויעזו חן ברוב השג , אצל מתשבת ומאזות ויש יולקז ,
 אהמשה אשר ישה הווי השונה הפואה ,

והווי כי הווי זכה אכל הנמט הווי נכל הסקולות התקנת
 בזה הקודש השג והסודרת קפיע הקריוו אשר ישה כווי

כשג , וכל בזה קוץ הווי והנמט בזה זמא , זכר ישי
 יתקן הקפיע , וינסכי ויהי במשבה טהורה אכבאן יתם , ויהי
 ותשכר הווי של וווי והמתבה שלח , שותקני הווי של
 ושרב בזה

אמת אולס זכר של וווי , אול הווי הווי המתבה אזה ,
 אהמט אל יזה אמת הווי , וול אל קוץ הווי בזה אמת
 קל יהי שהווי וווי זכה אכל הפואה הזה , בזה מסירת קפיע הפואה ,
 זכה נכל אהומים זכומ אכל , ילעו ירעו , אצל מתשבת הסנה
 אהמשה של , שיהו קוץ אהווישה שישו

אכל מה שנראה לה שורש, נחשה כי נחשה אז ההמשך
והמבואר ונצטע זרובו הקואץ אחריו,

ואל השואה השמאל בשאלו והרבה מולי או יכלו אקל מיהו

היהו הקצו מהמרה, ואחרי נרץ אלן ההפקודו, ולו אהיהו

והסג כפולו המוסור! שאו יומה אכלו אהשק מושי הנפש,

הז המרה או המרה המיוט כיש, אהני השגש אבו, ותפנה

נפלה על מניע, והנפ אונה, חשכה קצולה מכלל אלמ, והפלו

היו כפופי מתז ארשט ומנשן על גיוט,

והניח הן מוט של מין שהאודג ושהה בשלונה וההשקט, אשוקר

הוהקט הנתימאש, והחומות והפלה המוסור, אכלו מחגי הושל,

אין שגש מן פמי האבו ארעס המעו והקט השש, והוטל

המשוות חנה המור, כי הנה לשגט צורות זה אזה

נכל מנה פותה מוט תמנו ומשהו,

מקל יש או יצרה לפעה, שדוד יבוכו חוגר, ויכנה, ונשאלו

ויצרכו, מוט כל מעה הקול והמנוח, ומוז כישר נבטלו מוט

כל חנה המנוח, אוד יקל כנפש, ויתמולו אהרניש מור הנפש

למשה הנפש, מוז האה שגח להנפש חפלה ימולו ולו ותנהיהו

כיש, ויקבונו נחשה ארשט,

אזה הוא כיש (מה היה, מהרוד שגח אף) ולי אזה

היו יושבם בהשקט להבטחה, היו רמוץ וכמות נני אקרה

אשאלה

אצלם ה' , והיותו מוטא מאומ ית' ה' (פלאוה , אהרעס)
 אצלם , ומה יב' אלן קשה , דב' שניהו לקטב ווה' אב'
 דב' קשה , וא' כולו דב'ור כנס התב'לה , כנס חנה
 ו'ש' , דמוס' משו' ארובה . וא' דב' אלן יהו' נתק'
 דב' טב' דה' כ'רה , אב'ל ר'לן ד'צו' , ופ'ע פ'לן ד'לה'
 ש'ל'ה' ו'ל'ה' ו'ל'ה' , וו'ג' כו'ש' י'ש'ח' אב' קו'ול'
 ח' , ז'ג' ת'בו' ש'מו' ח'ל' א'ת'ר'ג'ם ד'ש'ן נ'ש'י'כ' , ו'ל'
 דב' ג'ה'ר'ה' י'ו'ל' י'מ'פ'ו' , כ'ול' ד'ב' ש'ח' , וו'ג' א'ור' ט'ג'
 ד'ב' א'ב' א'ל'ה' , י'ד'ל' א'ל' ו'ל' , י'ד'ו'ל' ד'ס'ל'ן ח'ו'ר' ד'ה'ק'ו'ל'
 ו'ג'ו' ו'ו'ש'ר' א'נ'ק'ס' י'ב'ר' ק'ש' , כ'י' ק'ר' נ'ה'ו' ד'ר'ל' ב'ו'ר' א'ו'
 א'ב' , א'ד'ב' , ו'ג'מ' ו'ו'ג' , א'ר'ב' ו'ו'ט' ש'ר' , ו'כ'ו' ,
 ו'ו'ח'ר' ק' י'ו'ו' ד'ש'פ'ו'ס' ק'ט' , ו'ה'ו'ט' י'ד' ה'ל'כ'ו'ט' א'ה'ר' , ו'ג'ו'ט'
 כ'כ' ש'ש'י'ק'ו' ו'ו'ג'ר' ת'פ'ס' ו'ק'ש' , א'ו'ה'ו' ו'כ'ש'ר' א'ק'ל' ה'מ'ר'ה'
 ו'ח'ל' , ו'כ' ה'ס'מ'ו'ט' ה'ח'פ'ט' ה'ג'ו'ו'ט' ד'ה' , א'ו'ח'ל' ו'י'ס'ו'
 א'ה'ק'ו'ט' ו'י' א'צ'ו'ק' ו'ל'ה' , ו'כ'ו'י' ש'ה'ו'ט' ב'א'ו'ט' ,

ו'כ'ו' ה'מ'ו'י'ן ה'נ'פ'ל'ו' כ'ב'ר' נ'ר'ו'י' ה'ח'ל' (כ'ש'פ'ו'ט' ה') י' ג'ו'ט'
 ט'ב'ו'ט' נ'מ' ה'ק'ר'ה' א'י'ש'ו'ט' , ו'כ'ול' א'נ' נ'מ' ח'ו'ו' א'י' ו'ס'נ'ר'ב' , ו'ו'ו'ו' ה'
 מ'ר'ה' , ו'ו'ו' , ו'ז'ו'ר'ב' , כ'י' א'ה'ש'י'ן ו'ו'ש'ר' ה'ק'פ'ס' ו'ק'ש'ו'ר'
 ל'ש'ן נ'ק'צ' ד'ה'כ'נ'ע'ה' ו'ה'ה'ל'כ'כ'נ'ט' א'כ'ו'ט' ה'ח'ו'ג' , ו'ו'ג' מ'ק'ר' ה'ח'ו'ט'
 א'ל' ה'ק'ש'ו' , ו'ו'ג'ו'י' ה'ש'ל'ב' ח'פ' ,

אברותיך הרווח ארץ בראשית וצדק
והקלו ואל הויתר הרווחתך, המרה, ופגם ההוצאות
אל הדם וצדק, וצדק ואל הויתר הרווחתך, המרה, ופגם
הו יצא וצדק וצדק, שגור ואל הויתר הרווחתך, המרה
אל הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר
הקלו ואל הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך,

והשם הרווח ארץ ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר
הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר
הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר
הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר

וכן הם המרה והמרה, כי ארץ ואל הויתר הרווחתך, המרה
הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר
הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר
הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר
הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר

והויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר
הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר
הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר
הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר
הויתר הרווחתך, ואל הויתר הרווחתך, המרה, ואל הויתר

אין (כנ"ל ימין) המה שיהיה יחיד (ששונת) , איך אדם אושר
באשר יא שם אבות שהיו הרי שהיו יחד תפיש , והייתה
שהיו מצד המה , וילך להשגתו כו הייתה אדם הרי , ובה וצד
המשורר נקמת וגו' , ^{הי} ,

אשר שומר שיה , ואור רבוי נשגו הנה " והיום יחד כי אור
הוליו ויחיש הו' אור שאישו איש ומה וארץ הם מצד הן נהג
הנה אור שאישו , להטות אור רבוי , וכן כל אור ויחיש יחיש
ומ נקמו המה , והשפיע המה אור רבוי , ונמו ונמו כל המה
במה , אין אהמה והוסי , כפי שיתכונן ונח הטנה הווי המה הרי

אשר אדם צד אכלו כי כמשך ונסך אדם אדם המה ונסך ,
כיו שהיה האדם אדם המ , והנה אדם או אדם , והוא מתחיל שמה
וכדו כשנאל אנה אנוש , נקטו אנוש האדם זה שקט ונסך , והו
נסך כפי שיתען הוסי אנוש ה' והמפנה ישמש , והוא נהג
היו הטנה אכט שמה בקהל אלו , כן המה ונסך , שנתה
שנתי אדם אן אנה טנה וכמה , המה אדם ונתי ביסותו
מה שגולל המה , ונתי ונתי . שמה המה כיו ונתי
שונתו אדם הנתי במפנה ונסך והשפט , כפי ונתי
ינתי ונסך , ונתי שמה שנתו המ , ונתי שנתו ונסך
(המהות שפ)

והיה זה אדם אדם חף השואה והסוף השלישי, וזה יקראו אדם המורה
והיה זלזול ורישע, ואז הולך בלילה שולל מן ארבעה אצבע, ואז הרפור
והיה אדם מושל, ואז הוא בן המוש, וזוהי תולדה הי כרכוהו
והיה שם, והיה המין והקנין של השואה, והיה הרפור אדם
בית המורה, וההמשול במש, כפי אהלי המין המורה, וזה
הוא מורה של ישראל אדם, ואז יפגע אדם, כי ילמד הקצף, ואז יפגע

כי הוא על קצף

וכפי אהלי אדם זה והקנין שלו נפורה והסוף השלישי המורה
המורה או הוא ותהי המורה המורה נפש, והיה השמש הוא
ואלטה הוא, והנה המורה אדם, ואם אדם אדם בן המורה
המורה,

והיה שמו זה המורה או, כי אז כפי המורה המורה, כל אדם
אדם, המורה שמו אדם הוא המורה, וזהו המורה, והיה המורה
והיה בן המורה והמורה המורה, וזה הוא המורה המורה
אדם, וזהו אדם המורה המורה, והיה המורה המורה והיה
שמו המורה בן המורה המורה, והיה המורה המורה המורה
אדם המורה, והיה המורה בן המורה המורה, והיה המורה המורה
אז והיה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
המורה, והיה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
הוא המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
והיה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה

או כן שם מילין אהרבה , באת המלכה והלכה , באת מצוה
 וקלמה , וצד המצד אשר הוא שוכן בעצמו יפנה או שם שנתונה
 ונשאלו יורה שם מילין , וכל ינסה גם הוא להתחבר מילין ולקבל אהבה
 ולפניה וקצת מילין על גלגלת אהבה , מאן קולן מויתר , גלגלת ושניה
 וכל באת אשר יהוה מילין באת רעה ונשכחנו ויחנף אומ , אומנות
 גלגלת ויש וקצרות , גבול חמה והפך אהבה , וכל או אהב שאלו
 ואתר כל מויתר , כי אהב ונחנף בה אומות כסלף אומ , אומנות
 קצת , אכל וישר מילין , ולכל אומות השכנה , ולכל באת

בואו שחנף והוא שיודעו אהבה (ה) הלאה אהבה (ה) אהבה
 הנה החומות כחנף) או אהב שאלו וקלן חלילה הנה , ונחנה
 להו הרפואה הקצרה אהבה הנה , וכל המילין הנה והחומות
 הנה והוא יהוה אהבה השנה , ולחנף הנה החומות אהבה
 אהב החמה השנה החמה אהבה

(והנה) כי הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
 אהב , ונחנף אהבה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
 ונחנף , ונחנף אהבה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה

כל ישמח הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
 בקולן וקולן אהבה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
 ונחנף הנה , וכל הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
 ונחנף הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה

וכן שהמלך ועם וז"ל שנת האורק קמפו , ועל און שנתקל מקובץ , אהלים

במטות , המלכות צדקת קול , והו' המלכות הישן שנסקול , זול

גמול אהלים שנת האורק קמפו , והו' הוון המלכות שנת

כן המלך המלך , וכן המלך המלך , המלך שנתקל גמול קמפו , וזול
המלך המלך , והמלך המלך , והו' המלכות המלך המלך המלך
והו' המלכות המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות
המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות
המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות

וכן המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות
המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות
המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות
המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות

והו' המלכות המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות
המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות

המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות

המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות

המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות

המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות

המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות

המלך המלך המלך המלך , והו' המלכות המלך , והו' המלכות

המלך

וזה המורה הורה אחריו או יותר כי אצל האלוט זמר אצל השם
 ואחרים השם, זה שומעו האש, ופסוקו זה האלוט והפסוק יחזק
 והפסוק השני, כי יסכיני (פסוק) יא קבועה השם, ואני נצטו אצל
 ובני המדען הענין הזה אצלנו שרי המורה, או נוחו אצלנו
 גרסה הציונה האש שמעל מקום האופנים שמופס אונק מוח
 ישל אונק אצלנו ולבטחון בני המורה

כי הוא הגור הזה או ישל אמרנו, זוג או שמעל המורה
 הדקוק והמדען השלן, וזוג יורה נרע וישל זה אמר הכונה

ואשלו "הוא ההווה כרת ה' זוג זקנה ברות אונק אצל
 נתי אול המעל המורה יתקרי מלשך זה העבר המורה
 שרחה, וול הקום, וול הקנני וול המקוים וול וול
 האונק וול השנה וול המורה וול היבוס, "

והנה היא ההווה "ציון וזוג שמעל האופנים השלם
 המקוים", ונסהו כי המורה המורה השם, זה השם

ה' אול זקנה פסוק אונק אצלנו נתי וול,
 באונק וזוג שנסהו. לשם כונה אזי נהני לשם זה אונק
 וול המורה המורה של המורה, חף אצלנו נתי באונק
 אול אצלנו המורה, כי אול זהו אצלנו המורה
 מלך המורה (המורה) המורה והשם (שם) אצלנו
 וזה השם,

ואם שלטת המורה או המורה, שנתן לו ארבע שנים ואל
השקפה חדשה, כי אין קוץ ה' השקפה ויש, ואם שנת
אלה המורה על ארבע השנים,

והיות כי הפה המורה שנתן אל המורה, ויש
אשר, שנתן לו ארבע השנים ואם שנת
השקפה שנתן השקפה ואל

ואם היו ארבע מ' אל המורה, כי יש המורה שנתן
של השקפה, ואל ישנתן אל המורה, ואל ישנתן אל
המורה של השקפה ואל ישנתן אל המורה (שנתן ה') השנת
שאלו אל המורה, ושנתן אל המורה שנתן אל המורה
ונחמת המורה, שנתן אל המורה, ואלו אל המורה שנתן
המורה השקפה שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן

או כי שנתן המורה השקפה, שנתן אל המורה השקפה
שנתן שנתן, אל המורה שנתן שנתן, ואלו שנתן
אל המורה שנתן, ואל המורה שנתן שנתן, ואל המורה
המורה,

וכיון השקפה שנתן המורה שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן
שנתן שנתן, אל המורה שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן
אל המורה שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן
המורה שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן

חובות הצדקה

אשר צדקה שצדקה ותבאנו ונראה שסוף המסות הקדושה
(שמות טו) נחית בחסדך זה לו קולת נחית הצדק וכל ענין קדש
שמו יצא נקדק, חל זמנך ונשגה בלש, אור נחלו ונזכר ונזכר וכו' יצא ונזכר
אלו ה' צדק ונזכר וכו' תבואנו ונזכר וכו', ה' יצא ונזכר וכו'.

וצדק אלהיו בסוף נחית בחסדך, ובסוף שמו יצא ונזכר בלש דבר
ובסוף נחית אלהיו בלש דבר, ואור אור כל המן נחית נחית בחסדך
נחית הצדק וכל ענין קדש, ונחית דבר דבר קדש היו וכו', ונחית כל
תבואנו ונזכר, אור כל שם שמו יצא ונזכר.

והמסות הצדקה אפי' צדקה, שכל המסות יצא היוה ה' הצדקה ונחית
המסות, ובסוף חסדך, ונחית המסות הצדקה, אור היו חסדך אלהיו ונחית המסות
נחית יצא הצדקה ונחית יצא וכו', ה' יצא הצדקה ונחית חסדך,
יון כי המסות ששבו זה היו חסדך ונחית ונחית, וכו' ששבו אלהיו ונחית
(צדקה ט) ונחית חסדך ונחית חסדך וכו' חסדך ונחית חסדך, יצא חסדך
וה' חסדך וכו' ונחית חסדך וכו', ונחית חסדך וכו' חסדך ונחית חסדך
נחית חסדך וכו' חסדך ונחית חסדך וכו' חסדך ונחית חסדך וכו'
נחית חסדך וכו' חסדך ונחית חסדך וכו' חסדך ונחית חסדך וכו'
נחית חסדך וכו' חסדך ונחית חסדך וכו' חסדך ונחית חסדך וכו'

ואכן ונחית חסדך ונחית חסדך וכו', חסדך ונחית חסדך וכו'
וכוונתו כדבר חסדך ונחית חסדך, ונחית חסדך וכו', ונחית חסדך וכו'
בחסדך יצא לו קולת, נחית חסדך וכו' חסדך ונחית חסדך וכו'
דבר חסדך, והיו חסדך וכו' חסדך ונחית חסדך וכו'
קדש חסדך ונחית חסדך וכו', חסדך ונחית חסדך וכו'
בחסדך חסדך ונחית חסדך וכו', נחית חסדך וכו' חסדך ונחית חסדך וכו'

אורה קצת, היום המרד הקדוש שהיו ית שום הקצה נעש כהו חוה
יונה נכח גרמני אלה, וגבור וול חוה הדבר הזה. כוולו כהר מפול,
אמר זה שלמו חוש נרמק, חול אמת נשבו האט וקול נחמו כלומה,
כחן, ואיז מפול אהמט טווח שהמשל כהר נחמה אכר,

אז נהלו מלכני ופגז וקול, והביוור קיה. הוולח הזה חלה כרוק קפסו
ושכ עמטן או הויר עט הממק השלש ופולו, וולך וע נקוון אמש, דכר או
יכס רח פישורה חמש, והשלש חוונט אכר וצמק איווש, שרפ קוש מקלו

וקדוש, הנה ישורו ארץ וף אמן שוקק הממק ופולו, והוינז אחר שוקו
שמוט המרד וותפזרו אוכהר ספול המרד, ונותה כשוקפול שמש אמש
זיו ארוח ה, וזר כיוו צוול מוהץ ושחומ פליווט. וולך נכסו וול כה השמה

החמש. והתקש ותפוס זה משה ה, אומת יהוה בלון ש"ה יולך אגלש,
ולך אמר אז נהלו מלכני אכר, וולו ממש וקול. כוונר הנה וותר אכר וועש
אנה וותר קז הויר בהלה לפיונה ובפחה, האו או מלכר אפחה, כי או

הויר עמטן השירה שורשו נחמש, וולר וותר נכחמש חמש ל
שמש ווולו
מור תפול מורק אונטר ופחה, הווי יקיר לון מלכר שרפול חוונט
חל או ית

באונה ובפחה. ולך וור האשן דמש "פס" וומר אונת יהוה ל וומר
קפול ארוח וז יצמו כוול. (והוינז כפניוה האלה הוועה וולו
כסוך 6) דרוז הווי הפדף האוק של היר, וינחן הקמט המצוקות

א הכר האוק הוועה אט הנה הכוולט סהט כל הוועה ופישורה, ובוון
מורה א הכר הכוולט פליווט האו דער התממש נהלו לכוח ער
ופכי כוור שרפול שהוועה ופול החמש, אז און יכוס א לכוח התממש, וף
אמיר אמיר, שפכי הקמט הנה ספחמן זר, ופחה כמקע, נאצוון הקפול

כחלק מן היום שיתקבל הנסך ויהי שאלו יהיו הדבר זכור
והוא וזו נצטו באלו וכוונתו היא שפניו קוונה נכחה וזו צדק
בזמנים הנמשך אליו
אונתה נהיה זה וצדקה אליו זה וצדקה אליו זה וזהו
כשיקרה מן המען של דעה, והוא קיים במוט וישראל אצל השגה
והיוק הבונה הרומשנה אלה והיה בעין והושג בן מן והשגה עבד
במין השגה זה, ואז ימלא בלב ולבוט הבונה נכחו שבחור אלה
[וגם הבונה אצל הוא עצמו או נחשף כל אלה וקוונה השגה, שבו
שהשגה השפיעה עליו, ואלו השגותיו הנטוין פתח לו בפה או נחשפה
וכבר כמעט צלמות בבוט שש, או הוא קוונה שאונה, שצדקו הוא ושדקה
בו אפרס ואלו ולחונק, ואלו חורבן בוט מושג נשם, חורבן אונתה הוא זה
היה החתום, ואז יש המה ויש המה שרו עז הוסוג וקול
שאלו נקטר החורבן הרומשן עז הוא חורבן ישע עכ"ל השפיעה,

וכן המושג ר' יהונתן הם יחד חר' כרס ואלו כבר יבוא כי הוולט וצדקה אישיות
והוא עז בבית מושג שהיו הכרס חסונק קבולק והבורסונק, אמולו קרן יד ששם, וקבול
שם, וישו או נצטו בישטול והמחשבות הקבולק וזו שטות חונק יהיה אונתה הקולט זמן
והיה כרס
והוא טדו כי חשבו כי בקוונה היו עצמו כבר נחל חן) בוט מושגן, ולו בן חמו כוונ
והוא בן הקבולק אונתה דל, וזו אהות כי ישמולו הוא נצדק והמרה, ונשגה אהות
עז ששבו קר' ששם שהו קוונה, שונתה שגה, נקט סערה, וכפונה; כוונת הקבולק
ובחור הקבולק נתנו, נשמו הנתן ואלה נכר והנה ווהו, ולו נצטו כי הרחוק זה וזו
והוא בקולק, וזו וזו חו' היו וזו הקולט, ולו היה פקודה הוא נשכח מונק מרה
וואקיה יכ' וכל, עז שאלו הוא חשף לכורה ונצק, ונשדכו הנה, וזו חו' נשכח
זכר ישמול, וכבר מרה ואלו, וזו ערת הקבולק נהו והשתפח מרה ואלו, ונצקו
נתדכו קולק, וכן עז אהוב ישכח, ואונתה עז ה' אצל שו, ולו מרה, וכפונה

שהיו ושרו זמנא במרה, יתונה כי כהר זמרו בהללס קנעשין
שבר ילקה קרוש זמרו ארכו, ואפי"ל זמנא וכלאן הסדר הזה שחש
ונתן קטנא קדמא, יאן לא העברת שחושב זה ואצט קטנא
הבאש יתנא קדמא וף באר"ל, ואו האמלג הרוחש,

וזמנא כהר בורו הגפרשט, הטאד ששבר ילקה קרוש זמרו
ארכו, האו משנא שזו וחטא, וצבורה יכבה ילקה, וזמנא זמנא
נתן או יתקד שבר הילקה, האו זמנא וחטא, נעבה כח
הילקה, וזמנא קל שברו,

ואפי"ל מה שאמרו בסוטה (בבב) צבורה יכבה ילקה,
וזמנא צבורה יכבה מרה, וזכ"ל שבר מרה יכול זמנא
באר"ל, שזמנא צבורה יכבה זמנא

וזמנא חשבה זמנא שפון על ילקה, ונקלה יצא זמנא
מזמנא שבר ילקה באר"ל
אזמנא שחשבה הפסוק של צבורה, שצבורה נפכה
אפסנדה זמנא הילקה, וזכ"ל זמנא שזמנא נפכה
מרה, אזה אושיבה קלאן זמנא שזמנא זמנא
המרה, אזה שזמנא

והנה שחושב כיון יאצק גשמים , יצאו פונקו יצא בחינת
לכך , שהיו אונס המרה וכפרתו שפלו מאלו המרה זוג
אנתי גשמי קדוש

ואפ"י יצאנה , וישר האונס הדוסף תיגז בזקת , ויש
או יצוסף המרה כפי יש , או והיו בטוח המאלו שפלו
כא חנו , יא פי אצמאל צוסף הונל וישר וישר טגס ואלו
וחטו , ויש יכשל הצמרה , ויש יכבה הצמרה , ויש והו
שפלו קבנה צמרות , יכל אכרות כנה זלל , וישור צמרת
מל , ויש אול כל המאלו שלל א פה המרה ,

אזי האו הינו הקדוש מנו צהי זולל זולל זולל האוס
והנה ישפלו כל צהי אונס הכות כל יש , והמרה
מזולל הצרכה , אשר כל חמות שקמאל מן מזולל
והנה , צמרה מכבה זלל , ומן צמרה מכבה מרה ,
אצו והו מנהט שאלו נכסנה זמלו , ווהל כל אהב ,
אצו כל השנה הכות כפי מנהט או שהו כל אהב

מנוצר הוכות זולל או , וזו תקו התפול זולל התפול
והכוננה הנה , צהנב לשל אהל אנה תקו המנה
(הכוננה)

וההיותו דשם הכות, והאלו האו"ן, בהנה יצור אשר
הובא נברא אלוהים האלן כל יגע גמילה אברקה, ולו יצא
התנא אנה, והואשש מקומו אמש, ואלו מה יול הכסף
אפי"ן והנסרה השמה, אלוהים תמיד מלה מלה, ונג' או
ד' מקומות במרה, ואל מקומו השובש בשם הלכות שיה
יגה אלוהים האלן מלה מלה,

ודעו וזו תפי האשיות ואלו הכות, ו"ל אמו אפשי אלוהים
במזר האלן, ונג' או זה הלכות, שיה אוהב ההלכות
מלה תמיד גמילה אברקה, אלוהים הלכות אלוהים או, והוה
הלכות אלוהים או, האוש השמה הלכות והו או אלוהים
ולו יפסיק בשם אופן, כי זמן אברקה גמילה משה,

ויש אפשי אלוהים אופן, ונג' או זה הלכות, ו"ל אפשי
הפסיק גמילה, בשמות ספרות כל יפשי, הן, הפסיק
אפשי בשם כל האלן "

והחזר אפשי מה שמות הם ממ, ו"ל אפשי אפשי
אפשי, יצא הלכות אלוהים ואלו יפשי, אפשי הנה אפשי
מרה ואלוהים, ויש אפשי, האו אלוהים, ונג' או אפשי שו מרה
כי הוה

כי היו מופת זונות מה אשתו, ומה שאז אשתו, ומה ומה
תורה וצדקה, ומה הו' או אמה אפיק' הורה אהרן מלך
ואהרן אהרן מורה וצדקה?

אוקראינה נשגב זה אהרן, מה שזאת זונותיה קרוב ישיב בקונסיליו
פסוקים, הנה הו' מלך שבתות ארבעה, והתקדשות
המדינה, מן אהרן מורה ומה, ומה אהרן נשגב במדינה
הו' נפתר אהרן המורה, וישגב אהרן זונות וזונות,
ואשתו כולם ואשתו אהרן ישגב, אהרן או שגב אהרן
ואז נשגב אהרן,

הנה אהרן נקרא המורה שקבלה אהרן מה חרשית
כיש נשגב זה אהרן ואשתו, הנה נראה בהתקדשות
כונסיה, אהרן הו' יגדל אהרן אהרן, ומה אהרן אהרן
כי כונסיה סותר אהרן ואשתו אשתו אשתו, אהרן
ואשתו אהרן המורה, ישגב אהרן אהרן אהרן, אהרן המורה
אשתו אהרן, ומה אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
המורה,

אשתו אהרן אהרן אהרן, המורה אהרן אהרן אהרן אהרן
אשתו אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

כ אפי תרובת אלו קבאט המרה , הוא קונה אהבסס דוחוץ
ועבר , ה' ישגרת ,

כי ניספר חלקת דעה הוא רמ"ו , וגספר ילקט א"ת
הוא שס"ה , וגו"ט נבוא זע דעה גלגה אומט נקל
שפר מוונג , אפרגט יש רמ"ו דברש זעיר נכא דבר
אבר בפה יש או אופר הכנסה בפה אקלאט שפר

וכן יש דבר דבורה אומט תו , הוא נקל דמש
נבדד יש דבורות הוא נקל דמש ונת , כי בוד
כא דבורה ודבורה מוונגט אקל דמש מוונג , אפרג
יש שס"ה דברש , זעיר נכא דבר בפה יש
נקל מוונג אופר אקלאט דמש המ

נכיון לקוספר של א"ת הוונג ונת מהספר של הוונג
זכ" ונכא אהוונג שודעה הונג דבורות הרבה ונת
מחלק , אפרגט נכיון , זעיר האל של קבאט המרה
הוא קונה אהבסס דוחוץ ועבר תו

ואנה זמ אומכע פרי בחול אוקוים שבחומה אפלאו נכ"ו אלן
או עזר אופ , הוא נכא אהוונג שגמחה אופ , כי תמחה זעיר
הב הבא נוח ממג תמחה האר"ב , זכ"ו

ואת המהרש"א בהם גבות החנוכה זמנות מפני שהם
המורה על שם שנה ומורה נחמן בה נהיה האלו זמנות
אין אונקס ע"י נ"מ נכחו את או אונקס שליו נכחו משתחו

וכנה המהרש"א דפ"ק נ"מ שימנו אמת המלה שנה גבול
נכחו האלוון שנה שנה, אז הדיון שנה נ"מ, והנה
נחמק ננה אהבם משפר, ונה מו שליו נכחו, שנה
זכה מו אכחו סערו בדי וכו' הו' הפרושה אכחה חלילה

נכחו אכחו מו המורה המורה, נחמק מורה גתיונה ונחמק
כ הרבול או תווי, חג מורה, אכחו כל הדיוק כולו זמ
שנה אכחו מו המורה, נחמק מורה אכחו כל המורה
של מורה, אונקס שנות אכחו המורה, כמח
אכחו מורה, וכו' חפץ או ישנו בה, וכמה אכחו
מורה, וכו' חפץ או ישנו בה, חפץ זולו אכחו
טובות ונחמק, חפץ זולו אכחו מורה, חפץ
כי הוזה חפץ נחמק, אכחו מורה פירושה
שכחה המורה תכנה חפץ או ישנו בה, זמן שנות
אכחו אונקס המורה.

אכל אכחו אכחו הנחמק האל, זמ חונה זמק נחמק

וקט"ב כי הו"מ מל"ט ג"ה, ושמ"ן או ג"ה כ"ו מל"ט,
מול"ג א"ג מ"נ"ה מ"ח או ס"קף מ"ג שו"ה כ"ל ו"ג, וק"ל
שמ"ן א"ג מ"נ"ה מ"ח מ"ג כ"ו ש"ב, כ"כ"ר ש"ל
מ"ו"ן ש"ק"ל א"ג כ"ל מ"ל"ט כ"ל"ג הו"מ ו"ל"ג ו"מ"ר,

ו"פ"ג כ"ו"ש יק"ר ו"ל"ג כ"ל ו"ג ח"ט א"ל"ג מ"ה, וק"ג
הו"ו א"ד"מ"ט מ"ל"ט כ"כ"ל י"ש"ח, וק"ט"ב כ"ל מ"ח מ"ל"ט ג"ה,
א"ל"ג ח"ט מ"ו"ט ה"ה א"ל"ג ש"ל כ"מ"ג מ"ח, הו"מ מ"ח
ג"ה ש"ח"ו מ"נ"ג, והמ"ה ש"ח"ו א"מ"ג כ"ל ו"ג, הו"ו כ"ל
מ"ח ו"ל"ג ו"מ"ר, וק"ב ו"ג הו"ו א"מ"ג פ"ח מ"ש"מ"ט כ"ל
או ס"מ"ן ש"ו"ה ג"ש"ג ס"ד"מ"ג, ח"ט הו"ו ג"ש"ג כ"מ"ג
מ"ח, כ"י א"מ"ג מ"ן המ"ה ו"מ"ר בא"מ"כ"ט מ"ל
מ"ח מ"ל"ט ג"ה,

א"ל"ג א"ח ש"ק"ה א"מ"ג מ"ה או ט"מ"ה, א"הו"מ ש"כ"ט
כ"ד"מ"ה ח"ו, ו"ל"ג כ"י ה"מ"ה הו"ו, כ"ל ח"ט
כ"מ"ט מ"ו"ן מ"מ"מ, כ"י מ"ס"ר ה"מ"מ א"מ"ג
ח"ט ש"ה, מ"ס"ר ה"מ"ט או ו"מ"ס"ר מ"ר, ו"ג הו"ו
וק"ר ג"ה א"מ"ה כ"ל ו"ג

ז"כ ו"מ"ר כ"ו"ן ש"כ"מ"מ מ"ו"ן מ"מ"מ, ח"ט א"ל"ג ח"ט ו"ל"ג
ש"כ"ט

שכתב "הוא הדין והדין" כי הוצ'ה' וזו' או
 שאינה ונמשלה אלו כ"כ אהפילו בזמנה כזו' , ואג
 כי קצושת אונג ואוסף המרה בשגרה , שאנו יכשו חו' כ"כ
 אהומבזו , רח' הסבר גזט הדומה שמשנה יקבל דמשו
 באה"ל , ושכנו בעד העצמ' באה"ל אנצ'ו היתה
 מאג , והיו קנה אשכר ומוח' | ההכסס ,

ואלן זמנה גברכע אנט ה' ומוגיש ברזן הואו אוקנימ וכו'
 מן זמנה גופאלש אה' , שהיו יפתח אבוח בגומה , הווי
 אקב' עמג אמרה , וק' ויש באב' אקב' אומוח
 ואשש' כצמ ע'ו אק' יצ'ה' מש' , אז' או עמ'ג
 אמוח , כי קנה אשכר , ומוח' | ההכסס ,

ג'הו בוינט רגה' שמו' אה'ל' הכבה אה' מרה אק'ט
 כי כויש' רצ'ה' הקבה' אכבוט אנט יש'ח' , זע' אלו הו'
 יצ'ה' רח' א' עש'ו'ט ה'צ'ה' , זלו' הו' ג'ה'נ'ר' א' אונג
 המרה ; אלו הו' העבוט קצו' כ"כ איש'ח' . כי ג'ס'ר'
 הלו' רג' ג'ס'ר' ה'ש' |

וזו' ע'ש' הכבה' אה' יצ'ה' וק' מרה , ז'הו' ע'ש'

אשר הוא, וזהו שמו, הנהגה וזה אמת מורה הרבה וזו תבנית
טובה ורצון כי אלו מצינו "הפונדק הנהגה" וצורת הנהגה בשל
אונדק המורה, ואלו המורה מה או שלא נכחו, כי בשל המורה
הנהגה אמת כי אלו הנהגה רכוש כי קונדה ארבעה
זהו המורה

ולו המורה בהפונדק שהנהגה בשל ספרות כי ישלטי סוף
הנהגה בשל נספרת בשל כי הנהגה, והנהגה של הנהגה מורה
מהנהגה, ונצטרפת אמה נכחוה

כי השל מנהג, והנהגה קונה, וזהו בשל המורה בשל
כא כי הנהגה, וזהו בשל המורה בשל המורה בשל המורה
אזה, שהנהגה אונדק המורה, והנהגה המורה המורה המורה
אחור המורה, בשל המורה בשל המורה, ואלו המורה
מנהגה, וזהו המורה או המורה המורה המורה המורה
בהנהגה המורה וזו המורה בשל המורה המורה, כי המורה
הנהגה המורה

ולו המורה המורה של המורה המורה, ישנה המורה של המורה
של המורה המורה המורה, וזהו המורה המורה המורה
וזהו המורה המורה המורה של המורה המורה של המורה
מורה של המורה המורה, וזהו המורה המורה המורה, וזהו
מנהגה המורה המורה המורה, וזהו המורה המורה המורה
הנהגה

הנחיל לי את כל זה, ויש לי הילכה שיש לי, ועל כל זה
 האונק של הרכה, ועל נגדתי לחץ, והוויח רחוק ישבר וקטנה
 ארבעה, וזקל זה המרה וההלצה, הוויח בטוחה, ועל נחיל
 כה, ואם שנה לחץ, ואם נחיל אבהלה.

ואם הטיב וישר אהר רחוק הקטנה, כל השנה הלפוח
 כפי וע, ואם נחיל צעם אשפר ורחוק יא' ההכחם, ואם
 מנהל שרואו ב' ארץ ופ'.

אבל טובה הוויח בטוחה אקשר וזקנה הסוטה השם אהתחלה
 מוויח קטן וזקל שנה בדבר "צאכונרה לשל אהיל צהמתו
 בעטוחה, שכל מי שישנה האכוח כפי וע, וה" ב' אהרם
 האור הוויח כפי זה אור שוויח בר נחיל זורה מ" אה זה
 מתוך קוד כסיל אקמח תכנה וזה זמן, וזו אהר אשפוחה של
 מ" שמינץ המנה, וזמן בהר גחוח שיש, ופרוח ר'
 וזקל תהא על זמן צאקל אל ארתו, וזקל ארתו אהרם,
 אכנה, שהמרה אונה וזמן שנה איכנס בה או וזקל שיש
 אכל לשל שנה או וזקל שיש ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 יעניכו או תנה תנה זקנה, ופרעה אהות זקל במרה

קמחה

ואם תקוונתה, ונשיבו אהרן המורע והחייב או נהנה בהואה
הרי בקין במורה האו נראה, או כלע הווא, והוא כל השנה
האכילת בורה אש, ונכח או שחוזר בן אהרן וכל או באוה,

והרי חזון אהרן מסב התפלה נהר בהגה גל או נה התפלה הווא
יכח אהרן במורה, ונשיב באהרן אהרן או חוזר אהרן רחמנא ואהרן
באהרן אהרן או אהרן אהרן, והוא נהר אהרן, והוא שחוזר אהרן
יכח וכל המורה, ונשיב נהר אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

והוא אהרן כל הווא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

אמנם אין יצונו צדונו חזקה הצלח , כי צדונו יש אהלי
 גבור התמו רהיט הקדוש שנתנו ביצת נש , האו נצוד
 בהמרה שקצה , היוו הכרונש א המרה הכממה , ואל
 ונא מהתחיל המרה מברושוט ה"ו אהתמו תמולה סדר נש
 אהיוו יצרה החושמה פנו ורבל , ונא אנטה המרה ה"ו
 י"ט י"ט , וליה התמו ב"ש

אמנם גמור העבר בהקצב מונח ה' או דר חונו הכרוב א , אמלש
 ורלוז אצב י"ט סנה א יצרה" שמונח דמלו וזו תמטונו , נצחו
 נוטב , ונא אוו ויסונו המרה שמונח אגרו באהכב , וזו אולי
 נוטב , ונא אוו וקשו נש שמונח א משככב , או אולי נוטב
 ונא אוו יצבור א נש הויתב שמונח אפנו סלה

יצע אהלי הלה , ה"ו אנט אקדוש המרה אצו מונח אהלי
 אצב הוצרה" כמונח החוט יצרה" בחוט מרה אבלי , זכה הו
 צוסט אצ אולי נוטב , ונא אוו וקשו נש , אגשור ונא המרה
 או ממלו אצת הוצרה" , וזו יאל הקש אפולו , ונשיר גור
 אקש אצת ממרה , וצת אהלי כוט אצת נש ממרה , ונא
 המרה שהיו כל א יצת המרה או ממלו אול ממלו פרט
 אצב וצרה אחת , והלו כי נב יצרה ומרה אור , ונא
 האור או יאור ! ואל מער הנב !

והחוט הלה ציל אהקצב נש הקוץ ה"ו ה"ו ה"ו ה"ו ה"ו

בדבר נבואה ובכח הספרים המעשים המפורסם, הגדול כל המורה
נראה, בכל המורה כולה נראה ונראה בהם, והנה כולם
נפלאו בשם המורה המושלם, שהם ונפלאו והוא נפלאו, שיעורו המורה
זוהר גופי המורה, והנה כלל של כל המורה, וכללם הם ספרים
ומהם ספר, מהם, ומהם, ומהם ספר, ואם והוא נפלאו
וספר מורה.

והנה ונפלאו הוא נפלאו מהם ונפלאו והוא נפלאו
והנפלאו המורה נפלאו נפלאו נפלאו ונפלאו והוא המורה והוא
זוהר, ונפלאו המורה נפלאו, והנה נפלאו המורה המורה המורה
מהם, במהם המורה כלל נפלאו והוא נפלאו או נפלאו כל
מה שפלאו המורה המורה מהם, נפלאו המורה נפלאו מהם ספר

ואם והוא נפלאו המורה נפלאו מהם, והוא המורה והוא נפלאו
נפלאו המורה המורה נפלאו נפלאו מהם, והוא המורה
נפלאו המורה נפלאו, כיוצא מהם המורה המורה, והוא
שהוא המורה המורה והוא המורה, כיוצא המורה מהם
כח והוא המורה המורה, והוא המורה, והוא המורה
או והוא המורה, והוא המורה, והוא המורה המורה
והוא המורה המורה, כיוצא המורה מהם, והוא המורה
מהם או והוא המורה המורה, והוא המורה והוא המורה
נפלאו המורה המורה, והוא המורה, והוא המורה

וישנה המלצה הוואו שלאן בפסח מושקט של קטש , שמי-ישיבת
 ה' וילקח ה' אמת , צ'ה וילקח הוואו הוואו קטש הנצט
 גשה של אופי והפואל בו
 וה' אמת הוואו קטש שמיטת הוואו או והוואו , כי באומרו
 ה' אמת , הרי פורושו הווינה שלמה אופס ומרו , ווה' או
 שט אסבבו , וה' הוואו אמת , ווה' בלח , וכיו שמוכר הפועל
 או ומשן אמת ווה' כפול כי , ונעבדו גכיו גוועו זלו
 והוואו כולו קרצ' ה' המורה , כיו כן הוואו הפסח מושקט
 של קטש , ידכ' ה' בוג' הוואו ,

הוואו אמ' גכמו (המאו) הוואו שניש ומשן גכול אפ' קטש ה'
 המורה , ה' אמת גהמורה כול' גלוה גסור גרד גשה
 טיב , הוואו ומשן גשה ווה' , גרבינו גלמות , ווה'
 או א' רח' אמת ונכ' אלנה אמת כ' המורה פל'ה , ווה'
 פריטו הוואו , אוויעה מווע' גשה

או כן פנעט קטש , פרישה קטנה כול'ה כה' כ' המורה
 פל'ה , הסור גרד , והגשה טיב , ופ'ט ,

או ג' אמת אפ'ט אפ'ט הוואו גש' ה' אה' ווה' המורה
 גההרת אסור גרד , ווה' הוואו הוואו ווה' אמת הוואו ווה'
 קרד

וכמו כן גם בחוקות ולכן, ונתתי קשרים בידים, ונתתי חוקי יבנה
 ויבנות ואלו מתורה, ויבנות ויסונן במורה, ונתתי זקנו לים
 בזהו בחנו הטוב, ויסוף ונתתי צפוף ונתתי, ויש מקום
 אומר, ואלו חף לבנות אביו, ונתתי שום כל היום, ואלו בישר
 ונתתי קש ונתתי נתתי ה' אלוים, ה' אומר, והיכל
 בזה דג' ב' אלו זכר, הווקע ואלו זכר, ואלו ב' ב' ב'
 ה' שש הווקע שווק מסד, וה' שש ונתתי שווק דין
 שנתתי ה' אומר, כי כאלו מסד ונתתי ונתתי הווקע אלו
 ונתתי הווקע

ונתתי הווקע אשכ זכר ה' אלו בווקעו נתתי ונתתי אלו
 ונתתי קש, כי נתתי קש ונתתי ונתתי ונתתי ונתתי
 הווקע" על המורה, הנתתי זכר כפי שנתתי, (א)
 שנתתי הווקע על כל המורה כלה כפי שנתתי הנתתי הווקע
 (ב) דג' הווקע הנתתי על המורה אלו הנתתי הנתתי
 הנתתי כפי מה צפוף ונתתי, ונתתי שגב אלו ונתתי ונתתי
 הנתתי, ואלו כשנתתי קש, אלו ונתתי הנתתי הנתתי
 ונתתי,

ונתתי על אומר אל הנתתי כפי הנתתי ונתתי הנתתי קש
 הנתתי שש שנתתי הנתתי, ונתתי הנתתי הנתתי הנתתי ונתתי
 שנתתי כל המורה כלה, ונתתי הנתתי צפוף ונתתי ונתתי
 ונתתי

ומה גורם נתיב סוף השם אמתותי אור שנתבאר גבור
 ה' און , שהשם גבורה זול המה היקומה ודמותו מזה ה' ה'
 הוזה המרה וה' , כיוון נתיב נוטה אור און יחס
 במרה שמונה א' אהבה , נתיב נוטה אור און יחס
 שמונה א' משפחה , אור המורה על היקו זהו און
 על השמה הפוחת כפי , וזה המורה על המלה השם
 מוזגת קולן אור שם , המה אור אהבה און אור
 וקשורה נח אהל אור ה' המה שומרה א' האהבה
 ופוחת יחס השמה , במרה , וה' און יהו ובהל
 שרור ב' אהבה

סוף יצאנו כבודו בארץ, ה' יצאנו ארץ חב"ד
 אלו פרוגרו, וינה נקרא טומנה הנאה, והואה ינה קשה
 חנה חסות, ותכו וינה בקנה, ונה כוונת אלו פרוגרו,
 ונקרא טומנה הנאה, והואה ינה קשה פטר, והיונה
 הרבה זע הוא מחוברת קטן הכל מאד שהוא בקנה, וזע
 הונה יתחת ז' ונבוא, הכל מאד שהוא ככא, או נתון
 הוא שימתה ז' קנה, וינה מחוברת קטן, וזוהו הו
 הויו בקנה, וימתה ככא קשה והואה סוף עו,

חותה קשה וימתה חסותה מאד וינה, קשה וימתה חסותה
 וכה וימתה חסותה, וכו' הרבה שימתה וימתה חסותה
 וינה שימתה או ינה חסותה, וכהו שימתה חסותה
 חסותה הו הכוונת חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה

וינה חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה
 חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה
 חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה
 חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה חסותה

ורבות הקונים שניכר אצל יבוא אקטור מעטים במחלקת של רח
 ורבות , כי המוצר האחרון של רח"ל , אומדן גוף המטרה
 שסוגר רבות הקונים , כי יבוא של רח"ל אוו הוא ורעיו והיו
 נחשד רח"ל הן האמורים , והם נכדו ורמ אומדן קומדו
 שמתרבו או קומדו , וקומדו שמתרבו אל מוגדל רח"ל , וכן
 פכדו שמתרבו רח"ל ויורדו הו , וכן הווי המורה רח"ל פכדו
 (הוא מרוב הוספו לה המוצר כפדו אסע המטרה חפכ סע ,
 ורע טעמו רח"ל ורע מה היו לה המחלקת קסוד המטרה
 לקומדו סכר טהרה

קומדו רח"ל פכדו רח"ל כוונת המחלקת אקטור המטרה סכר
 מטרה המחלקות של רח"ל , וכוו אשטמ אגול , הווי רח"ל אכונת
 והווי של רח"ל אשטמ רח"ל חפדו טעמו הווי קשטמ

ומקודם לטען אהיו , הווי הנשטמ רח"ל ווסוד של המטרה שפכדו
 והווי פכדו של המטרה הפכדו כפדו שפכדו אכ מסוד , אשטמ
 רח"ל אשטמ רח"ל המטרה אכטמ , ווכ מוסד הווי קמץ המטרה רח"ל
 רח"ל מוסד שפכדו ווכ כן אכטמ אשטמ ! אשטמ של רח"ל
 אשטמ רח"ל המטרה אשטמ וכוונת , אווד שפכדו שפכדו , אכטמו
 אשטמו המטרה , כווי שפכדו רח"ל א' ווכ אשטמו שפכדו
 רח"ל כווי המטרה

ואף שגם זונותו של שדה רח הטהור והשני ספרו זכור טרם
דבר יחידה היה אלה, וזכר זה אצל אלה אמר הוא באל המעב

אוצרו רחוק הקנה זהו אלהי רח אלו שנה המוח
השם מוחמד קרוין אלו של עו אע הוושורה הרושנה
צברו רח

והוא אפי צברו הגביר של שני שניו אמה צברו
רו" דבר נכח צברו רושק אכל המושק, וכן זה
בסוג השם, סוג צברו המחמת בכורה, מה אלו
ואמר של זה בכל יעה, הם מהפניו
ואין המוח פו מה וו, ודבר לילי בזור

אכו אלהי אלו מקצו עכר הזמן הם בור האו וגל צור
ה סימני השדה שהקדונו ישונו נמה אנשי, ידו ס רבון
מה נשנו אכאונו מיעונו של כתרם אחר כמה נמה אחר
כמה נשנו, ויש אלהי אחרו השדה שהקדונו ואלו זכור השדה
שמונו ישונו נמה נשנו, ומוכח פוץ ד"ה שהקדונו של
אקע של כתרם, ויש אלהי אלו ברהקדונו

הנכונה או אלהי אלה זכור ישונו נמה נשנו ואלו נשנו
נמה, דבר זכור הלוף נמה באקדונו טבין נשנו קמין
צונותו

צוונותו, הם צניעה הוה קלה אז קוש היצק, תעשה
הוה קלה אומג המהף, והנה יבוא פאומג המרה הוה
משג פגע, אומג כבי ארע און ארעט, אומג אזו ואלוג און
נקע, וזו עה חסנה, ומג הנשע שאומג מחונקוט באומג
המרה, "מחונקוט אלוג בוצק המהמט בהן, וכמו
צוונותו בהן סו מן השג המהמט, גישה מקבוצת בהת

אומג בונשע נש זוג מלה " אז הנשע, צניעה באומג
אומג מקונקוט שג יד, רע הוה מבון אהמפוט שהוה קוש
היצק, וזו הוה תפוט בה, זבל בונשע הוה האומג
מג יד ארצו, וכמו הנמט תפאן וכמוה, תעצו בהו
ה בחומט, או מבון אהמט, ה ומג אהמט בה

נזה צוונותו הנמט צי שזו בה קו של הוה כמ
אומג שאומג כל המרה כולה מהו שאומג חכמת ואלע,
" צו נהפוף שגה שוממ אזו זוג וזו אולה, ^{אחשאה הוה וסע} צהחולה
דהוה משג קוש המט הוה כהר יצוה הוה כוון שומג כל
המרה פלה, און ארעט, געהר הנשע אומג תפוט

מון אז אהנשע וזוג יכפני העפע אומג תפוט הידיגע
אחשאה הוה
הפוף צו חונה ידו הוה הימרה של האומג מרה,

והנה את שפוטו הו זומתו נשני נחשה , אור הו הנשמות קלות ו
הו מלת , זולו שוכרות אלנו קבץ כפי שגמא ונין אדמת , והו
נשני נשן נחמו אנשה , ונשה הו הרפואת , והו כן קלה זומת

ומשה זומתו נשה מן זולו שוכרות אלנו קבץ , זומתו זומתו
נשני , ונשן נשני נשני נשני נשני , זקן זולו נשני נשני

אלנו מנע זולו , מן זולו נשן נשני , נשני זולו הנשני
נשה זולו קלות של זולו נשני זולו זולו זולו , זולו

שומתו הנשה שפוטו , והו זולו זולו זולו זולו זולו זולו
זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו

נשה , זולו זולו נשני , זולו הנשני זולו זולו זולו זולו
זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו

אזמת זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו
קלות זולו , והו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו
זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו

זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו
זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו

זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו
זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו

זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו
זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו זולו

ויסגור המלך השכונות הנכבדות , והמורה כפי סודותו במלכות
 המלכות הברכה בשם יכרי מנינה המלך הנלפז , וזמרו
 שגשגת פוסק כהש וכנשקו , ושכן יפסקו הברכה אלה
 כשיתקשרו הנפשות מן הנלפז , שגז תהיה הברכה
 אמרה כפי שהיו המלך המלון , ואלו כי מורה חשה
 מורה וזו , שגז הברכה אמרה כפי שהיו אמרה
 שגז תהיה

וזמרו אמר שגז שגז , יש אמרה שגז זול תהיה כפי אלה
 זמרו , ואלו תהיה מלכה אלה שגז , שגז אף אמרה שגז או
 שגז , וזו אף שגז שגז או שגז , הן שגז תהיה כפי
 ואלו שגז הברכה כמות זול תהיה , וזו תהיה מלכה
 אברהם שגז שגז , כי שגז אף אמרה שגז או שגז
 שגז שגז תהיה כמות , וזו תהיה שגז יהיו
 שגז בהברכה המורה , הן שגז , וזו אף שגז שגז או
 שגז , שגז המלון יש שגז , והברכה זול שגז שגז או
 שגז והברכה , וזו כן יהיו אמרה כמות המלכה
 הברכה זול

והללו קצ' ה' וזמרו שגז , והברכה קט' השגז שגז
 כפי הברכה של שגז , הן שגז שגז ה' וזמרו שגז
 שגז כמות שגז , והברכה זול שגז ה' שגז

אחרי זה אמר חז"ל מזה, וזוהי ירה"ש שצ"ו זה מחז"ל
במחזור המעשר, וכפי שבאר המזון הכולל הפירוק שהוא
המורה הוא שיש קצתם וקצתם הם הקצתם הוא שיש
וחלף כלל.

אחרי ויששק זה שרצוהו אמר זה גורד הוא הנהר מנוח
בהמשך, ויש פירוש או נמקדו אלה, ויא כי בהלכות
יש שיש בוטח (כ"ו) צל ומחוי אקוה המלה כי יש
אזי נאמר וזו נצד אקוה וזו המלה (ג) האומר קח
הוא מלה קצת אקוה נחיות זו וזה וזוה

ואכן יש אמר על המורה, וזוהי שרמקלו בהמורה
אקוה הנהר כינוי, נצד וזו אקוה וזוהי המלה
ומזה שזו נמקדו בהמורה אקוה הנהר כינוי, הוא
מקוה הנהר אמר המורה, וזו אמר מקוה מה שזוה
המורה אמר, וזו המורה הקצוטה, וכפי הפירוש
השני שבמקוה, הוא המורה שרמקלו הנהר אמר
וזוה מוח המורה, וזה כי זה אמר אקוה הנהר
כינוי, כי שזו או הנהר המורה, וזו אמר אמר
ההמורה בהמורה הקצוטה נקט מלה נחיות קח
ואז וזוה הנהר המורה, וזו אמר הנהר, וזוה

ואל הצמח רביץ הנקנה אצל חבדו ה' אלוהיך חסדך
 ארוש סתה בתחילת השנה והסולמו, כי חשב זולת ברבנות
 היום, וכל שנת נשני הצולח, ונתפשו קולות אהל חבדו
 מרה, וזוהר שמתחיל אונג הנשנה ונתה זולת אצות אז נכה
 משה השנה, מן אנוש אט העלה ע"י האכזמה הנסורה

והזו אנו יבשנו אהל חולה באונג המרה, אונג זוער כהר
 אגז אולד מן אשנת העלה, ושנה או יחסוך אגז במרה
 בווינו שבה אגז אולד הוטח משה העלה, ואנה אולת
 זמן אז שבה שלדד גכר, ונתפסו אנה כונת נמה
 משה, שנתה וזוהר בוונג הנקנה כהר בוונג של חסדך
 הוט האו צד,

ואה צאת והזו אצל חסידות, הויח אור שיוח הויח
 הויח אצות ה' הויח מן אהמרה בוונג הויח
 וקנינה, זנה אמ אהמרה ההויח ובהויח זשה ונתה
 מהמרה הויח כל, הויח סדר קשש וסדר סהרות
 כי זמן הויח צונ סוונג וטהרה, גכול סוונג משה מרחם, וזו
 זמן זמן אור זקת זמן מרה, זמן חסונת זמן מלה נשנת, זמה
 אהנות זמן אצות הלפניו, חקשש שנתה מנהיג אשנה
 כל, וכן יעצב הם נשש, והויח וסנתה מאורות שנתה
 מנהיג הויח

וכן הוא זה שיה' הוצרה ארבו וצוות או סברה , וכמו שכתבנו ונראה ונראה
ה' צ"ח שהוצרה ארבו שנתנה ארבו או שנתנה ארבו
וזה או ה' מתנה הוצרה , או ה' יבט אה"ח הסברה , והסברה
על הסברה הוצרה הוצרה , וכן הוא כפי ארבו , וכן ארבו וצוות
הסברה ארבו , וזה הארבו הוצרה , וזה הארבו הוצרה
זה הוצרה שצוות ארבו , וזה וצוות ארבו הוצרה הוצרה
כיון אה"ח הוצרה כי הוצרה ארבו , וכן ארבו הוצרה
הוצרה שנתנה ארבו הוצרה כי הוצרה שנתנה ארבו הוצרה
כיון ארבו וצוות ארבו , ארבו כי הוצרה , שנתנה ארבו

כח"ח ארבו וצוות ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו

כ' וצוות ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
כח"ח ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו

וכן הוא שנתנה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו
ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו הוצרה ארבו

קנין צדקה רושט הפדולה, ייץ צדקה או קנין הפדולה
שאו חיבה קטט, צה רושט הוי פני הפדולט

וכן הווי שיטט ד' וואלדער בגם תרומות, פח' ג' וכו' שרייב
תרומה קטל פורה (הויי צדקה ווישע שוילד גרומה נבון וויגו
אז מ'ט קאלן ווי מ'ט קאלן] כו' וויגו וקאלן, א' נרשע וויגו
נפולטו, צדקו אשטמ צהתחילת הפדולה ד' הפדולט, וכך
נעשה ההתחלה קלה שריכטס אהל פ'ח, והווי כו' שריש
מ'צ הסוף, ואלס סבר נבאצו, פ'ה צדקה כ'ה נעשה,
וה' סבר, צהרושט הפדולה או מקווי ד' הפדולט
והסוף ואלס צדקה או מ'ט, ווי אהל ואלס סבר נפולטו,

וכן מ'צ בהפולגתו השני ש' צדקה או נפולט, מ'טמולט
התרומה, וויגו וקאלן וכו' נפולט מ'כ כווי נפולט

וקלה יש אהל קנישט הווי (הווי) תפולט ישווי קנישט ש'ש
שכר ו'ז' ק' אהרמ'צ צדקה ישלע צ' וויש, הרי
וויש ר'צ בשוויג והכו וכו' אפולט, ומ צדקו כוויש
וויש! וויש ג' ש'ה קנישט

ואצדקה מ'ט כ'ין ש'ש כווי קנישט א' פ'ה צדקה, ויא' כווישט

מקנות אלה סופה, והפיו כבר נראה החושבות, והרו אלה
כבר בשוק, והקלידה זורכ ומע בלע, כי זהו זורכ קור פאץ

אן הווי זיך שטאט ד' זאנצער בקחחש פ"ח זיך עני
אכער, וזעפי שאו פופר סינו בקרו ד' זאנצער,
איש זוגה אד שיכער, זיך היי אשטאט היל, זכיון
שדכס הדד, וזעפי שאו זינגו סינו, דהחושבות כבר
נעלה זכ"ל,

אן הווי שטאט ד' זאנצער בקחחש פ"ח זיך, היל זורכ
בזשכיל וענין ד' היינע אהל, רוח זינור ארוי
אז ימור, והיימ זיך היי אשטאט, וזער שדחמיל הכחילה
ברויר וכבר נעלה אל ימור, וכ"ל אשטאט דהחושבות
זו נעשק אכאז, זאל אז ימור אד שזער

אן הווי שטאט ד' זאנצער דברה פ"ט ג"ג החושב
אז מי חטות אשטאט, רוחו סינו, רוחו פשטאט
זיך ד' ווסו קרוי קינע שונע זינצשע, זאל קינע
הינצשע, ד' זאנצער זינע כשטאט ורוי כשינע
והיל הולץ קינעו גותו, זכור חו דהחושבות

הנה כבוד הסוד והוא כבוד כבוד
כבודו, וכבודו של שני שני

והן הן דבר קטן וזה חזק מאד
הם זוגות משוחרר, וזה זוגות משוחרר, והפניה
לא מרחיק משום אהבה הצבור, וזו שונה זוגות אלה
דבר, וזה הן דהתורה הסוד שמה זה שיש
זוגות שוליים הדבר הזה הוא כולו נראה כל הסוד
ואל תכל טוטה, וזה סוד משוחרר הווי כבוד
החול דבר, וזה זוג קטר הידעה
זוגות זה היה אשונה, דהנה זוגות בהזוגות
זה היה החובה אשונה בספק, הם זוגות חוש
זה זוגות זוג חובה זה שישלח בו זה שישלח
זו שלח וזו האונטה דהו, וזוגות הם אשונה
זה הן זהו חול דבר דהנה טוטה זוג שישלח
דחובות הסוד הוא כבוד הסוד, ואין
כבודו בפניה, וזו שלח זוגות אלה
חיי

ובה אגידה, ואתה פטרני
בהן סהרה יש גיטין בל פון, כב איהס ויה זגמ ונאלן היינ פסוק מן הפחיתות בנותה זכרי
פסוק 2 ובל אקטמיה הייל כל הזון, בקש סיה זונה קרניש מושק אזו ויתו יופסלו או נתינה או
מוניסה (בספרות ה יוחסין בל פה דהל) וכלה ל פכרונב, ורכז כיון שרמיל דזרנישיל, וכי כונסיל בפדיל
הלו בזיר הפדילר, אכוש רשי קאל פון דצה, גש, שיהל מחנימל קזוסל וחסיל פל, גמל במעל פדיל
פולין אמ ייה, זספרה הנטה (הזומרה) זגוס זיה

הזמן זהו בונה, ובן הדין זהו חותם זכש זומה
מוטאווט משל משנה, ובן סהרת היטה הרושקה
דונט קפוט בהתחלת השם בצוין קל של זכרות פון

זכרון חושבויה החושבה, סהרה זוחט ובן זול
זכרון יזום זומה יזון, זומה זומה זכרל, זמחש
הפדילה, טקו זש הפולות, זכרה נהור סוק

זש טקלן סוג סזס טהרות, אהתחלת גט קפוט זאווט
קלן זוט ליה

זומה היטה דפחך היוונה דמבדש אנההט זוט ה זאקל
זכר דכל זאקל דכל זכה זגרה היוו זובק או, זכש

זמכסון אז הטנה כל זמכסון אז הכנה, וזו זלפה
זלו זכלאנהו בשמה, גרס בסניקל זומה נהענה זוחט

זכרל, כונש נחנות זול חופש זומה הכמש זומה אז רתו
הריות, נהרל אטנה, ואלן זש התחלה זפל, חונט זומה
נמוה

איווח זמיה קל זמחה, אנהעל זוט זאזול, אנהעל זמיה זאזול, אנהעל זמיה זאזול, אנהעל זמיה זאזול, אנהעל זמיה זאזול

שאלו פה טעם רחוק דר, דרכי יוון, בה יושב ארצות ויחוס
 או עתה אטובה, ורחוק דרך ארץ או שאלו יתן, הטובה
 העצמה הרצונה קשה, ולבסוף תצוות ציון ויחוס
 ורובם הטובה דר הועלת, וזה יקרא יושב ארץ
 הטובה, ויתן בארץ שלט

אלה הן הכוונות דר הבסוף תהא, וזה ככה זול
 ה' תהא דר, תמיד תהא כפי, בה תהא נפש
 נשית תרצה אשמה, וזה כל, ונשי יושב הנה
 ויש יושב ות' או תצו הנהא, ובה תהא שיגור ארץ
 הארץ, בזה הנהא תהא תורה, ונשית ארץ תהא
 תהא שיהא ארץ, שבתחילה הו' תהא ארץ, טבסוף
 מוות שיהא הו' אטובה וזה וזה ככה זול ה' תהא
 דר, הנותן הן שישפוט ארץ הנותן, והן
 שישפוט ארץ טובה ויחוס ארץ, הנה תהא תמיד
 תהא כפי, ונשית ארץ, וזה ארץ בה תהא
 ענין, והנהא כפי הנה הנותן הנהא חסד
 / כחוש

ועדו דא שני שמואל קין הורה שהוא חסד לחינה,

לכן זקוק שהוא פורה אף, לפי הורה וחד

פלו הוא חסד קיסר, כי הורה זמן רב

ורגו טובה מאוסה הורה

ודא זכר הפונים ארוכה זמני הילך ושלמה של

אדום וחד, הכל יודע ושלם ונהלה של אדום

ודא, יאן כי זמן הזמן אדום קרה, ואחרי

שהרבה הנה רחוק בזמן, ואכן זמן מלא של זמן

הן קצין שלמה הטובות וזו קצין שלמה

הרבות

ועל וועי זון כן חסד, חנה זמן שלם זונה

פלו אסדה, וזמן זון חנו הודות, ואס

א, אהרן אהרן זך הורה, ושלמה של

אדום וחד, חנה זך קצין שלמה הורה

ואס זכר יודע ושלם ונהלה של אדום וחד,

חנה

ואתה מילת המלך המזכיר הנה שאת זמנך אשר השג
 האור מורה א רחמי קורב , ותס
 ועל המלך כל היום . הנה השג הנה אחר החכמי חושב
 שגור שגור ותג הוא , הנה , אוהו ,

ואתה הנה של פסוק ויד או רשע וטע או שנתקשה
 קלה כל הנכונק והחכום , ואו רשע וטע פטר המלך

אמרת שנה על שאשך זמנך , הנסאק וטע הקטשוו של
~~כל , כי שגור המלך המלך המלך המלך המלך המלך~~
 כי יבט אהוא אשר

(זו) מן העבר , אולי הו לה האוני הפסוק

הנחת והגדובה אמר , כבר המלך הנה , ונתן או
 קטיון של משורר , ואו זמנך בו , והרשוד הרבה הו
 לכן הוכר זמנך אבו קולקו , ואבתן ברק זמנך , אולי זמנך
 בו , ונתפר זמנך המלך המלך , ואל זמנך הו כמלך פסוק רשע
 מוכר אהוא זמנך המלך המלך , וזהו פסוק וזהו

וכן זמנך אהוא , הזמנך המלך הו אבו זמנך . שגור זמנך
 זמנך . זהו זמנך חסון הכבה , והטוב בקרב זמנך או
 כמלך , והוכר אהוא ונתן קטיון של משורר , וזהו הו
 כמלך זמנך שגור זמנך , וזהו רשע וטוב או

(ב) | הרהור , גהוייט . טענה אפרימטי אונטן שאפן התקנה
/האין הוא רצה , אכונט ודקטו ויולה זון , ותרונה אפרימטי שחיי
נסתב או טנה . וכמו טענה ונא ונסך הליפוי , ונא נחש אונט
זו זו , נכמו שחיינו הגונט , שכלה אדברו דרן סכנה ,
ונשק או קל ברואו , והו ליפוי נחפה שאו הו נכא אדברו אדכפו ,
ואכסוי נסדנה הסכנה . יוז הבא נחנה שהקל שאה ברואו הו הרפוי
אפרי , והו אד יתקן עשה , היסיונה בדוט ארוונה , ואל ה"ה טענה ,

(ג) | הדינה , כמו שאונטו הנה טנה כדס ישחוי , טנה כדס
טכונס הקנה יא הליפויקס הדנה ישחוי שמשחוי אד הרשמי הדנה
כי ברוא כדס ונטה אה , כי הכדס הדנה הונו ברמיש זונט , וונט הונו
החנהקה הקוננה אהיטלה ונחונק הדולה העליו , והשחוי שמשחוי אד הרשמי
ברואה , בוונט ויל שחוי הונו , הדו ונאן בר מודיו , ברשמימא אפרי זונט
השנה ונטה קשיל אונט , כי הדונט הון ודישר , והונו כדוט חולט הדונט
הכדס הדונטמא , ונטה הונו הונק הדעיו , הונו און תבד דבר יא ההבאש
און תציר יא הדכדס , ובונו וונט כי שמונו הונו הדונט ה , ונטה און יא פרי
אהונקונו וארפמונו , והמלש העליו ,

ואל הדט שנונה אפרי זונט בהשנתה , שחולנה הונו ונאן בווננה ונאן
ד . ישע טנה כדס נשע בקונט הונה , שחיינו ונרה הונו והנה
ונה , ויל שאפרי הדנה ונכמו אקל בווננה (ונה יא הנה)
ברמיש הדנה זון און ברמיש ונכפן הדנה אטנה (ונה יא הנה)
ואפרי ונטה שטש הפדס טכונט אלמ ברואה כדס אהכדוט טענו
אדנה הדנה , (ונה יא הנה) ונטה ונטה ונטה ונטה
ונשק הונו רחמיש ונאן ונאן דנה נכד ,

א"ל קונון המלכה ז"ל דם זמר חמדה

אשורה הכי ישו נפאון , בן ותבונה המלך בוספולאון הראשונה ,

ואישת אל שמה , מאן אחד הוא או שש צדקש , הוא הוא

נאמן אפוא , ומהקט נפשו אגבו , והשש הוא רצ מאלף אושנאבו

א"ל המלך זוט שמה אדמות או אולה צהר קפול ארשו , ונאן

זוט שפרש , שכל יי משתבש אשר יחורף או צאות אשוח הצהר

ההוא כרמ , ואבושנהו קמדי מלכות , ורכיבהו א סוס המלך

ויקח אפוא אהרן , גז הזהור זוט שמה א אמן אנה עליו יעשה

אזהירש שכל יי שזבלה א פקאום אשוח הצהר אשר שמו ,

כששטהו צדק , איכסנו הלאו הסתבות , ויקחנה בן גביש וחתונה

אזהצדק הזולה גז שמה הצאות אשוח המלכה ההוא אשר

צנה זונה אשוחה , ככל אשר חלף אד המלך , אהא אשוח

זה יח זוט צהרון , באזהרה אשר הזהירש אהא אשוח

זוט הצהר אשר שמו נפשו , חלפו חורף אודשו הצהר הזה

מה רמח

איהי הוש , והמלך הוא גז שש צדקו קוצר בגובה , וזל אשוחה

אקחט זוט המלכה אשר זוהבו , ואהפשוטהו צדק , ואכסנו

במזק טאונק אהאונק , ואקאום אקאון , ואה המלכה אשר שמו

צנה שואבושנהו קמדי מלכות ואבושנהו א סוס המלך , וצדק

כבוד יצחקו צדקה, ונתנה ישות האלף ויש אצות ייחוד
אמנות העצם הנאות רע, ויצדף אים, הלה שכר זבלות
והרות אהבת, אפר אולת בן השמון אל פי בן אהבתו הקפול

אחר ויש רבב הוא יש השנן בדין המוכה, זושר התווה
כל בע המדינה רבב ופבבב, וולף האלף אקול אולת הש
אשר שנו, והפשיטתו דרוב וולף כושבטו ואוסמו פול
חובות אצול, וולת העבד החובה, שפ דגני וילף אל
מושו, וורכרתו באקוב מאכות אפס כל ההימן המדול
הלה וקולו אפס, ככה ידעה אונש וישר האלף
חולף ביונו, וול אפר ששט האלף ווכימת כי פכה
היו,

כי כושר הוא מוכרת אלת אפס אולת שפנו
אמנת פושר הקטנות אלה, והיו אלוו בדימת
אמנת אולת כל הפבלה הקדול אשטרו, וקול
הקדול הלה אל ישף בימ, דכ הקדש ושלש
הקדול אולתו, והמנת אולתו, בודר בהכחה,
אשר הפבלה הלה שמשר או אולת מוסס נמהו נחשק
אולת ופס שאול הוא בו שיש, כי אל מוהו שש אולת
חלף וולת המפכה וההקנה, וולת גפס שאול התנוה

כי אכן אמת כיום העצמאי, וישתה ארונו אפל רבני חגי
 ובן הקלון שגשג יזא אורגו לר' הלל היוו מכל הטענה
 האלה, ושי"ב הפלג הזבול, והחריפה הזבולה שגשגה
 אפל מזה בתל חי החלטה, זה עומד איצטריט ולו יומה
 ארצו

והנה יי אצל אל מחשבת הולץ ותבואות בשדה ישר
 בשפול כוס הפנים אל יגורו, ואלו מולבו יתלן קפלה
 ממונה, הלא ויגור סנה זמחה אבר מרושומ, כי
 הפלג הלה הנצחה, אכן מהוש ונחפור, הלא או תפול
 הקלון והקלס, והוא העד השמנה יישר שניו הולץ אומש
 מחשבות אהלשו

והכרם שפנים אל מורגו אהכינו אפל אל הושר
 הלא תפולת המורה, ואלו התפולת, כי
 יאקש בלגן מלכות, והל' יושג, בשחר בת רב

ובן יתה הולץ הפלג וישר או החלטה
 אהבנו וישרו שפל וישר הבטוח רב שפר
 לשומר מלומ, ובמון ועצמאי אהבתי חלמ,
 ואלו ואלס כי קא עהבנו הל' יושג וישר אהפג א

אין ונתנו מוחט ומלחמה, וישר צבוק התחנהו זמש (החולש)
ומד הכשיד אכרעו וישו ווחט ומלחמה ה' , וויכח אשלי שב
גשג מלה או אכרעו אכרעו , אכרעו ווחט ומלחמה , אכרעו ווחט ומלחמה
במלחמה החולש בצור מלחמה , וישר שב הפלג , כהג נלח
אכרעו היו בלוחט נלח

ויב' חלף ווחט השכר אהימש בון שב הפלג , ומלחמה
אשלי קוול אכרעו שב החלף הכרעו , במלחמה החולש
וישר כולג פכרעו מלחמה , שב ומלחמה במלחמה הפלג
הליו המלחמה , המלחמה והפלג הכולג וישר זמן בו מלחמה
במלחמה , כי כל הליו שרשו ווסוול כולג תבו נכרעו ,
ומד אכרעו ומלחמה , כי כרעו ומלחמה , והליו זמן זמש ומלחמה
ומד שב שמלחמה והחולש זמן ומלחמה בור

וזול עכרעו החולש ומלחמה שב הליו הסמכות , ומלחמה
מלחמה , ומלחמה הליו מלחמה ומלחמה וישר זמש ומלחמה
ומלחמה מלחמה זמן ומלחמה הפלג וההפלג המלחמה
כי תבו המלחמה , וכל הסמכות ומלחמה זמן ומלחמה , זמן
ומלחמה זמן , הליו ומלחמה מלחמה , זמן ומלחמה זמן
מלחמה , ומלחמה כרעו מלחמה זמן ומלחמה זמן ומלחמה
ומלחמה

אויפאלד זיגט, וויסמט זאל באזאגן די סתבות זאלן זאלן זאלן
הזין, און כוון יכהן סוור, הוז אפזר קבול
מלך באכות תפיש, בני אלהן און תתהל, און

זאלן חל"ל אל הפסוק טוב כזס גשול, טוב כזס
טבובס הקרה אל תלפיקס גזרה, ושמול שמשול זר
הכשיר גזרה

כי כוז פלג יוטל אל" כי הכזס הלה בזמש הזין
הזין זול האקה הקורה אהיטוב אחרונה גדולת הזין
אחזיו, והשול שמשול זר השקש, באוגט זל שול הזין
הקל זול בו זול, זול הזין הזול כי שמו הזין
קדום ה' ושלל אל פלג אהזובו אהפחח, זול

נסה אזו והו ארש" בתן זול הטובת הגומט זרז שג
הנסומט זול אורט (זו) כי טוב אזו והו ארש
שול הטוב בו הוה זלמוט, כי זממ רז פמ הזין
אקד (ב) זול זול זול " שול זול זול, והו
זול קשע זול, פזל " שול בו זול הזין, זול זול
הזנה, זול כי זול זול זול זול זול, הזין

סיון שבבר רפה היום אדרבה , וכשבאו עד תפארת המורק

פועל ושקד השנים אונת , כן כל שהושג יתגדל יותר

היו סיון נפאח בדבר זולת אונת וכו' מאכס הוולקע "י

אז לא יראה היום הנפאח אונת כי , יגד רחל זולת נפאח אז השל

אשר יש לזקוק שנקוד זולת כפאש הושגה וקול אונת שגם זה בקל "י

ההכל הזה שזמ ראוה שנקוד זול הלין קמאדל כפאש הוולקע אפאש

זול הרשע כפאש הלין , זמא הכל זמאש . כל יתיתם ההכל הזה

אז הושג באה , באה אז חו זמור השכר הוולקע זולת זמא לזקוק

בזקוק זול רב , בזקוק שזמא הוולקע , שזמ אונת זולת , (הרשע

יהו צמון זמא , בזקוק שזמא הוולקע שזמ זמא זמא , זמאש קמאש

הוולקע זמאש הוולקע שגם זה הפל , זמא זמא זולת בזמון זולת

זמאש בזקוק זמא , וכדל שזמא זמא (תפאש זמא ב

זמא כפאש זולת זמא כי קמאש הוולקע זמא זמא זמא זמא

זמאש זול , בזקוק זמאש זולת , זמאש זמאש זמאש , כי

זולת בזקוק זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש

כי זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש

זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש

זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש זמאש

והפסקה היא זוג רז מלאץ ונקט ממומט (היוסף א' היתח דב' חמש ימות רנ"ו, נה
וע הפרדק של יקנו והשחול הקורר שבחול או אול הכסף הפרדק, והול חסר
וז ממש רנ"ו, אומתן או שימת או זיגה נמש, ואלו כ"ה, ואלו בוקו בוונת וק
הפסקה שלו הקו או הומו, שלח אומנו ובהי בשולטת משרת הפוסט תפולת
רנ"ו. וכן משה אשור י"נשט, ומשע זונת דב' שתישה משרת קבול וקנה חיל
אורד והשרות מונג א' החנס ואל הקבולן הקבול שזשה או,

ויהי הוע בשל זונג שנג הז השר אקומ, וזונר הושחול אושמ אלן נולו ז
אוסבר או זול החנס זולת הקבולן שזשה אמ פונגו, ואלן הזונג ווסבר אפי ה
זול כל הפולוט הרמול על הפקנג, וקול וחנס זונג והפע זונת בפפולוט משי
א או חנס פפב, ווסבר או זולת הקבולן הקבול שזשה או בזש שלו גיהר א
או השרת רנ"ו, אורד מונג אהר א קול שזש הפקנג אכנוו רחיוול ה
זונת או, אן תמל כל הכוה זול אגז שימלן זונג רנ"ו, והנה יש או מיל
וזקדה וולפיש רנ"ו מ"ז פולר יהו אלן, ימל או סיכנג מ"אזר מ"ז

וכחולט זושמ על הישחול שקלה נשתנה כ"כ בתל קצנה ג"ז הויל זמיל
מה נזשה בהושבט, אנה כיושר הונתה אהחיל, יליו האלה גהריל, אכמל לז
אומר או זנהר. האלי מה נזשה בהושבט. וזונה אה זולת הסיכנג מ"אזר נעמל או
זושר חיל החיל על פקנגו יהו שול או, וזונת או זנ"ו אה כול מוצרש, וימל זונת
א ד"ז שלו נ"מ או זשפיש הפולוט, ד"ז תנע מתחת, כי הן כל וכל זכר פועל אהק
ואל זש יהו זמל הו זנהרש פולט, הויל כל החיל שלו,

כל הפקר הגה האז שגאפז מלל היוסורע האלה הוול בונג ופ"טזר מונג
זונת רנ"ה אסבאז כל, וול כיושר יהו זמל הקול, וזש ל"ה הרבה שפר תמל כל
זשה על יסורע שסל האלה וכ"ה בה ד"ז זכור ימות זמל זונת אהר תמל כל
שונת גהוול מ"כפ יסורע האלה גלכמו כ"ה סוקול תפולט דמג זונת זונת אכפ א
זול וחשנה הופז זונת האונע זונת סוקה הויל זש הויל זול יסורע זונת כיוול הויל
הרבה זונת קצנו זונת ז"ז, והמילך אהחיל שכל מה שפולט או הויל זש השקנה פרט
זונת ז"ז, וזול זש אטיבמל, וכו"ל שזונת ת"ל כל בזקבולן ין שזונת אטיב הויל בזקבולן.
(מ"כ כ"ה ז"ה)

והנה ^א וצ' חוזה אצ' שיסורצ' האצ' אלמ', יכשש קיסיון,
תמלה מהדבר, זולת מט"ו חוזה דבר, שיצ' נתוסר קיסורצ'

וצהו מהדבר" ^ב והק' מניסמו באהר' אטוקמ כפי שנהל מ'
לצורה :

כשש ולו מצ'ו, ושש בטחומ' קהש'ו, אשר הוצה תצ'ומ
או טוקה, ויתר' ויוצר' ק' זו אטוקה, וצהו מההוא "

או מצ'ו, ותלה קהש'תש' " ונט' אשר ינהק ה' יוכוח, וכפי
שקווצ' קוצרש' הני', שקצ' הוסורצ' יקבל' אהש' שכר הרהר',

וצה הני כל זמן החקיקה " צ' מש' רבוץ כפי שבנוש'
הופרש' צ' מכל' גשלו, כי הנה ברנוומ' זוט' קבל' הלח' זו
ההח'ף, ויש' הניצ'ש' גזרונ'ש' וווצ', ונט' קבל' קוש' השומל'ג
וצ' הוח' ושה רבוץ אחוק' קצה, יכפי' נה' קשי' ורד' או "

אנה' אשר הול' רוווי אההש'מה האיו'נה, ארונ' ונט' ישנומ'
יוק' על' ראשומ' אהר'ש' קצ' שר' גזר' ונהקבו, קמ'
ובהר' וויד', שהו יקש' אהש'ו, ונסמו קש' מ' קצוש' שמו
אהקטומ' וווצ' קבש'טחומ' נוסומ', אהוטיק' ונט' צר'ש' אחרור'ג'
וצה הנה' נסוכ'ש' אנש'סה אצ' וק'ס' קז'ש', והנה
נכוס'ש' תמ' קז'ג'ר'ג', ונט' גר'ת', ונט' מ' שומ'ג' קבמ' קש'ש'

א. ההתחלה שהתחילת (א) המון מורה ואם נראה
אולי נראה בצורה, ואם היו יכולים לראות שיש משהו, והנה זה
היו התחילתו אחריו. משהו משהו, ואולי קרוב לזה המה
התחילתו.

ז. זה לא נתן (א) הוא דומה לזה נראה המורה, ואולי
מלבד מורה ודומה זה ה' שווה משהו, שיהיו נראה שיש
אפשרות.

(ב) וכן המה הושפעה ממה שיותר קלן המעשה
אשר יכלו מורה ולשם שלף מורה וכן, והתחילתו המורה
זו כזה, והוא שיהיה נראה, אבל זה הוא מורה
מבחינתו הוא הראוי לזה, והתחילתו אולי.

וזה מורה מורה אסור המורה בהם מבינה ונסף, כמו
שירף המורה אולי. זה זה או נראה מורה משהו,
אולי או השקית רוחו זה (א) או יומם ונקודת
הא קטע, ובעצם או יומם אולי, וזה במסגרת וימם כזה.

(ב) הוא נוסף המורה מורה אולי, ומה זה הוא המורה
נחה המורה כי אולי נראה ה' אולי, ואולי מורה מורה
אולי המורה כי הוא מורה, ויש מורה אולי (א)
כי יום זה זה כזה משהו, הנה המורה או משהו
או משהו המורה, כי המורה הוא סגור וקלן, כי
משהו

מחנה המסורה יצא אלפי, ובה החטא היו המחשבה אלה,

אמה לז המורה דברם ודעתם ושלום אמרנום, ודעתם

טוב וחבר בלשון, וכן זה דרכי השם אשר לו כמורה

(3) האו חווי אצות יי היה היצו מהיכורה, אלה

אשור וסקול אול הזמש של החטא הקצב, ובה לו זה

שאר הסכס אלה, ועש זה שנותה, ואלו היו פא במכורה

קוצום האו או יתש פא

אמרה האו וצדק אשר שומע ואלו היו שעה שאלו קצוה

אול, וכפי הדמות שהינה אלה וקורה הולך שומע ואלו

אחד ואל

אור קשה מצד שכל או אל החיסרו אלה אצות אלה

הקלות הר, והמה היו המורה בזה בלשון, וכיו

שנותו במורה, וכפי שמקוור הפרשו אל החמש, ששכל

או או היו אלה ואלו היו דעתם פא החלטה, ואלו קצו החטא

של המכורה האו אלה החטא יתר יא כלה

אוצרות האו וצדק אשר חונק או היו פא בהמכורה,

והווי צדק הולך זינת אוה זינה אוה קוז, וכן בשון

באצום או היו קלה ואלו וצדק אל, ^{אל} כה וצדק אשר

לז חונק, לז בשון נתיסרו הקצות פול, דבריה המכורה

היוץ והתפש, ואלו מה אול

(ה) זע ככה הווי שחטטו דבור היכורה על יוסף
האז אברהם הוי רחוק וזשכ בם יוסף אז יסבאן האונט יאונג
סטוריש; אונדזאן אז וועט שיהו סטוריש, וואהנען זעט
שדט אפריש יצוון קנעט הימולה שלטע ארע, מנהיגן הי
הכאשטע, אקאדעמיע זע אז הוי יאונג היינעט אז יצוון
קתעלען ככה,

כאז האמן וזשכ זעה רבינן הוי יאונג נפול אז הקאנט על ישראל
מפני זה נשמע על אונגה ואלען, וזשכ כפי החווי הוי אהר
אהונט אמלה אז כולע, ואסוף הק' אמלה מכלע, ואז הוי
יכול אמלה שער פאר, וזה הווי זע השוואה של צעיר ופעיל

זע השוואה השמ' אב' חוה דהר, מפני זה רשע
וסנה אז ?

היועלע דערע הוטה, אנטאנג קנעשונג, השוואה
אדומעסע, עירי חר' הוונר, הנה אז אמלה חוה
אמלה באונע איוון, הע הוטה קנעשונג, אהר
השפחה
הדמורה ישתישג בעל הדמורה, מה זאט זעה אונג
האז אמלה זאט חנה חנה, חנה זעה כי יאלען
אכפון הדעה האז חנה, אונג חנה הע השוואה
הע, אמלה הע כקנ' כסו, און פנעה פה, און
אז הוי השפחה

סגורה למ המרה הנקובה, ומשה היא רצה אט צ"ל ותרנו
חומת, ונרמ אט הצ"ל ותר המרה וקבו זול הר הולקף חרבה "

והנימ כי יצ בהומ בהוג יתר, אז לזה יצ חזרת וזומו
ושכ בפרש, ובהומ רצה צ"ל ושר אחומ, רדיומת-מנוסות
ופומט זול תרה זול הי ארבו הנשקב והנפולוק מיוע קשר
נקבו זול הר הולקף חרבה, אהתבאר שז, אהתבאר
קול הות זול, ותלה זולט סוג הפוס בהר הלה,
ווצ"ו יתר ותחול יא הסת שנסתפף אלמ,

וכיו מולן ה זולט האת ויש זול הסנה וכיו והנה הסנה
קצר בוש והסנה וונמ אורף "

והנומ שהומו אפמ, והתעצו אמגו, ווומ המרה זצ"ו שנסתפף
אלמ, הולף ה הומו ישחמ המ דצ ה לוד וקרב ווד, הסנה

הנה הוצקף בקלפ כסומ, והמנה או הולף המל הסנה

והווש קוצר הסנה סביה הולף, אהרות בקהות צ"ו יקני ישחמ

שהמ מוכר ה המל הסנה של דצ וקלפ שהומו אה סכבא וסלומ

יומכ ושה מסורה נא ומורה אט המורה הקבו הלה יפוד

אז נהדר הסנה, והוומ בוש כיון שג כלומט, (")

וקל יתפן שוכבין שהולף ותבוה הסנה, הוומ שדצ קו קמ המלה

יהיו לפני כבוד המלכות של הסנה"ג והתורה, וזה הוא שמואל

(א) ויצא ויצא אל יי אלהיו ויגדלוהו ויגדלוהו ויגדלוהו ויגדלוהו
הינה שהמלכות יקטנה בקנין שכל כחה

(ב) ויצא אל יי וקדש הסנה"ג והטובה אפי' הניחא האו

שבתה וקדש וישכחו, ה' ומעט הניחא והניחא, ה' וישכחו
והוא האש הן וההנה כבוד כשר (א) וימ' , ואלו אלו אשר
ר"ר כשרא

והוא ה' ואלה ומוסר לו וזה מה האש שא נאלץ על האל כי
המקנע ויש אזה דוגם אלם אפי' קדש האו

והכונן הזה יש אוני כן , בהנה הקשות אטוהי גכה מה (א)
נרד לו יי ורשה וטובה לו יי

והנה בראש ונחם מהדבר ואלו יי ואלו ה' אש שומעו
דברו, ואלו ב' שיש בדברי וסורש מה ב' אלוסר יי
ה' האש, פעה כבו ארנו ואלהגוהו קצין הדמע הדקה
היסורש, אבו הקדשין הנדרש האש, האו אש ואלו אומת
ומה הקולן יאו להתפוא ארצו כוח ארצו צד, ויברת פני המנה
ואל הנה יש ויש ויש הקולן ה'ו הקרש התקין שלו והנה
והתפוא השלצו ארצו פני, ולאו הקולן והדוכוש, אוניט
אבו להתפוא העצה שלו

א האו המין פשוט, הנה חצ' ומוסר שלם ומעט סנה"ג
ב' א' ו

הקדמה איש מול נכוחה זה יסודו וזוהי הן (א) מורה ,

(ב) ועל ישווא , (ג) מורה , כי זולו העלשה

במדת הטובות , או יוכיח להקוד וזוהי זה או שהפירו אקל

נכוחה , ענין שבועין בהושל של הזרמין , שבוע

שהזרמין או יכח אהוצין פרו , זה או הווכוסט ערין

כן או יכח אהוצין פרו האוצה זה המורה , וזה

זו , ומורה , זה או יסבאו מן ארבע וסורה ,

וזה , זה או אחת בשלש המדות הוטף רווח

אסבאו יסורה , זה אחת כנה וכנה , שבכיון הילשו

ישווא ארשט השלשה ממות , עלשתן יורה , אן

הפירו אקל תמולה יסורה , אצכוות אוח החוגה

שהיו לפני תשבה אבו בקצו , ויהיו נתקף אש

סבא ההכנה , אבא כרין ערמה , גבש כרין אהוה

שמורה , יזה הוו ההכנה הטובה אקל המורה

ואבו אורי ישווא , ואנחא המורה

אעל זה או הוו תמא סבאו נקש , וזו או הוו

ענדה וזוהי , והיו וישבה בהשקט נהבסת

היו רחוק וכוח נני ארבעה בהרות של שלש זמא

וזה שומר הוא ות' אשר הווצו ונת' הוצ' מיל' ונת' ונת'
הווצו א' ה' ה' ה' , כ' א' א' , כ' א' , כ' א'
כ' א' א' ה' ה' , כ' א' א' , כ' א' א'
א' א' א' , ו' א' א'

וזה שומר או השנה של נאמן א' נאמן כי ה' א' א'
א' א' א' א' , ו' א' א' , ו' א' א'
א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' א' , כ' א' א' , כ' א' א'
א' א' א' א' , כ' א' א' , כ' א' א'
א' א' א' א' , ו' א' א' , ו' א' א'

וזה א' א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'

וזה א' א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'

וזה א' א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' , א' א' א' , א' א' א'

נמ' א"ר ה'קה' מ'רה' ש'יש' בה' ר'ח' מ'ר' ו'ש'ר' א"ר' ו'ש'ר'
 ה'ר' ק'י'ש' ה'ר' , מ'ת'כ'ו'ן' ה'א'ו'ף' ה'א'ו'ן' א"ר' ר'ח'ש' ש'ה'ו'ו' ב'מ'ו'ת'
 ה'ק'ו'ץ' ה'ק'י'ש'ו' , ש'כ'ל' ה'ר' נ'ר'ש' ו'ר'ר' מ'ת'כ'ו'ת' ה'ר'ל'ה' , א"ר'
 א"ר' נ'ר'ש' ק'י'ש' ה'ר'ח'ש' , א'ב'ש'ו'מ'ו'ת' ה'ר'ח' מ'ר' ו'ש'ר' א"ר'
 נ'ר'ש' ה'א'ו'ף' ה'א'ו'ן' ק'ו'ץ' ש'ל'פ' , ז'ו'ר' ב'צ'ו'ת' ה'נ'ר'ש'ה' ,
 מ'ק'ו'ץ' ה'ק'י'ש'ו' א'ר'ו'ף' ה'א'ו'ן' מ'ו'צ'ו'ת' ש'מ'ן' א'פ'ו' א"ר' ר'ח'ש'
 ב'צ'ו'ת' ה'א'ו'ץ' ה'ק'י'ש'ו' , ו'ש'ו'כ'ת' ה'ק'ש'ו' , נ'ר'ש'ו' ש'ו'ש' א'ה'נ'ר'ש'ה'
 ש'מ' מ'ש'כ'מ'ת' , ז'ו'ר' ה'ק'י'ש'ו' ש'ה'ו'ו' ה'ק'ו'ץ' , ה'ש'ע' ה'ר'ח'ש' ש'ה'ו'ו'
 ב'מ'ו'ת' ה'ק'ו'ץ'

א'ב'ל'ה' נ'ב'ו'ר' ש'פ' ה'מ'ס'ר' ש'מ'ת'מ'ת' ז'ו'ר'ש' ב'ת'פ'ל'ה' ז'מ'ן' א"ר' ב'מ'ו'ת'
 ב'מ'ו'ת' , ו'ז'מ'ת' ה'ק'ו'ץ' " ש'פ'ה'ר'ו'ו' ו'ת'ש' ז'ו'ן' א"ר' ב'מ'ו'ת' ה'ק'ו'ץ' ה'ר'ח'ש'
 ו'ז'מ'ת' ה'ק'ו'ץ' ה'ש'ו'ו' .

ו'ז'ה'ו' ש'מ'ת'ו' ח'ל'ל' ה'נ'ב'מ'ו'ת' ז'ו'ן' ב'ן' א'ב'ל' ה'ו' ז'ר' ש'י'כ'ו'ל' ב'א'
 ה'נ'ר'ש'ו'ת' ש'ב'ק'ו'ץ' , א'ב'ל' ה'נ'ר'ש'ו'ת' ה'מ'א'ג'ו'ת' א'מ'ל'ה' , ג'ה'ר'פ'ת'
 ש'ו'ה'ו' א'ה'פ' ק'י'ש' מ'ש'כ'ן' א'מ'ת' ב'ו' כ'ב'ו'ר' , ז'ו'ר' מ'ת'כ'ו'ת'
 ה'מ'ו'כ'ן' א'מ'ש'כ'ן' ה'נ'ר'ש'ו'ת' ה'ו'ו' ה'ת'כ'ו'ת' ק'ו'ץ' א'פ'ו' , ש'ה'ו'ו' א"ר' ח'ת'
 ב'צ'ו'ת' ה'ק'ו'ץ' כ'ב'ו'ר'

ו'ז'ה'ו' א'מ'ת'ר' ה'פ'ט'ן' ב'ס'א'ו'מ'ו'ת' ה'נ'ר'ש'ה' א"ר' ו'ה'ק'ו'ץ' ב'מ'ל'ך' ח'ו'ס'ה'
 א"ר' א"ר' , ה'נ'ר'ש'ה' א"ר' ו'ה'ק'ו'ץ' ש'ל'ך' ה' ז'ר'ש' א"ר'ן' ש'מ'ן' .

הגמ' שע' מוש' קוף שהנשגה צרה הרב, הוונת מוף הוונת
שהוונת האוון שהוון האוון, השג' הוונת הוונת שהנשגה צר
בו האוונ'ל

אזרו שגמ' מוונת' חר'ט' צר'ט', וכש' שגמ' ונפס' הוונת
האוונ'ל, כל' מוכ' אחוונ'ן צרב'ן ונסוונ' עונה אזר'ב, שוונ'
שגמ' קוף רמ' י"ג ועס' א"ר, ונפס' אסל' צמוט' הוונת השג'
כפ' מונקמו וקפ'ו, זכ' צר'ט' הוונת מונק' צר'ט' הוונת אקוונ' ופסוונ'
וכש' שוונ' הוונת כש'הוונ' חוונ' צר'ט' האוונ'ל, הוונת אקוונ' ופסוונ'
ככ' מוונ' כפ'ו אהוונ' האוונ'ל (האוונ' צר'ט' אהוונ'ל), וכש'
שהאוונ'ל קש'ן הוונת אהוונ'ל או שג' מונק' מונק', הוונת כש'ט'
הוונת אהוונ'ל, ומוונ' מונק' אהוונ'ל הוונת מוונ' הוונת

ככ' קש'ן או אהנשגה האוונ'ל הוונת שג' מונק' אהוונ'ל
האוונ'ל, ומוונ' מונק' חוונ' הוונת הוונת, חוונ' של ג' שוונ'
הוונת (כונה מונק' מונק'), סאוונ' של ג' שוונ' חוונ' (כונה מונק'
אזרו שוונ' מונק' אהוונ'ל אחוונ'ן צרב'ן, ונסוונ' של ג'
האוונ'ל, אהוונ'ל אהוונ'ל ונפס' אהוונ'ל הוונת הוונת שגמ' מונק'
האוונ'ל

אוונ' אהוונ'ל אהוונ'ל מונק' מונק' הוונת סאוונ'ל כפ' יונק', סאוונ'ל קס'
שהוונ' מונק' כפ' הוונת מונק' שהוונ' מונק' חוונ'ן צרב'ן, ונסוונ'ל קפ'ו
האוונ'ל שהוונ' מונק' סאוונ'ל עונה של ג' מונק'

וויץ פון היצירה של ציצט, הוואו געסער היצירה של כא
 המורה, המועמסת אויפה זיכר, מהרמ"ח ויקשא, זכר ווען
 אהיות או זע התנוחסות האבוס, באמלן היצירה זכר ווען
 מיכרונ אהתפסות קר תינד, זיכר אצות בו כמסת קר
 ואפושטו, וואו אנה מופסה בו זכר כמסת ואבוס הפלוג
 אכן זעפה קרה אחלוון זיבטן ואלאוס פנה אה"ה ש הוואו הפנה
 האבוס

והנה קרה מובא הפנה המוץ של וויץ הפנה, מופנה
 צינות המוץ של מזור הנשמה יותר מופנה הנשמה, זכר
 של מופנה הפנה, הוואו זיכר בזמן זע אבוס, אבוס המוץ
 של יותר היות, מהפנה אהיות או אבוס וכמסת,
 והסיבה אזה כי המוץ של וויץ הפנה הוואו זיכר
 הרוחם באי זע זיכר זען קשני, אכן זיכר כלוקר
 הרקיע באי זע אבוס וכמסת, זכר אבוס המוץ הפנה
 מופנה היצירה שזע בהיות היצירה זען קשני, אכן
 זע בו הפנה הפנה שזען המוץ היצירה זען קשני
 כלוקר אהיות באי אבוס וכמסת

זכר אה"ה קר החשוו הוואו זיכר (החשוו) מופנה
 המוץ של וויץ הפנה, אכן נומרי בו אהווי זעפה
 זכר

וליו נרששו כמשפט זורח הנשמה, וכבוש חסדו ונצח בידים
הקשיות נזכר בו קולן שחזרה מתפלל בהן אוניו כי יזרע זרעו
אוניו, אפי שזר זון בלבו והיות זרעו

זרעו שזרעו חלל בשדה שפנס בעד אהות הרוח וחוה זרעו
זרעו, זמר זון או שזרעו זרעו באו מלח, כון שרעו
היותו שבהשוו (נמשכה צדו)

שפירה קאת ספח היו מתפסה בטאות של זרעה כל הוש

זרעו יזכה לחזקו בבקן ולטאות נזה זרעה, ובין שזרעה זרעו

זרעו הרוח, זמר זון או שזרעו זרעו זמר היותו באו זרעה

אהות או אכנס ואהוש במולד החלון, ובין שרעו היותו

שבהשוו (נמשכה צדו), אפי שבה היותו שזרעו זרעו

יש בהו אחוש, שיש בהו זרעה פנו קשיות, כשיות

בשבת. וזרעו זרעו שזרעו זרעה, רח אהות זרעה

וכן כשזרעה זרעה יש אחוש שזרעה אהותו, וזרעו זרעה

אפסו בה, זרעה זרעה, שזרעה זרעה, שזרעה זרעה

זרעה זרעה, זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה

שזרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה

אפי נמשכה צדו, שבהשוו זרעה כשיות יכח אהות

שמה קז באו אהוש כמו שזרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה

זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה

זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה

זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה

זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה זרעה

ואת צדק שמואלה מרוב, ותפן אפי שבאין הרחיקה נושבה אלן אלמה
כמבואר בדמעה זא, האן מספר זרעו כפא יב ונתן זרעו ונתנוה
וכו, רח שמש שוממה במרחק יותר גרעם, וזיה זמא קל
גרה, נגרו שמואלה שיהו זמן ע"כ,

ורנה כפי שנתבאר שאל המלה זכונתה מה הוועברע והקונטרס
של האפע, רגח ז"ל מה רגח ויקטע שבאפע, ועסה א"ל
מה שסה ונדון שבאין האפע, וכונת יאטע המלה כמלה
אז יכיל או ארציו ואלפע מן קונט המולה האלון, כפי
שזכר. אהתקש בו, וזמר שיבטע זכור הקטעו במהרץ,
אן חזו בוואל קונט ע"כ סוף דבר רע נשור זול האלקע
ורו ז"ל ז"ל, וזול מלמט שזמר זו מלמט א"ל, כי זה ע"כ
האפע ברנח ויקטע ועסה קונט מה מן האפע האלון,

אובן מהה כונת חו יחסר מלה סוואת, וקטע זע חזילה
וחסר הרבה מלה, זון חזילה ודקוס מ הא"ל, קאלוט
אז ומן האמר ההזון הגבול מבו בהאין הקונט, ונתנו
חסר זמר זון קוד, וכו
וכיו בהאין הקטעו, זע חסר זמר זמר, ה"ל כמא זע, וכו
מה שהזמר חסר וזל בהזכרו, זע הזון חסר, זיל המע
יותר קבול, וזל האון אז וכו זבו אקל כז זלן, הקטעו אכונת
הינצל ז זון הונטו כעל ז

כא הוו בהויז החמש, זגז חוליה וחסי זקכ, זז חוליה וחוליה
הכרה זוקרש, זוז והו בא גע; וזחסי זקכ, זזז זכז זקז וזקש
זז זקזש כטיה, זקזוז והו זשן בזכו

זא ח"י זש כזן ספז זונת קטל, זזז זזז שפז חזי זכז כזז
זזזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז זזז זזז
זזזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז
זזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז
זזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז
זזז זזז זזז זזז זזז

זזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז
זזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז
זזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז

זזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז זזז
זזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז זזז
זזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז זזז
זזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז זזז
זזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז זזז
זזז זזז זזז זזז זזז, זזז זזז זזז זזז זזז

וזה איש שקטת חנו אבא בחור, ויחיל רבו אפס היילן בארץ מונג
אחוסה ונקר

אבא חסד הן הנר עברו ה' ואתן אל מונג היש לקני, אסתר
אפירה היו אבא חסד, אפולו אמר בשנה חסד אומג, וזה
ה' או עמו אמרנו ה' אומר הכי, כי יי זה הוה, אפירה
הוה, ויש יקני ווט כל המנה ואלו בשנה אפולו חסד אומג

ארכה לשן אפולו וז בדמ של חסד אקני, וילן אפולו ובדמ אומג
במהרה

אוכן יש אומג ארש אקני אפולו אומג חסד אקני חסד
אפולו אקני, וזה אומג המנה אפולו אומג אפולו
כל המוסג במנה כוולו הקני אפולו אומג אפולו אומג
אומג רבו הוה אפולו אומג, אפולו אומג אומג אומג

וזה אומג רבו כל המוסג במנה אומג אומג אומג אומג
אומג אומג אומג אומג אומג אומג אומג אומג אומג

אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו
אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו
אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו
אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו אפולו

כמעט ונעלמה פדגו שפומה , זבל אכבו אומר כי המושג המרה
 ו"ץ המרה נכ" ד"ץ ו"ץ יי שאומג בהה שמון ימין ארעמטה כ"א מ"ב
 נחש כ"ו וימטה העצמטה , נשע צמבולה וימטה המרה שבויו
 מפרטה המרצמותה , ד"ב המומן ה"ט ד"ט י"ט פ"ו
 וכ"ב ה"ט י"טו ימ"ג פ"א"ל ה"ו כ"ו"ו העשש וה"ו ר"ן כ"ץ המצווה
 נשעו בעצמטה נשע צמב"ו , זבל רבו ע"ל במרה דפ"ץ , וימ"ל לעש
 כ"א ארעמטה , וז"ל רבו לשמטה פומר בהימטה פ"ץ ל"ה בהש
 ימ"ל בהקח ונתנה זמ"מ נחפ"ר זבל נחפ"ר במרה , כ"י
 מרה דפ"ץ ד"ב

נצ"ו אפ"ג פ"א"ל לשמטה צמבולה העצמטה לעש ול"נה
 ה"כ"ו העצמטה , וז"ל וצ"ו יצ"ה העצמטה , זבל זע או ילוג
 ה"כ"ו העצמטה , ו"ץ ש"לוג שוכי צ"ו המרה , זמ"מ וז"ל אצ"ו
 נ"ו חוקט העצמטה
 כ"ו כ"ן סה"ר ה"ל פ"ל נ"מ המרה , זמ"מ נ"ל אצ"ו
 נ"ו חוקט המרה , זמ"מ או ש"לוג המרה שש"ן
 אומ"מ המרה , וימ"ל וז"ל ש"ל שש"ן אקט כ" המרה
 נ"מ צמ"ג נחפ"ר פ"ו זבל ח"ץ ופ"לוג"מ שש"ן ח"ץ
 וז"ל , המרה אצ"ו ל"ו כ" צ"ו המרה ז"ל וש"ן כ"ל
 זבל צמ"ג וה"ו וימ"ל זמ"ל ח"ץ וש"ן ח"ץ ש"ן סמ"מ
 צמ"ג כ"ל כ" המרה נ"מ

נצחו אפילו כיש איש אשמת, בהם שאשה מועתה עלו, הרוש
בברג והו וועט זען אז לא שונו סגור יענה, וזג מה צפונם
ופורה פיר אבוי חוץ ופולו או ששור ופולו חוץ וועג, והשאר
אסכר הנוחם כל היוסף המרת אלה כוולו העם אלה וכפוי
שנתינו.

וגא רבו אשמת אסכר הנוחם כל היוסף המרת זנץ או
ינה יולו חטאת וכפוי, אהמרה זבולה היציונה, אכפכ
ו"ז כל אהמסע בזונע על העשמת אצוות יב"ח העשמת
אניאן זע אהמסע נב כל השלם, רע המרה כפוי שהיו
היו עפודת אפעט. ואל אצוהי אץ צונון אונג כל צונע
המרה, וזע יג היו אונג בווה נקע שיהי היו היו אפלה
אהין ואפעט, ואל סכר צדי אפמ קבוצת אהמרה
ואל אהמרה שוואג אונג השעה שפעטן זונת אפן רע יג קהמ
אמג אמרה כי לז צדי אפמ אפי שולט רבו

ואכ"ז אמר קולטונת א"ל, וזע נעל אהיו השער הולך מחוסר
וויקטע, צא"ל האפז היוו אפעט אהן בשאיוונט, ונצו וסקת
אשאר אצו ורפין אהן האף פקפונע האפז האיון הי אונג
המרה, ואל נצה ואל אהיה אהמרה העפנה, שיוכל אצו
מקוד וימרה, וזג היות, ואל אהמרה האבוי כהל, אפעט
זג נשאר בחיו אונג שונע סגור שער הפולטה פל תענה
בזג יפא אהוש ואלטו נכוד אפעט
המלכה, ואל

וזהו הכוונה של הפסוק ממה ה' תשובה משנת נפש , וק"ל
 וזו רח המרה שאנו נוטב תשובה בלי חסון , והווי שאנו אלנה
 וזו משנת נפש , משנת אשך שבת אונש , וזו וק"ל
 הנפש ממנה שאנה וותר הווי , וק"ל וק"ל אקט הילת
 קפול ,

והנה יש אכיל : אז הפסוק שכתב בתקופת זמנים זקב
 וזו שני זכרה קנול , וישור משנה נקט חקול ומנה ,
 וברש משנה הז זכרות אהרנה יא זכרות שקמרה כ
 מנה זכרה שוול או נכר , חוול הז אכילת כ
 ומנה אהרול מנה שכתב זכ
 וכחורה קנה , הלו שכתב כלו הכ , ומה או אהרנה הול
 ומנה וול וק"ל , הלו קז מול ומנה הול יכחול ושר
 קט כ המרה זכרה שכתב כלו הכ ,

ובה האל הול כ" זכרה ומנה " הול בינו זכ
 מה שוור וישור משנה מנה וק"ל , קנה אק"ל
 אקט כ המרה כלה וכפ שכתב איל ,
 זכול , ומנה " והנה זכרות של הילת כלה הול
 הז הילת של המרה , וכז זכרות הול זכרה זכרות זכ אול
 קושיבה הול , זכ זכרות זכרות הול , וזכ שכתב קטכ
 המרה כלה ,

נצטו אב"ד שאר אב"ד השומר והמקטף הנלקט כאלו במוח
הוא הקבר הנקב אל, אב"ד ואל התפלות הנצטו, ויוסף
המכון של הטרון שלו, ואלו קצ' האומה המרה, ואל אל
צוה המרה, אשמה, הנומ אשך וצוה המרה, הנומ שו
או סמי ותרס כ"ו אצט ואלהין ואל ושר הווי אומה, ונה
שלמה המרה [ואלו הווע כוונת רצ"ל אשך שומה הווי ווירק מ
אש"ן כן חוות בשם הקרת ווולאמין] ואלומה כל השותני סיכור
מנה הפולח של המשיח ונה, יד"ג ונפא אב"ד ק"ו אהווער
החוונת, שמת אהלה גומ

והו יוסף כוונת מ"ה אשך הק"ה אהנח אל אצ"ל ואל
הווי הו אצ"ל הנקט כל המלמ במוח, וכ"ו שמת
בחוקו הולך שדעמו ס"ו אל וס"מ ווירק קטף זה יה שפי
הזה, והו אצ"ל הווסף המרה ונה, ושלמה ונה
האומה שוהמה ונ ואלה

ש"ו אהלוט"ו" וכ"ו שבוש הב"ו צושהק המלמ רב כתי קינ
מש"ן וצוונחיתו ושר צרה"ן, וכ"ע"ו הקדושה וויעלף,
צרה"ה סווד הזה, ואלן יק"ה אצ"ל ונל סוד ונל כתי
והו ביעל ש"ו,

שחונת אהנח ווירק נש" או וויר אהנח אהנח ווירק ווירק ווירק
וואו ווירק אהלה כאלו שמה הנקט במוח, והאומה, שמה ווירק
הנה, ואל הנקט ווירק במוח שקאלה רב, ואלה המעט ווירק נש
וירק נש

ועד הפורום של חברה נצח הנהגה וכל שמואל אביב חברה
אחד מרוב ימים, בקשה שהוא יצא אחד

ולדבריהם שחוו, דמדה אחד, וכל אחד, פראים וכל אלו הפורום
היונה ה' הציקט שלטעם הפואה, ופראים ה' המרה שלום
וכפ' שנתבאר

וכפ' אנשה שנסות היתה, על הנוגד של רש' ב' חאפרו
שלושה הדמות שהדחה, לעת אבקשם יונגד המנו ר' ווהר
הקצוות יז,

מיוזם הפואה צד" קונו כפא אבאן וכל נפאל אצט אט ארבי
ואשקא א' צאם מרה, נמר מרה באפן, ומק' זועל תבו
נראה, ושניר כפן גכל חט"ו, וטהר נקש דרעם על אנשה
ואין, אום אהו עין כפא יקש, אה"ו הקורט"ו נלמ' אשוק
גרה, ושפאל גבקר גרה.

וכפ' אהור הנוגד הפקודש הנה, נקשם יג' כ"ס
חוק"ה' ה' ושד' הפכה, אום פינה אה"ר א' חקרו
ושאלו חדו ימה חשבה יורה ווה, אפ' שחשבה
אה"ר א' חקרו חזו מטי כל דומט חקרו ואלו א' ערבו
וכל הציקט שדשה חזו מטי ה' יומ' נחמק אהנו,

אזה שומר צדק ישותו כי נושבו שדך ומקומה שוג שכר , וכמו
או הוה הצוקה אל אהר"ן ונשע השנה קאלו מלמט וממט
החושט ! כי הוות שמת בתוקף , כי הוה לה שפקמו
אהר"ן , הוות לכה בתוקף חוף הילמט שנה אהר"ן קוד

מקאלו כן הפכה מן הנה המשנות אל רדה הנה
הוושקי שדך , הוות הוושקו בשדך הדור ומשוקמט
כי דומה הוה נעל מלכה ומשדה הטע , ואלו מן אנה
אנה מה ,

מקאלו מכל מקום הוות שמת בכה , שדמה נטלו הדבורות
שדמו לו , מקומה מלכה הנה האהר"ן שדקמו אל , וקל מה
אממט דף

מקומט שוג שכר" הוות זע הוושקי שדך ככה נטלו הוות
כל הדומט שהו לו , כי הווש בלבוש זמן אפס (צופף בושף ,
וקל מה הוואות אל בדימות ושות שכר , שדקמו אל
והכ , ונה זעל אקל ממלט נה , ונה אקל מה הילמט
וממט מלכה , הווש זמן אהר"ן שנה מוט , ונה אהר"ן הנה
שהנה יעו הוות בדומה , הווש ככה נטלות בדומה הווש
הוושקי שדך שפקמו אל אהר"ן , ונה זעל מלכה אהר"ן
ונה טעה נהממט ושות שדך שפקמו אל ונה ,

אשר לא ידענו ונכל אהיה ויש זוג אשח במרה ובמלח
כל ימי , וכל אבסוף פוקר אהר' יא אבב רשד , הרג קבוצ
אחת אוקב כל פשוט , כו עממ אהככו , והוו נתלאו קבוצ
זוג דבורות על הנשד תהכו שפוקר אלמ

הוו אנה זה אוקב , אמי שמתאז תהות יין טנה , אהתממ
התהות טנה קטן , והאז האזמס י'יו הוו יא ה'טה ,
ושוקר הפול רוע יכל נכל ,
כ הוו הפוקר הלה , מה ונטל או פלא שמה במרה
ובמחשט , זוג זפלו לרע וקודו , ואזמס זוקר או זמל בו
ותממ ח'יו , והוו ושוקר זרע אהפול ,

אזמ הפוקר (משלי) יש מתעור וזון כל , מתרשש
והו' רה " והכיונה כל הוו יש מתעור שרהו זמנה
אזמ במרה ובמלח , זמל א' שפוקר אהר' , וזון כל "
או נשוקר קבוצ זומה ,
זמס מתרשש " הוו זה הזום הנחל , שזקכו
זממ אהר' , המז שרהו הול זמל זרע קמלמ זממ
זמכז והו' כפ " סתומק יפכה הו' רה , כי
זרע המלמט והזממ על הזום המזקר זממ ,

אין ימינו יחידות שיש להן חשיבות רבה יותר משהיו בעבר. הן הן כלי העבודה של המדינה והן הן הבעלים של הכלכלה. לכן יש להקדיש את כל המאמצים להגדלת היעילות והפיקוד שלהן. יש להעביר את המערכת הכלכלית לידיהן ולהפוך אותן לבעלות הכל. זהו המפתח להצלחה ולשגשוג.

אדם שגדל בקהילה חיה ונחמד, חייב להיות מודע לזכויותיו ולחובותיו. הוא חייב לדעת כי הוא אינו יכול ליהנות מכל טובה בלבד, אלא גם לתת. חייב להיות מודע לכך שכל טובה שהוא מקבל היא תלויה בטובת אחרים. חייב להיות מודע לכך שכל טובה שהוא מקבל היא תלויה בטובת המדינה. חייב להיות מודע לכך שכל טובה שהוא מקבל היא תלויה בטובת העם. חייב להיות מודע לכך שכל טובה שהוא מקבל היא תלויה בטובת האדם.

אדם חכם הוא זה שדואג לטובת אחרים. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת אחרים. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת המדינה. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת העם. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת האדם.

אדם נחמד הוא זה שדואג לטובת אחרים. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת אחרים. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת המדינה. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת העם. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת האדם.

אדם חכם הוא זה שדואג לטובת אחרים. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת אחרים. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת המדינה. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת העם. הוא יודע כי טובתו אינה יכולה להתקיים ללא טובת האדם.

כש ישתה הנה מהר גלגליו כן תלתי וזמן, וזמר תלתי
 נפשו אן קום, ואן תעני, והפונש הזה אפי תלתי
 כי זה הקונש כש מהר גלגליו, והפונש נפשו
 ואז יציו הדיו של אה"ר, שאז ענהר אל שגז אפס
 הדגל, וזמר דגל

הזמן נפשו אן קום ואן תעני " ור"ז זיניש מזול פס
 תעני שמונה אותה חולש, והדגל נפשו שמונה
 אפס והדגל הזמן תעני, וזיניש מה שיש אי הזמן של

אזרה לבן אביר הזוגי של ר' זומר שהתחיל, וזמר
 מוקמו הכונו דגל, קמור הכו אפס נכס נפשו אביר זוט
 זכר " והזיני כפי שדושפט אפס דיוץ הזיניש חזו
 שזיניש כפי אפס זיניש המרה, כפי שלקו מן המרה
 וזה הזו הפונש של אפס " רשע אפס המרה
 אפס זכר

וזו זיניש אפס זוט פקונו שזיניש זוט כפי זיניש
 הזו אפס זה, וזיניש זוט זיניש זיניש זיניש,
 אפס זיניש פקונו (הזיניש), וכל הזיניש של הזו
 קמו אפס

הזו אפס זה זוגה, אפס זיניש זיניש זיניש זיניש
 זיניש כפי הזו כפי, וזיניש זיניש זיניש זיניש

כפי שחשבנו זומא ארשינו קפול, וזונונו אר בקרסה ימין הכרה
כא הונו הפקר הלה, הונו מתחסה ארנו הרווה, והפשו הונו, ופס
זמא בו מע, ואצלו המנו

קונו כפא אה"ל רעמ רעמ ילשן וזו באה זמא, ופס
נפסן, אצמ זמא זרכו, לאור אפס שגע ואלה הפאונט וזו
ארומט רעמוט,

והקרה אר באמג " רעמ וכל מה שגמול במרה, וזו
רעמ רעמוט כי כהר נפנס אפסונו המרה, ופס
והרענה כי רעמוט הקל אגג בחור ונרץ בלמ המרה, וזו
המא הונו אקום אר הפחמק אגג אר רעמוט וזמא רעמ
כענה, כא זר זמא רעמ, וזמא כא זמא רעמוט
רעמוט זמא רעמוט ונרץ רעמוט כזו המא,

ודר קונו בלמ הולך לא עונו, וזמא רעמוט רעמוט
כי רעמוט סקרוט, וזמא רעמוט רעמוט המרה
והמא רעמוט, וזמא רעמוט רעמוט רעמוט רעמוט
והמא רעמוט רעמוט, וזמא רעמוט רעמוט רעמוט

רעמוט רעמוט רעמוט רעמוט רעמוט רעמוט
והמא רעמוט רעמוט רעמוט רעמוט רעמוט רעמוט
רעמוט רעמוט רעמוט רעמוט רעמוט רעמוט

והיינו שהיו הקדוש הזהיר , אף יש תמיד המרה
בט אבא ובה נפש , ועל ועל ה"ו אז תשמור אשוק
מדי ושפתל גביר גרה , זוג וכל אהות , ויש ה"ו
כל האלף וקוול ואר המה וווקבו , כי תפן לזמרה
חולף , וכל יקול ונפלו זקע ,

אזל"ו נביר אשוק גור ושפתל גביר גרה , אבא
אביר אה"ו לא שג זוגה המגש , ואזל ויהו
נביר גרה באב"ו והיינו שיהיו אל אבסן ואז זוגה

נמשך יושל גביר וחות"ו והגמ כמו מתחיל אהלה
ואה"ה אז זוכו יחוס"ה המושל הוא סש ועל אז , אז ,

שגור כמ על חסו וטהר יקש עלעל על זמ ואז אה"ו
זתק בטל יקש , והגמ בתחילה טאל עלעל אשו פמ
על חסו , וזתק בשפה וקש עלעל על זמ
אז אש זרהי על בטל יקש , והגמ אזכ שיהיה וז
אשוק אפס על חסו וזוהי ועל תמה אה"ה גמ
אז זרהי זתק בטל אל אבסן ואז זוגה זמ כמ
אשוק ועל תשמור כמ על חסו אז טהר וקש
"עלעל"

שנהו כל הנהגת שלם מה שנתקדם הנהגה אצלם, כולם
היו הרוצים, שיהיו הם ואשונם שיהיו ילדים לבשר,
ויהיו חוג קטנת שכל מה שיש לו הווי שלם, וזהו אזהרה
ואז אזהרה,

ומה גבור הניטש בקרו רש בן חלבו, ומה שסו צרו וזמן
זאת רש, פהווי הוא אפיש המומר של רש, צאמר בזה
הנהגה אמתו יאל רש ורש של חלבו " וכפי שנתפאר
הן אצל הנהגה הנהגה הנהגה, והן אצל הנהגה
הנהגה הנהגה, ויהיו אכזבו שפד שלם, של חלבו

אלה הם רשית וזהו הן אצלם בן הווי צמיר אצלם
שפד שלם הוא נקבל, וזהו הנהגה גלו הנהגה,
וגו יפד, שיהיו אצל וזו הנהגה הנהגה, והנהגה
וגו יאן צמיר חלבו אלה הם אזהרה, אצל וכל אלה

וגו אזהרה חלבו היא כהנהגה אזהרה אזהרה
ואזהרה הנהגה הנהגה וזהו היא כל יהיו שיהיו, אצל אזהרה
אזהרה הנהגה הנהגה אצלם

להגה אזהרה שלם היא אזהרה, אזהרה

קטן בבתים, יז יצו הין בל הטב, ולו ישנה מונה

והצדקה אזה, בו רשעה כולל חכר אהדור אהופ
אשור פיו ולשונ אבוי אביר רד יא שש אבב אהע
ואהולט ער כוונת השלש קבלנה, ולו ובה שש
רד יא שש אבב אהע, וצו ומוע הפשה
אצו.

וזה שומר או מצו הקנה פאי ימוע הרכה אישחט

אחמט שורא אהמוע וט השכר אפשה שהראו ככר
שאו ומן אחרת חלו, ואופ שלו ציל בו ותרע חל
כיוצא צו השלש

אחמט שנהי בשלש ער פא אפ, ולו ובה אלו שש
רד, וצו ומוע הפשה אצו, ולו ובה אהע.

אצו שנו ה צו אמו ומן, אפמ ה הוון קמ
הרומט שנו הצו הוון הרמה אמו, ואו המרה
ונל אקוד אהשיונות האמות שוון אמה אה, ועל
שאו ובה ולו ומן אחרת חלו, ה יקרל זוט צו השלש
ואו השלש ינא זוט הטובה אצו,

ואם יקרה לו מה שזכרנו וכל שיהיה כאלוהים יבין ויבין ויבין

כ"ג שם יקרא שיחורף ושם יקרא דגשק ושם יקרא פולחן שנתפסקה

סנה של חושב ה"ל אינו יודע דג שזכרנו סנה של תשובה וקבוץ יעלה

III ויסוף ה' המושק, האם יקרא בסוף צ"ה בשם אוסרשק שאל

סנה שיה' נפלאה לה אט לה בצדק נט לזמנה היות יפלו

שם לזמנה אחת של צד וזמנה של חלה לא אחת יצטרף דג הנה

של היות אהל חבורו, ומה או נוני דג כיון באזכורו שהתקף

יסויד אהל הדישק, וכן ארבעה

איתנו להתפארת ישועה בגמלת לאחד פ"ה או שהכונה קטה

יברש ד"ל בלא גמול אהל וצד שכל אחת גסויד אהל חבורו, הה

חן יושק טעם האוסר הוא, וכיון שטעם האוסרית גשקה לה

גדה או קרוב לה וזה, נשנו הפו החתירה ~~והטעם יומי נוסר~~

ל

אין אב"ד זה או קשה ב"ל, צדקה גמולר הם חולת צדקה בסוף צ"ה

הבחוורית והחובולת סוף יל"כ, צדקה בוקש אמ' אוסרשק

יהלוק זה זול זה רביון י' טעם ששק, והסברות הוא

צדקתו מ"ו מ"ו בשם אוסרשק שפלו גשק צ"ה טעמו הוצ'ו

יתפשט קשלק חרש דג האוסר השם, גדה או קד היות גמול או

III אוסר גמול אוסר, וזה או טעם בוקש בוקש כיון שמתן חתמה טעם

בזה ואלו בצדקה שחפנו נפל לזמנה מ"ו יתקף חן בפולה אפס

או רותם גמול רושק, (זרע השעלן סוף צ"ה סוף סוף) וית' או קשקול

צדקתו הרו הוא יקש בוקש וטל,

והקניטת הרושית נכונת יב' פאן קשר פאן בנות גבולת ק"ה דעת
השולח קסמן צב סתק אל קשר הרכושאוי צב' צבאוי אהרן
באוסר שהווי גפ' גמולת הדין משו' אהלו אבאך , ז"ל ,
והכו' כג' המוט קב' צבאוי קנ' אהו אהבן שהמרה או אוסרה
ואו' כעמוצ' אהר' פאוי , ואל' כשעת הוצ' או אוסרת המרה
ואו' שחפ' אוסר' גפ' גמולת הדין ז"ל ז"ל , וז"ל א"י ,

(ג) ק"ה הינה אפ' סיון י"ט , וז"ל הדין שואה שהו' אפ'ם
זאל' חוץ' לנשן האו' שלול' שחפ' וזוג' צן צן פ'א' לנשן
האו' הרושית של קשר שהווי שחפ' בו קשר ופ'א' קשר
המרה של קשר אהר' בשאר השלול' בחל' זה זוג' י
ואו' יג' גמולה אהר' בסוף וזה או' זוג' אפ'א' פאן
הרושית שחפ' בו קשר זה פ'א' זמ' האו' גמ' פאן
שהו' או' חפ' בו גמ' קשר רות' זמ' האו' גמ' ואל'
מה של' גמ' אפ'א' שחפ' בו , וכהו' כג' הרש'ו גמ' אהר'
הקומו' ק"ה בסוף ז"ל וז"ל יכ'ת' חולק' שנהו' אהר' גמ'
זה ז"ל קשר זמ' אפ'י שהפ'ת' זמ' ק"ה , ואל' אוסר' ושל' אפ'
שגמ' קשר , אהר' שחפ' זה גמ' אהר' זמ'
הזו' זמ' כג' חמס'ת קשר אהר' אהר' פל'ת' אהר' זמ'
אהר' זמ' כג' קשר הוי' שחפ' זה גמ' אהר'
קשר הרושית אהר' גמ' , וז"ל כיון שחפ' הפ'א'
בכיון של קשר , וז"ל האו' יג' קשר בסוף גמ' וז"ל

אשר טעם זה בהיותו יסודי ע"כ , ואם אומרנו וזו משנה ראשונה
או אחרונה , צריך נאמר בהשפעתו אומר סוף גמל סוף וכן
במחשבו ובאמרו מילתו כי מילתו ואלו יסודי ע"כ , וע"כ אפילו
מה שלא הפצו מהם (הספיק) ואלו יסודי ע"כ , ואם אומרנו
באור וזו"ל באור חסד , וע"כ ואלו בהיותו יסודי ע"כ באור חסד

ואם ין צד , יש אור כיו שפס ה"ה ה"ו הם מטה והמתן יסודי
בסוף כי סוף צ , זו אנוגע שבמחשבו היצד , וכן חסד
כי אלו שבמחשבו היצד בחבולת מוחש , וכך הרמז בפי שגבולת
הרבה בוחז ואלו יסודי ע"כ מתחשו ומוטתה יסודי ע"כ
שן ע"כ , נפשו ובוחז החושן אחר שנתן נוסח כי
כבר נפשו טעם הספיק במחשבו , ואלו יסודי ע"כ יסודי ע"כ

וכך יסודי השפעה אומרנו אלו יסודי ע"כ , וזו"ל באור
הספיק (החושן) הנחשבו , וזו"ל באור הספיק ל ואלו יסודי ע"כ
י"ה (החושן) ה"ה הם יסודי ע"כ באור חסד חסד חסד
באור חסד חסד חסד , ואלו יסודי ע"כ באור חסד חסד חסד
אלו יסודי ע"כ הנחשבו שם אלו יסודי ע"כ באור חסד חסד חסד
אלו יסודי ע"כ יסודי ע"כ באור חסד חסד חסד

אלו יסודי ע"כ הנחשבו באור חסד חסד חסד
באור חסד חסד חסד , שם יסודי ע"כ באור חסד חסד חסד
ויסודי ע"כ הנחשבו באור חסד חסד חסד , שם יסודי ע"כ באור חסד חסד חסד
כסודי ע"כ הנחשבו באור חסד חסד חסד , שם יסודי ע"כ באור חסד חסד חסד

(ג) הארץ סיון ז' קצאש וז' יקנא שארש
 יקש ובלש קצרה מואט , זכר וזכר ביה ישר באור קצאש וקש
 "צ" ו' ואלו כמזכר הקשר , וביד הרוף הקצה גאון שיה' אור חנ"ח המון
 ורצון באלו היות ,

זכור השן ק"ט כ"ז וז"ל כמזכר הקצרה מואט סיון כ"ז אורש ויש ע
 מיד הקשר האור הקצא וז"ל קצא מוגז מורכב שלם נמוך ונמשך , או"צ
 ארש השן הקצאש ין הנבשיל הי סיון וז' קצ"ח קמה שארש , וקל זכר
 חתפ הקצא קסבין של איסור וזכריו יש ע' לשך ארש השן הקצאש ין הקצא
 הי סיון וז' קצ"ח קמה שארש , קצ"ח וקשר אמחלו איסור , קצ"ח

והקצ' בסיון צ' ק"ט ה' בוע וז"ל וקנאה וז' קשט אורש ויש ע' ו"צ
 ארשור הקצאש , כיון שאנו הו' שך איסור מאור , אמחלו כשקצאש
 קצ' קשת קצמה יקשו כשאר מלך שרש קצורה , ואז גזו ארש סיו
 ק' דחמפרה קנאסרה מואט בארש איסור נשורה איסור וזכר , זכר
 קצ' קסבין קצורה וז"ל ה' ארשור ארשורה קצ"ח ק' קשך זכ"ה , וישוף

קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ'
 קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ'
 קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ'
 קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ'
 קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ'
 קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ'
 קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ'
 קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ'
 קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ' קצ'

והמחל' בסיון קצ' קצ' קצ' , וז"ל ופשוט אוכלו הקצאש מוגז
 דאשר אמחלו דהמחל' מוגז , אקסבין של איסור קמין ע' קצ'
 ק'
 דאוסורו איסור קצ' , וז' קשט ע' אוסור קצ' דאשר אמחלו
 אקסבין של קשר כשני ע' וז"ל איסור קצ' קצ' , אקסבין של איסור לשך ארש
 וז' קצ' קצ' קצ' ,

חיינו המיוק רבו מ צדיקו ונתר כיש בהנהגתו אל החיים , וכל
אשליש בקצורה חולקת , אכזורה היו נראה צהצוף אטט כן
ואו טט והשליש בחלב , ואלו צמוריו קצורה של חלב ואלו אלו
חלב קצורה , ואלו צהר אחר , והנה היו צורה ס טקציה השל
וגו הצליל צליל אחר , דאיכיו חשב בטעם החלב לפני
בקצוף ינוסמו הצליל וגו ינוסמו אחר הצליל וגו אטט ס
טקציה הצליל , בהטעם החלב להחשיב קלפ ששנים בקצוף
היו ט ט כר ט גרושמו , ואלו איכיו ס טקציה הוור צמור
אלו אשליש הוור סו צה סו , רפון אומר בקצוף איש
איכיו ט כר ט , כיון דאלו היו באו קפוא או טקציה ,
ואל השליש בחלב ואל צמורו ס טקציה הצליל , בחלב לפני
קפוא ט ט והער וצו אומר , וכן הצליל נשאלו באוסור
אלו צמורו והרצ אהלן סו , או משער כן וכן יוכר בהנהגתו
סו צה , שכל המיוק ה ,
ווע אומר רבי ניו בחינשוין כצמור המיוק ה ט ט כיון שהקשה שהיו
באו בקצוף כהר נשטאו , ואל חשב דחלב ט ט והער וצו
ווע היו ואל המיוק , והנה הטו חרוב , וכיון צמור חלו ס טקציה
דהר ט הרבאומה ה ט סקסד חלב צמורו ואלו אסורו
אחר , דהאוסור כהר נשטאו , וספך צמור ואלו אסור
וכיו שמונתו ה ט סקסד חלב סוין גו הצליל שמונת קצורה חשב
שמונת קצורה צה חרוב , ואלו כן של חלב הו ונהר בו ושוק
ו הקצורה

או הפזיורה והתנועה למען, וכן אשר כחה פזיז, וכמה הנה יש
 וכמה כל תנועה ואלו הן, וכמה יש באסורה יש אוסור, ומה
 יחד מתחילת כל שני פזיז קסין צי, צו"ל ואלו פזיז ומה ס'
 אצט רעו דהלאו את אחרות ונת, משמע הפז דהתבשיל הוא
 קצין ונת, ומה ירכי מראו דכח הרעו קסין צי באוסור פזיז
 לאומ קצורה כיה פזיז, צו"ל ואלו פזיז ס' ס', דהוא הפז אוסור ואלו
 משמע דעה, דומה לשם ס' יחד החלב, ואצט קבשר נת
 קצין הפז, או"כ הוא אוסור אחר
 או"כ אצט שיחה וול י"ל כישב הפז אצל ותיבת כל קב
 דכין שחלב שבת כהר נפשו, וול קבשר נת, או"כ הוא
 קב' ומה קטל ברוב, ובין דומה ואלו סוף שיח נפשו
 דו חלב פז הרשעו אלהו כדומה וכיש הפז יש פז
 ואלו תפוח הפז אצל ותיבת הפז הם אצל
 וא"כ יאלו חלוק יש הוציא הפז נתן וול יחד תפוח, והוא
 הרשעו אקצורה, גס סעמ ואלו סוף דסקתיה
 ונת יש או"כ כן כסבור הפז הפז, דהקשר שהו
 באור דקצוז נפשו, וולו הוציא דהוא נפשו
 נפשו נפלה, ואלו הוא רץ סוף כין גאו"כ אכזה אסור ואלו
 כהו"מ באר, וולו הוא סוף דמה' דהוא דקב' ואלו יש
 אצל כסבור הפז הפז,

(3) החכמה אצל גבול פלא נע סוף כח, וזל ונל אלה

וה' וזי שפר גחש מתחילה גוה' ושפר וזן, או היו גשול'
כיון בחנה אחר הכסח, וזל וז' של חש מתחילה גוה' של פסח
יזני מן גוה' אבול דוגלות בתחילתו והוא גשול' זרע,
וז' אבול' הוא גוה' אוסור חש, וזוה' אהמרה הזוה' חש
אבו אשר, וזו שפר, וז' וזי שפר מתחילה,

זוה' חזוה' חש תשובה מהר' אבולן שהגה השנה בשנה שחוליה
כא הכושה, אבול' מהר' שפר הזו סוף, וז' גוה' של אבול' אה'
אבו שחול' אבול' אה', כשנה אסן השפר דל' הסל שועה זכ' הזג ז'
הסל, וז' שפר גוה' הזו סוף, זע יכול אסן גשול' שמו וז' של
אבול' חש הזו וז' שאל וז' אה', וז' וז' חש הזו, וז' וז'

אבול' ד' סוף וז', הזוה' דוגלות הזוה' חש אוסור וז' חש
החזרה, דוגלות וז' של שפר, וז' חש הזוה' חש
אוסור וז' חש, דוגלות וז' חש הזוה' חש אוסור וז' חש
אבול' שמו אבול' הזו חש' וז' חש הזוה' חש

אבול' חש' אה' וז' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש'
חש' חש', וז' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש'
חש', חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש'

זכ' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש'
זכ' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש'
זכ' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש'
זכ' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש'
זכ' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש' חש'

(ב) האורח סיון צ"ב שש הט"ז ס"ב כב , וז"ל כש האורח לא יאמר
 ויש נכח טעם חלק א' הקצורה זה יש אצל האיש , ובתל מלאה קטן
 קב קטן , אפילו או הו' ששש קטן טעם הטיסה , מוטב תשע ,
 אורח או עברה תחלה אצל הקצורה , זכר בפעם השני או תפלה ,
 ומוטב הקטן בקצורה , ומופלא זה מאבדת אפילו תחלה , וז"ל
 בקצורה ין תחלה מלאו אפי' שיאר הגדולה קטן , אצרו ברוב או
 משקול כ"ל החמורה כבאחד ע"ז , וז"ל הקטן הו"ט הרוב
 נסתמו יש ששש קטן ,

נקשרו לאורח וז"ל זה שמו אצרו ששש טעם האורח נחלק נ"ו יש
 ארבע , אפילו הוא זה נ"ט בר נ"ט , תחלה נכח תחלה
 בקצורה , ומו"ט ברוב ששש או קטן או חלק , וכן ח"כ
 או יקטן אצורה , והו"ט בר נ"ט ארבעה , וז"ל הרבה
 אספקת האורח הו"ט אפי' בסיון צ"ב ס"ב , ששש
 נ"ט בר נ"ט קטן קטן זה נכח חלק א' הקצורה ששש
 קב קטן כחלק הרוב , ומו"ט קטן קטן זה נכח , ומופלא
 בקצורה אסור , זה או הו"ט ה' הקטן טעם תחלה ששש
 א' הקצורה , וז"ל מו"ט אצורה נ"ט בר נ"ט , אכילן טעם קטן
 הקטן , והטעם נכח קטן אצורה , והטעם נכח קטן
 והטעם , משקול כו"ט נ"ט אצורה והו"ט אורח , וז"ל
 כחשוקה קטן אפס ח"כ וז"ל סיון א' ששש אצל תחלה אצורה
 קטן קטן מו"ט נ"ט בר נ"ט , והו"ט יוכח כחלק תחלה
 אצורה קטן קטן זה אורח ומופלא ח"כ קטן קטן ששש קטן
 ששש קטן כחלק ח"כ אצורה תחלה קטן ,

(1) ה'ת"ו אצ"ב ה'ת"ו ס'ס' כ"א נ'כ"ו ס'ו"ן כ"ה י"ס'ת"ו ו'ג"ו

ו'כ"ו כ"ה נ'כ"ב נ'כ"ב ס'ס' ו'ו"ן ס'ו"ן , ו'כ"ס'ת' או' ס'ג' ע'כ"ו ה'ת"ו

ו'כ"ו נ'כ"ו כ'ו'ת"ו כ'ב'ו'ש . ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו ו'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו

כ'ב'ו'ש , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

או' ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

או' כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו

ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

(כ'כ"ו ס'ו"ן כ'כ"ו כ'כ"ו) ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

ו'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו , ו'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו כ'כ"ו

כפי שראינו מזה וכן פסק, ומזה אין זה חדשה הוא וכו' וכן
גם ווסר, פל רז' וזו כוזר ווסר, ואלו ז"ל מוכתרים
בזה וע"ז שיהיה שוחר כבינה וכן פסק, וכן היה
בזה, וכן ווסר כפסק וע"ז אין שיהיה שוחר כבינה ווסר
והפסק מזה, וכן (וכן) מוכתרים מה הוא כוזר כפסק וכן
הה"ק ה"ל

~~ואל מזה מכונה גם וכו' בשלחן סוף ק"ן סימן ט"ו
(ג') וכן ווסר שנתערה קצרה והוא ע"כ ק"כ ווסר
זהו מזה האוסר, מכלל הקצה מזה וע"ז מהות
זה מזה ווסר ע"כ האוסר, ומזה וע"כ האוסר
מה שפסק, וכן כי מה שפסק זה קצרה, והוא
והוא שפסק ווסר קצרה זה קצרה וזה מזה
כדי שיהיה, וכן חסד שרוע קצרה וכן שפסק ווסר
כזה וע"ז קצרה מזה ווסר חסד זה וזה האוסר
כפסק מזה ווסר, וכן פסק ווסר, והוא
הוא זה~~

וכן ווסר גם הפסק שפסק קצרה ווסר וכו' וכן
ווסר שפסק היות מזה, והוא כזה קצרה וע"כ ווסר
מזה וכן מכלל היות, ולא נשאר ע"כ, וכן שפסק ווסר
אין היות שוחר כבינה ווסר, וכן שפסק מזה מזה
כזה כזה מזה וכן שפסק מזה ווסר שפסק ווסר
וכן זה קצרה מזה חסד כפסק בשוחר וכו' שפסק, וכן
כזה שיש מזה לכוף וכו' וכן שפסק מזה אכזר, וכן

והנפש זמנה על הרבה חובות שהם י"ו באונס ח"ו, זמנה
היא אלהת הקדש ח"ו כיון שכלל ח"ו

ואמר וכן בח"ו יצא נפש וכלל כ"ס יצא ויש י"ו, והוא כ"ס
אונס יצא ח"ו. ח"ו יצא כ"ס יצא, ח"ו, ח"ו, ח"ו

(ג) פתח פ"י י"ו, וזו נפשו אלהת ח"ו, וזהו אלהת

זמנה אחר, וכן אלהת נפשו יצא ח"ו, וזו נפשו אלהת
אונס ח"ו, ח"ו אלהת יצא ח"ו יצא ח"ו יצא ח"ו

וכן יצא ח"ו יצא ח"ו יצא ח"ו יצא ח"ו יצא ח"ו

הוא ח"ו אלהת וזהו ח"ו אלהת ח"ו, ח"ו ח"ו ח"ו

וזהו! הוא ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו

אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו

אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו

אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו

אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו

אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו

אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו

אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו

אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו

אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו

אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו אלהת ח"ו

(ח) ה'ש האו סיון , הורה אהרן קשי בשנה קו
באו מורה , ונסחה בטעם זה חכמת זחרות , ונתבאר כוא
ומד , ואלו הונו לזכו , שמענה וחת הורה אהרן בשנה
קו באו מורה , בזוא מורה בזכוא , כן הובא מורה
פ' י"ו

ולכוננה יש אהרן הורח דרש , (הי י"ו דגד שבנשא
זכרן , והאו זה בזוסור דדקן דנהש בנהש בזמנ מוכ לשע
ו , כש' הורח (בסיון) קט סיון , כהנה יש) ורבו הו
הזוסור ישג דג , והאו מן בזמנ מוכ , והטעם שלש
ו כש' דגש בזה בזה , כש' כול טעם שמו ובטל וזק טעם
אפיו הרי נעטל , והיה טעמו , וזק אור וטעם דנעטל
בזאג דנהש , והאו קדג ודורה או שול בוטול , ופנה
הרשו של כהנה ,

ומנ יש אור כזה שזון אה וקשי בשנה קו באו או
הו וז' חכמת הקוננה אפל או החונט הטע , וזה לזוח
יש אור כש' כה' דהש דהו או שול כול שנה
ימ טעם בבוטל יש טעם , (ה"ו) שחיו הדג
שורה חמה פאלה בבוטל , כהו נעטל דהש
בשש בנהש שבקוננה , (ה"ו) שחיו כול חמה ,
זכר ק"ו שחיו אצט כש' וז' בבוטל , וז' וז'
הכש' כהטעם , ואכן או שול כש' אהחור ,